

Официален вестник L 300

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 52
14 ноември 2009 г.

Съдържание

I *Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, предназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) 1
- ★ Регламент (ЕО) № 1070/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за изменение на регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004 и (ЕО) № 552/2004 с цел подобряване на функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система ⁽¹⁾ 34
- ★ Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ 51
- ★ Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари ⁽¹⁾ 72
- ★ Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

Цена: 7 EUR

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, щето публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1069/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 октомври 2009 година

за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 152, параграф 4, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Страничните животински продукти, непредназначени за консумация от човека, са потенциален източник на рискове за общественото здраве и здравето на животните. Кризите от миналото, свързани с появата на шап, разпространението на трансмисивни спонгиформни енцефалопатии като спонгиформната енцефалопатия по говедата (СЕГ) и наличието на диоксини във фуражите, показваха какви са последиците от неправилната употреба на някои странични животински продукти за общественото здраве и здравето на животните, безопасността на хранителната верига при хората и животните и доверието на потребителите. Освен това подобни кризи могат да имат и по-широкообхватен неблагоприятен ефект върху обществото като цяло чрез своето въздействие върху социално-икономическото положение на земеделските стопани и върху съответните сектори на промишлеността, както и върху доверието на потребителите в безопасността на продуктите от животински произход. Възникването на болести би могло да има отрицателни последици и за околната среда, не само поради проблемите с унищожаването на отпадъците, които поставя, но и по отношение на биологичното разнообразие.

⁽¹⁾ ОВ С 100, 30.4.2009 г., стр. 133.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 24 април 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 7 септември 2009 г.

- (2) Страничните животински продукти се получават главно при клането на животни за консумация от човека, при производството на продукти от животински произход, като например млечни продукти, при унищожаването на умрели животни и при провеждането на мерки за борба с болестите. Независимо от произхода си те представляват потенциален риск за общественото здраве, здравето на животните и околната среда. Необходимо е този риск да бъде адекватно овладян посредством насочването на подобни продукти към безопасни начини за унищожаването им или посредством използването им за различни цели, при условие че се прилагат строги условия, които свеждат до минимум свързаните с това рискове за здравето.
- (3) Унищожаването на всички странични животински продукти не е реалистичен вариант, тъй като би довело до неприемливи разходи и рискове за околната среда. Напротив, налице е несъмнен интерес за всички граждани, при условие че рисковете за здравето бъдат сведени до минимум, широка гама от странични животински продукти да се използва безопасно и устойчиво за разнообразни цели. Широка гама от странични животински продукти обичайно се използва във важни производствени отрасли като фармацевтичната, фуражната и кожарската промишленост.
- (4) Новите технологии разшириха възможните приложения на страничните животински продукти или производните продукти в редица производствени отрасли, по-специално на енергопроизводство. Приложението на новите технологии обаче може да предизвика рискове за здравето, които също трябва да бъдат сведени до минимум.
- (5) Здравните правила на Общността за събирането, транспортирането, боравенето, обработката, преобразуването, преработката, пускането на пазара, съхранението, разпространението, употребата или унищожаването на страничните животински продукти следва да бъдат установени чрез съгласувана и комплексна рамка.
- (6) Тези общи правила следва да бъдат пропорционални на рисковете за общественото здраве и здравето на животните, които предизвикват страничните животински продукти при обработването им от операторите на различните етапи по веригата от събирането до тяхната употреба или

- унищожаване. Правилата следва да отчитат и рисковете за околната среда, които възникват по време на тези дейности. Рамката на Общността следва да включва здравни правила относно пускането на пазара, включително вътрешнообщностната търговия и вноса на странични животински продукти, когато това е целесъобразно.
- (7) В Регламент (ЕО) № 1774/2002 ⁽¹⁾ Европейският парламент и Съветът установиха здравни правила на Общността относно страничните животински продукти, които не са предназначени за консумация от човека. Въз основа на научни консултации и в съответствие с Бялата книга на Комисията от 12 януари 2000 г. относно безопасността на храните регламентът въведе набор от правила, целящи опазването на безопасността на хранителната верига при хората и животните, който допълва общностното законодателство за храните и фуражите. Тези правила значително повишиха нивото на защита в Общността срещу рисковете, предизвиквани от страничните животински продукти.
- (8) Регламент (ЕО) № 1774/2002 въвежда класификацията на страничните животински продукти в три категории в зависимост от свързаната с тях степен на риск. Той установява изискване операторите да съхраняват страничните животински продукти отделно едни от други, ако желаят да използват странични животински продукти, които не пораждаат значителен риск за общественото здраве и здравето на животните, особено ако тези продукти са получени от материал, годен за консумация от човека. Посоченият регламент въвежда и принципа, че високорисковият материал следва да не се дава като храна на селскостопански животни и че получен от животни материал не може да се дава като храна на животни от вида, от който е получен материалът. Съгласно регламента само материал от животни, преминали ветеринарен преглед, може да влиза в хранителната верига на животните. Освен това регламентът установява правила за стандарти за преработка, които гарантират ограничаването на рисковете.
- (9) Съгласно член 35, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1774/2002 Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за мерките, предприети от държавите-членки за осигуряване спазването на регламента. Когато това е целесъобразно, докладът се придружава от законодателни предложения. Докладът бе представен на 21 октомври 2005 г. и в него се подчертава, че принципите на Регламент (ЕО) № 1774/2002 следва да бъдат запазени. Освен това в доклада се открояват областите, в които е счетено за необходимо да бъдат направени изменения в регламента, по-специално пояснения относно приложимостта на правилата към готовите продукти, връзката с другите законодателни актове на Общността и класифицирането на някои материали. В подкрепа на тези заключения са констатациите на редица мисии за установяване на фактическата обстановка, проведени в държавите-членки от Службата по храните и ветеринарните въпроси на Комисията (СХВВ) през 2004 и 2005 г. Според СХВВ подобрения са необходими по отношение на проследяемостта на потока на страничните животински продукти и по отношение на ефективността и хармонизирането на официалния контрол.
- (10) Научният управителен комитет, чийто правопреемник през 2002 г. стана Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ), е приел редица становища относно страничните животински продукти. Те показват необходимостта от запазването на основните принципи на Регламент (ЕО) № 1774/2002, и по-специално принципът, че странични животински продукти, получени от животни, за които в резултат на санитарна инспекция е установено, че са негодни за консумация от човека, не следва да влизат в хранителната верига на животните. Тези странични животински продукти обаче могат да бъдат оползотворени и използвани за производството на технически или промишлени продукти при определени ветеринарно-санитарни условия.
- (11) Заключенията, които председателството на Съвета даде по доклада на Комисията от 21 октомври 2005 г. и които бяха приети през декември 2005 г., както и последвалите консултации, проведени от Комисията, обърнаха специално внимание върху това, че правилата, установени с Регламент (ЕО) № 1774/2002, следва да бъдат усъвършенствани. Следва ясно да бъдат установени основните цели на правилата относно страничните животински продукти, по-специално контрол върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните и опазване безопасността на хранителните вериги на хората и животните. Разпоредбите на настоящия регламент следва да позволяват постигането на тези цели.
- (12) Установените в настоящия регламент правила относно страничните животински продукти следва да се прилагат към продукти, които не могат да бъдат използвани за консумация от човека съгласно законодателството на Общността, по-специално в случаите, когато те не съответстват на законодателството за хигиената на храните или когато не могат да бъдат пускани на пазара като храни, тъй като не са безопасни или поради това че са вредни, или поради това че са негодни за консумация от човека (странични животински продукти „по закон“). Тези правила обаче следва да се прилагат и към продукти от животински произход, които съответстват на определени правила по отношение на своята възможна употреба за консумация от човека или които представляват суровини за производство на продукти за консумация от човека, дори ако крайното им предназначение е друго (странични животински продукти „по избор“).
- (13) Освен това, с цел предотвратяване на възникващите от диви животни рискове, към тялото на такива животни или към неговите части, за които има съмнения, че са заразени с трансмисивна болест, следва да се прилагат правилата, установени в настоящия регламент. Това включване следва да не предполага задължение за събиране и унищожаване на телата на диви животни, които са умрели или са били умъртвени по време на лов в своето естествено местообитание. Ако се спазват добрите ловни практики, червата и другите части от тялото на дивеч могат безопасно да се унищожат на място. Такива практики за намаляване на риска са добре установени в държавите-членки и в някои случаи се основават на културни традиции или на националното законодателство, с което се урежда дейността на ловците. Общностното законодателство, и по-специално Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход ⁽²⁾ установява правила за боравене с месо и странични

⁽¹⁾ ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.

- животински продукти от дивеч. С тези правила отговорността за предотвратяване на рискове се възлага и на обучени лица, като например ловци. С оглед на потенциалните рискове за хранителната верига към странични животински продукти от умъртвен дивеч настоящият регламент следва да се прилага само дотолкова, доколкото законодателството за хигиена на храните се прилага към пускането на пазара на такъв дивеч и предполага извършването на дейности от страна на обекти за обработка на дивеч. Освен това в приложното поле на настоящия регламент следва да бъдат включени странични животински продукти за направата на ловни трофеи с цел предотвратяване на рискове за здравето на животните, породени от такива странични продукти.
- (14) Установените в настоящия регламент правила следва да се прилагат за получени от водни животни странични животински продукти, различни от материала от плавателни съдове, осъществяващи дейност съгласно общностното законодателство за хигиена на храните. Въпреки това следва да бъдат приети пропорционални на риска мерки по отношение на боравенето със и унищожаването на материал, получаван на борда на риболовните кораби от изкормването на риба, при който се наблюдават признаци на болести. Такива мерки за прилагането на настоящия регламент следва да бъдат приети въз основа на оценка на риска, извършена от подходяща научна институция, предвид наличните доказателства по отношение на ефективността на някои мерки за борба с разпространението на болести, които могат да се предават на хората, по-специално някои паразити.
- (15) Поради ограничения риск от материали, използвани като сурови храни за домашни любимци в стопанства или доставяни на крайни потребители от предприятия за храни, някои дейности, свързани с такива сурови храни за домашни любимци не следва да бъдат включвани в приложното поле на правилата, установени в настоящия регламент.
- (16) Целесъобразно е в настоящия регламент да се поясни кои животни се класифицират като домашни любимци, така че страничните продукти, получени от такива животни, да не се използват във фуражите за селскостопански животни. По-специално животните, отглеждани за неселскостопански цели, като например животни-компаньони, следва да бъдат класифицирани като домашни любимци.
- (17) С оглед постигане на последователност в общностното законодателство в настоящия регламент следва да се използват някои определения, предвидени в Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии ⁽¹⁾ и в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците ⁽²⁾. Следва да бъде уточнена препратката към Директива 86/609/ЕО на Съвета от 24 ноември 1986 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно защитата на животните, използвани за опитни и други научни цели ⁽³⁾.
- (18) С оглед постигането на последователност в общностното законодателство в настоящия регламент следва да се използва определението за „водно животно“, установено в Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни ⁽⁴⁾. Същевременно за водните безгръбначни, които не се включват в това определение и които не представляват риск за предаване на болести, следва да се прилагат същите изисквания като за водните животни.
- (19) Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци ⁽⁵⁾ определя условията за издаване на разрешително за депо. Настоящият регламент следва да предвижда унищожаването на странични животински продукти в депа, за които е издадено такова разрешително.
- (20) Основната отговорност за изпълнението на дейностите в съответствие с настоящия регламент следва да се носи от операторите. Същевременно общественият интерес за предотвратяване на рискове за общественото здраве и здравето на животните изисква наличието на система за събиране и унищожаване, която да гарантира безопасната употреба или безопасното унищожаване на страничните животински продукти, които не могат да бъдат използвани или не се използват поради икономически съображения. Машабът на системата за събиране и унищожаване следва да отчита действителното количество на страничните животински продукти, натрупващо се в конкретната държава-членка. Той следва да отразява също така, в качеството на предпазна мярка, необходимостта от увеличен капацитет за унищожаване в случай на големи огнища на трансмисивни болести или временни технически проблеми в съществуващо съоръжение за унищожаване. На държавите-членки следва да бъде разрешено да сътрудничат помежду си и с трети държави, при условие че се изпълняват целите на настоящия регламент.
- (21) Важно е да се определи началото, тоест точният момент в жизнения цикъл на страничните животински продукти, от който следва да се прилагат изискванията на настоящия регламент. След като един продукт е станал страничен животински продукт, той не следва да влиза отново в хранителната верига на хората. Специални условия са приложими при боравенето с определени суровини, като кожи, с които се борави в обекти или предприятия, които са част едновременно от хранителната верига и от веригата за странични животински продукти. В тези случаи необходимите мерки следва да се вземат чрез отделяне, така че да се намалят потенциалните рискове за хранителната верига, които могат да възникнат поради кръстосано замърсяване. За други обекти следва да бъдат определени условията, свързани с риска, с цел да се предотврати кръстосаното замърсяване, по-специално чрез разделяне на веригата за странични животински продукти и хранителната верига.
- (22) Поради причини, свързани с правната сигурност и правилния контрол на възможните рискове, за продукти, които вече не са от непосредствено значение за

⁽¹⁾ ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3.

⁽³⁾ ОВ L 358, 18.12.1986 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14.

⁽⁵⁾ ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1.

- безопасността на хранителната верига на животните, следва да бъде определена крайната точка в производствената верига. За определени продукти, регулирани от други законодателни актове на Общността, тази крайна точка следва да бъде определена на етапа на производство. Продукти, които са достигнали тази крайна точка, следва да бъдат освободени от контрола съгласно настоящия регламент. По-специално следва да бъде разрешено продуктите след тази крайна точка да бъдат пускани на пазара без ограничение съгласно настоящия регламент и с тях да могат да боравят и да бъдат транспортирани от оператори, които не са одобрени или регистрирани в съответствие с настоящия регламент.
- (23) Въпреки това следва да е възможно такава крайна точка да бъде променяна, по-специално в случай на нововъзникващи рискове. Съгласно Регламент (ЕО) № 1774/2002 за определени продукти, по-специално гуано, определени кожи, които са подложени на специфични видове обработка като дъбене, и определени ловни трофеи, е предвидено изключение от прилагането на изискванията на същия регламент. При подходящи условия подобни изключения следва да се предвидят в мерките за прилагане, които следва да се приемат съгласно настоящия регламент, за такива продукти като олеохимичните продукти и крайните продукти от производството на биодизел.
- (24) С цел гарантиране на високо ниво на защита на общественото здраве и здравето на животните, държавите-членки следва да продължат да предприемат необходимите мерки за предотвратяване изпращането на странични животински продукти от зони или обекти с ограничен достъп, по-специално в случай на възникване на болест, посочена в Директива 92/119/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете ⁽¹⁾.
- (25) Дейностите със странични животински продукти, които водят до значителен риск за общественото здраве и здравето на животните, следва да се извършват само в обекти или предприятия, които предварително са одобрени за такива дейности от компетентния орган. Това условие следва да се прилага по-специално към преработващите обекти или предприятия и другите обекти или предприятия, в които се борави със или се съхраняват странични животински продукти, имащи пряко отношение към безопасността на хранителната верига на животните. Следва да се разреши боравенето със странични животински продукти от различни категории в един и същ обект или предприятие, при условие че не се допуска кръстосано замърсяване. Следва да се разреши също така тези условия да бъдат изменени, ако материалът за унищожаване и преработване се увеличи вследствие на голямо огнище на болест, при условие че се гарантира, че временната употреба при така изменени условия не води до разпространяването на рискове от болести.
- (26) Въпреки това подобни одобрения следва да не са необходими за обекти или предприятия, в които се преработват или се борави с някои безопасни материали като продукти, преработени до степен, че да не представляват риск за общественото здраве и здравето на животните. Такива обекти или предприятия следва да бъдат регистрирани, така че да се осигури възможност за официален контрол върху потока на материалите и да се осигури тяхната проследяемост. Това изискване за регистрация следва да се прилага и за операторите, които превозват странични животински продукти или производни продукти, освен ако същите вече не подлежат на контрол поради определяне на крайната точка на веригата.
- (27) Обектите или предприятията следва да бъдат одобрявани след представяне на информация на компетентния орган и след извършено посещение на място, което показва, че изискванията на настоящия регламент към инфраструктурата и оборудването на обекта или предприятието ще бъдат изпълнени, така че всички рискове за общественото здраве и здравето на животните, произтичащи от използвания процес, ще бъдат адекватно ограничени. Следва да бъде възможно да се издават условни одобрения с цел да се позволи на операторите да коригират недостатъците, преди обектът или предприятието да получат пълно одобрение.
- (28) По отношение на обектите или предприятията, чиято дейност вече е одобрена в съответствие с общностното законодателство относно хигиената на храните, не следва да се изисква да бъдат одобрявани или регистрирани съгласно настоящия регламент, тъй като одобренията или регистрацията съгласно това общностно законодателство отчитат целите на настоящия регламент. Въпреки това по отношение на обекти и предприятия, които са одобрени или регистрирани съгласно законодателството относно хигиената, следва да съществува задължение за съответствие на изискванията на настоящия регламент и да подлежат на официален контрол с цел проверка на съответствието с изискванията на настоящия регламент.
- (29) Страничните животински продукти и производните продукти следва да бъдат класифицирани в три категории, които отразяват степента на риск, който те представляват за общественото здраве и здравето на животните, въз основа на оценки на риска. Страничните животински продукти и производните продукти с висока степен на риск следва да бъдат използвани единствено за цели извън хранителната верига на животните, а употребата им, представляваща по-ниска степен на риск, следва да се разрешава в безопасни условия.
- (30) Напредъкът в науката и технологиите може да доведе до разработването на методи, които отстраняват или свеждат до минимум рисковете за общественото здраве и здравето на животните. С цел да бъде отчетен този напредък, следва да бъде възможно внасянето на изменения в списъците на страничните животински продукти, установени в настоящия регламент. Преди внасянето на такива изменения и в съответствие с общите принципи на общностното законодателство, целящо осигуряване на високо ниво на защита на общественото здраве и здравето на животните, следва да се направи оценка на риска от подходяща научна институция като ЕОБХ, Европейската агенция по лекарствата или Научния комитет по потребителските продукти, в зависимост от типа странични животински продукти, рисковете от който ще бъдат оценявани. Следва да бъде ясно обаче, че след смесването на странични животински продукти от различни категории, със сместа следва да се борави в съответствие със стандартите, установени за онази част от нея, която спада към категорията с най-висок риск.

⁽¹⁾ ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69.

- (31) Поради високия риск за общественото здраве страничните животински продукти, предизвикващи риск от трансмисивна спонгиформна енцефалопатия (ТСЕ), следва по-специално да не бъдат използвани за фуражи. Това ограничение следва да се прилага и за дивите животни, чрез които може да бъде пренесена заразна болест. Ограничението относно храненето със странични животински продукти, предизвикващи риск от ТСЕ, следва да не засяга правилата за хранене на животните, установени с Регламент (ЕО) № 999/2001.
- (32) Употребата във фуражите на странични животински продукти от опитни животни по смисъла на определението в Директива 86/609/ЕИО също така следва да бъде изключена поради потенциалния риск, предизвикан от тези странични животински продукти. Въпреки това държавите-членки могат да разрешат използването на странични животински продукти от животни, които са били използвани за опити с цел изпитване на нови хранителни добавки съгласно Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните ⁽¹⁾.
- (33) Употребата на някои вещества и продукти е незаконна съгласно Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета от 26 юни 1990 г. относно установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход ⁽²⁾ и Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството ⁽³⁾. Освен това Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за мониторинг на определени вещества и остатъци от тях, в живи животни и животински продукти ⁽⁴⁾ установява допълнителни правила относно наблюдението на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти. Директива 96/23/ЕО установява и правила, приложими в случаите, когато е установено наличие на остатъци от разрешени вещества или замърсители, превишаващи определени разрешени нива. С оглед постигането на съгласуваност в общностното законодателство, продуктите от животински произход, в които са открити вещества в нарушение на Регламент (ЕИО) № 2377/90 и директиви 96/22/ЕО и 96/23/ЕО, следва да бъдат класифицирани като материал от категория 1 или категория 2, в зависимост от случая, предвид риска, който те представляват за хранителната верига на хората и животните.
- (34) Не следва да се унищожават оборският тор и съдържанието на храносмилателния тракт, при условие че чрез подходяща обработка се гарантира, че при полагането им върху земята не се предават болести. Странични животински продукти от животни, умрели в стопанството, и от животни, умъртвени с цел ликвидирани на болести, следва да не се използват в хранителната верига на животните. Това ограничение следва да се прилага и за вносни странични животински продукти, допуснати в Общността, ако при проверка на граничен пункт на Общността са показали несъответствие с общностното законодателство, както и към продукти, които при проверките, проведени в Общността, са показали, че не съответстват на приложимите изисквания. Несъответствието с Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетането, представянето и рекламата на храните ⁽⁵⁾ и на Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фураж ⁽⁶⁾ не следва да води до изключване от хранителната верига на животните на продуктите, представени за проверка на границата.
- (35) От датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1774/2002 класификацията на определени странични животински продукти по подразбиране като материал от категория 2 силно ограничава техните възможни приложения, като не винаги е пропорционална на свързания с тях риск. Тези странични животински продукти следва съответно да бъдат прекласифицирани като материал от категория 3 с цел да се разреши тяхната употреба за определени хранителни цели. По отношение на всички други странични животински продукти, които не са посочени в една от трите категории, категоризацията по подразбиране като материал от категория 2 следва да се запази като предпазна мярка, по-специално с цел да се утвърди принципното изключване на такъв материал от хранителната верига на селскостопанските животни, различни от животни с ценна кожа.
- (36) Други законодателни актове, влезли в сила след приемането на Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽⁷⁾, по-специално Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните ⁽⁸⁾, Регламент (ЕО) № 853/2004 и Регламент (ЕО) № 1831/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. относно определяне на изискванията за хигиена на фуражите ⁽⁹⁾, които Регламент (ЕО) № 1774/2002 допълва, налагат на операторите в сектора на храните и фуражите основното задължение за осигуряване на съответствие с общностното законодателство, целящо защита на общественото здраве и здравето на животните. В съответствие с това законодателство, операторите, извършващи дейност по настоящия регламент, също следва да носят основната отговорност за гарантиране на съответствието с настоящия регламент. Това задължение следва да бъде допълнително пояснено и уточнено по отношение на средствата, с които се гарантира проследяемост като отделно събиране и канализиране на страничните животински продукти. Съществуващите системи, които осигуряват проследяемост с други средства на продуктите, които са в обращение

⁽¹⁾ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.

⁽²⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10.

⁽⁵⁾ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

⁽⁶⁾ ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1

⁽⁷⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1

⁽⁸⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1.

- само на национално равнище, следва да продължат да действат, в случай че осигуряват същата информация. Следва да се положат всички възможни усилия за насърчване на електронните и други средства за документиране, при които не се използват записи на хартия, доколкото те осигуряват пълна проследяемост.
- (37) Необходима е система от процедури за самоконтрол, която да гарантира, че изискванията на настоящия регламент се изпълняват в рамките на обектите или предприятията. При упражняването на официален контрол компетентните органи следва да вземат предвид провеждането на процедурите за самоконтрол. В определени обекти и предприятия процедурите за самоконтрол следва да се провеждат чрез система, основана на принципите на анализа на риска и критичните контролни точки (НАССР). Принципите на НАССР следва да се основават на натрупания опит по тяхното прилагане в рамките на общностното законодателство относно хигиената на храните и фуражите. В това отношение националните ръководства за добра практика биха могли да служат като полезен инструмент за улесняване на практическото приложение на принципите на НАССР и на други аспекти от настоящия регламент.
- (38) Страничните животински продукти следва да се използват само ако рисковете за общественото здраве и здравето на животните се свеждат до минимум в хода на преработването им и на пускането на пазара на производни продукти, произведени на основата на странични животински продукти. Ако това не е възможно, страничните животински продукти следва да се унищожават при безопасни условия. Съществуващите възможности за употреба на странични животински продукти от различните категории следва да бъдат уточнени в съответствие с останалото законодателство на Общността. Като цяло възможностите, съществуващи за по-висока категория риск, следва да бъдат достъпни и за по-ниските категории риск, освен ако са приложими специални съображения с оглед на риска, свързан с определени странични животински продукти.
- (39) Унищожаването на страничните животински продукти и производните продукти следва да става в съответствие със законодателство в областта на околната среда относно депонирането и изгарянето на отпадъците. С оглед постигане на последователност, изгарянето следва да става в съответствие с Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. за изгарянето на отпадъци⁽¹⁾. За съвместното изгаряне на отпадъци — под формата на операция по оползотворяване или унищожаване, се прилагат условия за одобряване и извършване на дейността, които са сходни с тези за изгарянето на отпадъци, по-специално що се отнася до нормите за допустими емисии във въздуха, изхвърлянето на отпадъчните води и остатъците, контрола и мониторинга и изискванията по отношение на измерванията. Следователно прякото съвместно изгаряне без предварителна преработка на всичките три категории материали следва да бъде разрешено. В допълнение следва да бъдат приети конкретни разпоредби за одобряването на предприятия за изгаряне с малък и голям капацитет.
- (40) Употребата на странични животински продукти или производни продукти като гориво в процеса на горене следва да бъде разрешена и следва да не се счита за операция по унищожаване на отпадъци. Тази употреба обаче следва да се осъществява при условия, които гарантират защитата на общественото здраве и здравето на животните, както и съответните екологични стандарти.
- (41) Настоящият регламент следва да предвиди възможност за установяване на параметри на методите на преработка за време, температура и налягане за странични животински продукти, по-специално по отношение на методите, определяни понастоящем като методи 2—7 съгласно Регламент (ЕО) № 1774/2002.
- (42) Черупките от черупкови организми, от които са отстранени меките тъкани или месото, следва да бъдат изключени от приложното поле на регламента. Поради различните практики в Общността за отстраняването на меките тъкани или месото от черупките, следва да бъде възможно да се използват черупки, от които не са отстранени всички мекки тъкани или цялото месо, при условие че употребата им не води до появата на риск за общественото здраве и здравето на животните. Националните ръководства за добра практика биха могли да спомогнат за разпространяването на знания относно правилните условия, при които такава употреба би била възможна.
- (43) Предвид ограничения риск за общественото здраве и здравето на животните, предизвикван от такива продукти, компетентният орган следва да може да разреши изготвянето и прилагането върху почвата на биодинамични препарати на основата на материал от категория 2 и 3, както е посочено в Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно биологичното производство и етикетането на биологични продукти⁽²⁾.
- (44) Разработваните новаторски технологии предлагат изгодни начини за производство на енергия въз основа на странични животински продукти или за безопасното унищожаване на такива продукти. Безопасно унищожаване може да се извърши чрез комбинация от методи за безопасно задържане на страничните животински продукти на място и установени методи за унищожаване и чрез комбинация от разрешените параметри за преработка и новите стандарти, които са оценени положително. За да бъде отчетен съответният напредък в науката и технологиите, подобни технологии следва да бъдат разрешени като алтернативни методи за унищожаването или употребата на странични животински продукти на територията на Общността. Ако технологичният процес е разработен от физическо лице преди издаването на разрешение, ЕОБХ следва да разгледа заявлението, проверено от компетентния орган, за да се гарантира извършването на оценка на потенциала на процеса за намаляване на риска и защитата на правата на физическите лица, включително поверителността на информацията със стопанско значение. С цел да се предоставят консултации на кандидатите следва да бъде приет стандартен образец за заявлението. Тъй като документът е предназначен само за пример, той следва да бъде приет в съответствие с процедурата по консултиране в сътрудничество с Европейския орган за безопасност на храните.
- (45) С цел гарантиране защитата на хранителната верига на хората и животните е целесъобразно да бъдат пояснени

(1) ОВ L 332, 28.12.2000 г., стр. 91.

(2) ОВ L 189, 20.7.2007 г., стр. 1.

изискванията, приложими към пускането на пазара на страничните животински продукти и производните продукти, предназначени за хранителни цели, както и на органичните торове и подобрителите на почвата. За храненето на селскостопански животни, различни от животни с ценна кожа, следва да се използва само материал от категория 3. Торовете, произведени на основата на странични животински продукти, могат да засегнат безопасността на хранителната верига на хората и животните. Когато са произведени от месокостно брашно, получено от материал от категория 2 или от преработени животински протеини, към тях следва да се добави компонент, например неорганично или несмилаемо вещество, с цел предотвратяване на непосредствената им употреба за хранителни цели. Такова смесване не следва да се изисква, ако съставът или опаковката на продуктите, по-специално на продукти, предназначени за употреба от крайния потребител, предотвратява неправилната употреба на продукта за хранителни цели. При определянето на компонентите следва да бъдат взети предвид различни обстоятелства, свързани с климата и почвите, и целта на употребата на конкретните торове.

- (46) Регламент (ЕО) № 1523/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за забрана на пускането на пазара и вноса или износа от Общността на котешка и кучешка кожа и продукти, съдържащи такава кожа⁽¹⁾, установява обща забрана за пускането на пазара и вноса и износа на котешка и кучешка кожа и продукти, съдържащи такава кожа. Тази забрана обаче следва да не засяга задължението съгласно настоящия регламент за унищожаване на странични животински продукти от котки и кучета, включително и кожа.
- (47) Насърчаването на науката, научноизследователската дейност и творческата дейност може да наложи употребата на странични животински продукти или производни продукти от всички категории, понякога в количества под машабите на търговския обмен. С цел да се улеснят вносет и употребата на такива странични животински продукти или производни продукти, компетентният орган следва да може да определя условията за такива дейности отделно за всеки случай. Следва да бъдат установени хармонизирани условия там където са необходими действия на общностно равнище.
- (48) Регламент (ЕО) № 1774/2002 съдържа подробни разпоредби, които чрез дерогация разрешават материал от категория 2 и категория 3 да се дава като храна на животни в зоологическите градини. В настоящия регламент следва да бъдат предвидени подобни разпоредби и следва да бъде разрешено даването като храна на определени видове материал от категория 1, като това да бъде допълнено от възможността за установяване на подробни правила за контрол върху възможните рискове, които възникват за общественото здраве и здравето на животните.
- (49) Регламент (ЕО) № 1774/2002 допуска даването като храна на материал от категория 1 на застрашени или защитени видове лешоядни птици и други видове, живеещи в своите естествени местообитания, с цел насърчаване на биоразнообразието. С цел да се осигури подходящ инструмент за запазването на тези видове, тази практика на хранене следва

да остане разрешена съгласно настоящия регламент, в съответствие с условията, установени с цел предотвратяване разпространението на болести. Същевременно в мерките за прилагане, разрешаващи употребата на такъв материал от категория 1 за хранителни цели в екстензивни пасищни системи и за хранене на други хищни животни като мечки и вълци, следва да бъдат определени ветеринарно-санитарни условия. Важно е тези ветеринарно-санитарни условия да отчитат естествените модели на хранене на съответните видове, както и целите на Общността за насърчаване на биоразнообразието, посочени в съобщението на Комисията от 22 май 2006 г. „Преустановяване на намаляването на биоразнообразието до 2010 г. и след това“.

- (50) Заравянето и изгарянето на странични животински продукти, по-специално на умрели животни, може да бъде оправдано в особени ситуации, по-специално в отдалечени райони или в ситуация на овладяване на болест, налагаща спешното унищожаване на животните, умъртвени като мярка за овладяване огнището на сериозна трансмисивна болест. По-специално унищожаването на място следва да бъде разрешено при специални обстоятелства, тъй като в противен случай наличният екарисаж или инсинераторен капацитет на територията на даден регион или държава-членка би могъл да се явява фактор, ограничаващ контрола върху болестта.
- (51) Съществуващата дерогация относно заравянето и изгарянето на странични животински продукти следва да се разшири до райони, достъпът до които не е практически възможен или представлява риск за здравето и безопасността на служителите по събирането. Натрупаният опит при прилагането на Регламент (ЕО) № 1774/2002 и от природни бедствия като горски пожари и наводнения в някои от държавите-членки показва, че при такива извънредни обстоятелства унищожаването чрез заравяне или изгаряне на място може да бъде оправдано с цел гарантиране бързото унищожаване на животните и недопускане разпространението на рискове от заболяване. Общата територия на отдалечените райони в една държава-членка следва да бъде ограничена въз основа на опита, натрупан при прилагането на Регламент (ЕО) № 999/2001, така че да се гарантира изпълнението на общото задължение за наличие на подходяща система за унищожаване, съответстваща на правилата, установени в настоящия регламент.
- (52) По отношение на определени обекти или предприятия, в които се борави само с малки количества странични животински продукти, не представляващи риск за общественото здраве и здравето на животните, следва да бъде разрешено унищожаването на продуктите под официален надзор със средства, различни от унищожаването в съответствие с настоящия регламент. Въпреки това критериите за такива извънредни обстоятелства следва да бъдат установени на общностно равнище, така че да се гарантира еднообразното прилагане въз основа на действителното състояние на определени сектори и наличието на други системи за унищожаване в определени държави-членки.
- (53) Възможните подходи на действие, които компетентният орган може да възприеме при упражняването на официален контрол, следва да бъдат конкретно посочени с цел гарантиране на правна сигурност, по-специално по

⁽¹⁾ ОВ L 343, 27.12.2007 г., стр. 1.

отношение на спирането или постоянната забрана на дейностите или налагането на условия, за да се гарантира правилното прилагане на настоящия регламент. Този официален контрол следва да се упражнява в рамките на многогодишните планове за контрол съгласно Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (1).

- (54) С цел да се гарантира, че държавите-членки могат да контролират количеството материал, което се въвежда за унищожаване на тяхна територия, компетентният орган следва да разрешава приемането на такъв материал на неговата територия.
- (55) С цел контрол върху евентуалните рискове може да се наложат условия за стерилизация под налягане и допълнителни условия за транспортиране. С цел гарантиране на проследяемост и сътрудничество между компетентните органи на държавите-членки, които контролират изпращането на странични животински продукти или производни продукти, с оглед осигуряване на информацията относно изпращането на материали и месокостно брашно или животински мазнини от категория 1 и категория 2, получени от материали от категория 1 и категория 2, и за преработени животински протеини, получени от материал от категория 3, следва да бъде използвана системата TRACES, въведена с Решение 2004/292/ЕО на Комисията (2). За материали, които обикновено се изпращат в малки количества за изследователски, образователни, творчески и диагностични цели, следва да бъдат установени специални условия, с цел да се улесни движението на такива материали в рамките на Общността. При специални обстоятелства следва да се разреши приемането на двустранни договорености, с които да се улесни контролът върху движението на материали между държави-членки с обща граница.
- (56) С цел улесняване на транспортирането на пратки през трети държави, граничещи с повече от една държава-членка, следва да бъде въведен специален режим за изпращане на пратки от територията на една държава-членка към друга през територията на трета държава с цел да се гарантира по-специално, че пратките, които се въвеждат повторно на територията на Общността, подлежат на ветеринарни проверки в съответствие с Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар (3).
- (57) С оглед постигане на съгласуваност в общностното законодателство е необходимо да бъде пояснена връзката между правилата, установени с настоящия регламент, и

общностното законодателство относно отпадъците. По-специално, следва да се осигури съгласуваност със забраните относно износа на отпадъци, установени с Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци (4). С цел предотвратяване на потенциално неблагоприятните последици за околната среда следва да бъде забранен износът на страничните животински продукти и производните продукти, предназначени за унищожаване чрез изгаряне и чрез депониране в депа. С цел предотвратяване на потенциално отрицателните последици за околната среда и рисковете за общественото здраве и здравето на животните износът на странични животински продукти и производни продукти следва да се предотвратява и в случаите, когато той има за цел тяхната употреба в предприятия за производството на биогаз или компост в трети държави, които не са членки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). При прилагането на разпоредбите за дерогация от забраната за износ Комисията е задължена да зачита изцяло в решенията си Базелската конвенция за контрол на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане, сключена от името на Общността с Решение 93/98/ЕИО на Съвета (5), и измененията в нея, предвидени в Решение III/1 на Конференцията на страните, одобрени от името на Общността с Решение 97/640/ЕО на Съвета (6) и приложени с Регламент (ЕО) № 1013/2006.

- (58) В допълнение следва да се гарантира, че странични животински продукти, смесени или замърсени с опасни отпадъци, изброени в Решение 2000/532/ЕО на Комисията от 3 май 2000 г. за замяна на Решение 94/3/ЕО за установяване на списък на отпадъци в съответствие с член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО на Съвета за отпадъците и Решение 94/904/ЕО на Съвета за установяване на списък на опасните отпадъци в съответствие с член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета за опасните отпадъци (7), се внасят, изнасят или изпращат между държавите-членки само в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006. Необходимо е да се установят и правила относно изпращането на такъв материал на територията на държава-членка.
- (59) Комисията следва да може да упражнява контрол в държавите-членки. Контролът на Общността в трети държави следва да се упражнява в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004.
- (60) Вносът на странични животински продукти и производни продукти в Общността и транзитното преминаване на такъв материал следва да се осъществява в съответствие с правилата, чиято строгост е най-малкото същата като на приложимите в Общността. Като алтернатива, правилата, прилагани за странични животински продукти и производни продукти в трети държави, може да бъдат признати за равностойни на правилата, предвидени в общностното законодателство. Предвид произтичащия от тях потенциален риск към продуктите, предназначени за употреба извън хранителната верига на животните, следва да се прилага опростен набор от правила за внос.

(1) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.

(2) ОВ L 94, 31.3.2004 г., стр. 63.

(3) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.

(4) ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1.

(5) ОВ L 39, 16.2.1993 г., стр. 1.

(6) ОВ L 272, 4.10.1997 г., стр. 45.

(7) ОВ L 226, 6.9.2000 г., стр. 3.

- (61) Общностното законодателство за производството на производни продукти с целево приложение като козметични продукти, лекарствени продукти или медицински изделия, включва комплексна рамка за пускането на пазара на такива продукти: Директива 76/768/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с козметични продукти ⁽¹⁾, Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба ⁽²⁾, Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти ⁽³⁾, Директива 90/385/ЕИО на Съвета от 20 юни 1990 г. относно сближаване на законодателството на държавите-членки, свързано с активните имплантируеми медицински изделия ⁽⁴⁾, Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. относно медицинските изделия ⁽⁵⁾ и Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно диагностичните медицински изделия *in vitro* ⁽⁶⁾ („специалните директиви“). Специалните директиви относно козметичните продукти и медицинските изделия обаче не предвиждат разпоредби за защита срещу рискове за здравето на животните. В такива случаи към тези рискове следва да се прилага настоящият регламент и следва да могат да бъдат предприети предпазни мерки в съответствие с Регламент (ЕО) № 178/2002.
- (62) За страничните животински продукти или производните продукти, доставяни като материали или съставки за производството на такива производни продукти, също следва да се прилагат изискванията на специалните директиви, доколкото те предвиждат правила за контрол върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните. Специалните директиви вече уреждат изходния материал от животински произход, който може да бъде използван за производството на посочените производни продукти и налагат определени условия за гарантиране на защитата на общественото здраве или здравето на животните. По-специално Директива 76/768/ЕИО изключва материалите от категория 1 и категория 2 като част от състава на козметичен продукт и задължава производителите да прилагат добри производствени практики. Директива 2003/32/ЕО на Комисията ⁽⁷⁾ въвежда подробни спецификации по отношение на медицинските изделия, за чието производство са използвани тъкани от животински произход.
- (63) Въпреки това, когато такива условия не са предвидени в специалните директиви или когато те не обхващат определени рискове за общественото здраве и здравето на животните, следва да се прилага настоящият регламент и да бъде възможно използването на предпазни мерки в съответствие с Регламент (ЕО) № 178/2002.
- (64) Определени производни продукти не попадат в хранителната верига на животните или не се прилагат върху почвата, на която селскостопански животни се извеждат за паша или от която се добива растителна маса за хранене на животни. Тези производни продукти включват продукти за техническо приложение като обработени кожи за кожарската промишленост, преработена вълна за текстилната промишленост, продукти за лепило на основата на кости и преработен материал, предназначен за храни за домашни любимци. На операторите следва да се разреши да пускат такива продукти на пазара, при условие че те или са получени от суровини, които не изискват обработка, или обработката или крайното приложение на обработения материал гарантират адекватен контрол върху риска.
- (65) В няколко държави-членки бяха разкрити определени случаи на несъответствие с правилата, предвидени в Регламент (ЕО) № 1774/2002. Във връзка с това, в допълнение към строгото прилагане на тези правила са необходими наказателноправни и други санкции за операторите, които не спазват тези правила. Следователно е необходимо държавите-членки да установят правила относно наказанията, приложими към нарушенията на настоящия регламент.
- (66) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно установяването на правила за страничните животински продукти и производните продукти по отношение на общественото здраве и здравето на животните, с цел да бъдат предотвратени и сведени до минимум рисковете за общественото здраве и здравето на животните, произтичащи от тези продукти, и по-специално да бъде защитена безопасността на хранителните вериги на хората и животните, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно може да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (67) С оглед повишаване на правната сигурност в светлината на общата цел на Комисията за опростяване на общностното законодателство, в настоящия регламент следва да бъде предвидена съгласувана рамка от правила, като се отчитат правилата, предвидени в Регламент (ЕО) № 1774/2002, както и натрупаният опит и постигнатият напредък след датата на влизане в сила на посочения регламент. Поради това Регламент (ЕО) № 1774/2002 следва да бъде отменен и заменен с настоящия регламент.
- (68) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁸⁾.
- (69) С оглед подобряване на съгласуваността и яснотата в общностното законодателство, техническите правила, отнасящи се до конкретни дейности, в които участват странични животински продукти, които понастоящем са предвидени

(1) ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 169.

(2) ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67.

(3) ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1.

(4) ОВ L 189, 20.7.1990 г., стр. 17.

(5) ОВ L 169, 12.7.1993 г., стр. 1.

(6) ОВ L 331, 7.12.1998 г., стр. 1.

(7) ОВ L 105, 26.4.2003 г., стр. 18.

(8) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

в приложенията към Регламент (ЕО) № 1774/2002 и в мерките за прилагане, приети от Комисията въз основа на посочения регламент ⁽¹⁾, следва да бъдат уредени в отделни актове за прилагане. Консултациите със и информирането на потребителите и на социално-професионални кръгове, занимаващи се с въпроси, свързани с настоящия регламент, следва да се осъществяват в съответствие с Решение 2004/613/ЕО на Комисията от 6 август 2004 г. за създаването на консултативна група по хранителната верига и здравето на животните и растенията ⁽²⁾.

(70) По-специално, на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема правила за промяна на крайната точка в производствената верига на определени производни продукти и за установяване на такава крайна точка за определени други производни продукти, правила по отношение на сериозни трансмисивни болести, при наличието на които не следва да се разрешава изпращането на странични животински продукти и производни продукти, и/или условията, при които се разрешава такова изпращане, мерки за промяна на категоризацията на страничните животински продукти и производните продукти, мерки по отношение на ограниченията за употребата и унищожаването на странични животински продукти и производни продукти, мерките за установяване на условията за прилагане на някои дерогации, свързани с употребата, събирането и унищожаването на странични животински продукти и производни продукти, както и мерки за разрешаване или отхвърляне на конкретни алтернативни методи за използването и унищожаването на странични животински продукти и производни продукти.

(71) В допълнение на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема специални правила за събирането и транспортирането на странични животински продукти и производни продукти, изисквания по отношение на инфраструктурата, оборудването и хигиената за обекти или предприятия, в които се борави със странични животински продукти и производни продукти, включително по отношение на доказателствата, които трябва да бъдат представени с цел валидиране на такава обработка, условия за пускане на пазара на странични животински продукти и производни продукти, изисквания, свързани с безопасното снабдяване, безопасната обработка и безопасното крайно приложение, условия за внос, транзитно преминаване и износ на странични животински продукти и производни продукти, подробни мерки за упражняване на официалния контрол, включително правила относно референтните методи за микробиологичен анализ, както и условия за контрол върху изпращането на определени странични

животински продукти и производни продукти между държавите-членки. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

(72) По причини за ефективност, сроковете, които обикновено са приложими в рамките на процедурата по регулиране с контрол, следва да бъдат съкратени за приемането на мерките, определящи условията за изпращането на странични животински продукти от стопанства, предприятия или зони, подложени на ограничения. Поради спешност е необходимо да се приложи процедурата по спешност, предвидена в член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, за приемането на мерки за изменение на крайната точка в производствената верига за определени продукти,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Раздел 1

Предмет, приложно поле и определения

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява правила за общественото здраве и здравето на животните за странични животински продукти и производни продукти с цел предотвратяване и свеждане до минимум на рисковете за общественото здраве и здравето на животните, произтичащи от тези продукти, и по-специално опазване безопасността на хранителните вериги на хората и животните.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за:

а) странични животински продукти и производни продукти, които съгласно общностното законодателство не се допускат за консумация от човека; и

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 811/2003 по отношение на забраната на вътрешновидовото рециклиране на риба, заравянето и изгарянето на странични животински продукти (ОВ L 117, 13.5.2003 г., стр. 14); Решение 2003/322/ЕО по отношение на храненето на определени лешоядни птици с определени материали от категория 1 (ОВ L 117, 13.5.2003 г., стр. 32); Решение 2003/324/ЕО относно дерогация от забраната за вътрешновидово рециклиране животни с ценна кожа (ОВ L 117, 13.5.2003 г., стр. 37); Регламент (ЕО) № 92/2005 за алтернативните начини на унищожаване или на употреба (ОВ L 19, 21.1.2005 г., стр. 27); Регламент (ЕО) № 181/2006 за органичните торове и почвените подобрители различни от естествен тор (ОВ L 29, 2.2.2006 г., стр. 31); Регламент (ЕО) № 1192/2006 за списъците с одобрени предприятия (ОВ L 215, 5.8.2006 г., стр. 10); Регламент (ЕО) № 2007/2006 относно вноса и транзита на някои междинни продукти, получени от материали от категория 3 (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 98).

⁽²⁾ ОВ L 275, 25.8.2004 г., стр. 17.

- б) следните продукти, които съгласно взето от оператор неотменимо решение са окончателно изключени от хранителната верига и са предназначени за цели, различни от консумация от човека:
- продукти от животински произход, които могат да бъдат предназначени за консумация от човека съгласно общностното законодателство;
 - суровини за производството на продукти от животински произход.
2. Настоящият регламент не се прилага за следните странични животински продукти:
- цели тела или части от тялото на диви животни, различни от дивеч, за които не съществуват съмнения, че са заразени или засегнати от болести, които се предават на хората или на животните, с изключение на водни животни, разтоварени на сушата за търговски цели;
 - без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 853/2004 — цели тела или части от тялото на дивеч, които в съответствие с добрата ловна практика не се събират след убиването на животното;
 - странични животински продукти от дивеч или от дивечово месо, посочени в член 1, параграф 3, буква д) от Регламент (ЕО) № 853/2004;
 - яйцеклетки, зародиши и сперма, предназначени за разплод;
 - сурово мляко, коластра и производните им продукти, които се получават, съхраняват, унищожават или използват в стопанството по произход;
 - черупки от черупкови организми с отстранени меки тъкани и месо;
 - кухненски отпадъци, с изключение на тези, които
 - произхождат от превозни средства, работещи по международни линии;
 - са предназначени за хранителни цели;
 - са предназначени за преработка чрез стерилизация под налягане или за преработка чрез методите, посочени в член 15, параграф 1, първа алинея, буква б), или за преработване в биогаз или за компостиране;
 - без да се засяга общностното законодателство в областта на околната среда - материал от плавателни съдове, съответстващи на изискванията на Регламенти (ЕО) № 852/2004 и (ЕО) № 853/2004, получен в процеса на риболовна дейност и унищожен чрез изхвърляне в морето, с изключение на материал, получен от изкормване на риба на борда, при който се наблюдават признаци на болести, включително паразити, които се предават на хората;
 - сурови храни за домашни любимци от магазини за търговия на дребно, в които нарязването и съхраняването се извършват единствено с цел пряка продажба на потребителите на място;
 - сурови храни за домашни любимци, получени от животни, заклани в стопанството по произход, за частно домашно потребление; и

- к) екскременти и урина, различни от оборски тор и неминерализирано гуано.

3. Настоящият регламент не засяга ветеринарното законодателство на Общността, което има за цел контрола върху и ликвидирането на определени болести по животните.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- „странични животински продукти“ означава цели тела или части от тялото на умрели животни, продукти от животински произход или други продукти, получени от животни, които не са предназначени за консумация от човека, включително яйцеклетки, зародиши и сперма;
- „производни продукти“ означава продукти, получени след една или повече обработки, преобразувания или стъпки в преработката на странични животински продукти;
- „продукти от животински произход“ означава продукти от животински произход съгласно определението в точка 8.1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 853/2004;
- „труп“ означава труп съгласно определението в точка 1.9 от приложение I към Регламент (ЕО) № 853/2004;
- „животно“ означава всяко гръбначно или безгръбначно животно;
- „селскостопанско животно“ означава:
 - всяко животно, отглеждано, угодявано или развъждано от хората и използвано за производство на храни, вълна, козина, пера, обработени или необработени кожи или всякакви други продукти, получени от животни, или за други селскостопански цели;
 - нечифтокопитни животни (еквиди);
- „диво животно“ означава всяко животно, което не се отглежда от хората;
- „домашен любимец“ означава всяко животно, принадлежащо към животински вид, който обичайно се храни и отглежда, но не се консумира от хората, за неселскостопански цели;
- „водни животни“ означава водни животни съгласно определението в член 3, параграф 1, буква д) от Директива 2006/88/ЕО;
- „компетентен орган“ означава централният орган на държава-членка, компетентен да осигури съответствие с изискванията на настоящия регламент или всеки орган, на който е делегирана такава компетентност; тук се включва, когато е необходимо, съответният орган на трета държава;
- „оператор“ означава физическите или юридическите лица, под чийто действителен контрол се намират странични животински продукти или производни продукти, включително превозвачи, търговци и ползватели;

12. „ползвател“ означава физическите или юридическите лица, които използват страничните животински продукти и производните продукти за специални хранителни цели, изследователска дейност или за други специфични цели;
13. „обект“ или „предприятие“ означава всяко място, на което се извършва дейност, включваща боравене със странични животински продукти или производни продукти, различно от риболовен кораб;
14. „пускане на пазара“ означава всяко действие, което има за цел продажба на странични животински продукти или производни продукти на трето лице в Общността или всяка друга форма на доставка срещу заплащане или безплатно на такова трето лице или съхраняване с цел доставка на такова трето лице;
15. „транзитно преминаване“ означава движение през Общността от територията на трета държава до територията на друга трета държава, което е различно от движение по море или по въздух;
16. „износ“ означава движение от Общността към трета държава;
17. „трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ТСЕ)“ означава всички трансмисивни спонгиформни енцефалопатии съгласно определението в член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 999/2001;
18. „специфичен рисков материал“ означава специфичен рисков материал съгласно определението в член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕО) № 999/2001;
19. „стерилизация под налягане“ означава преработването на странични животински продукти след тяхното довеждане до размер на частиците до не повече от 50 mm до вътрешна температура над 133 °C за не по-малко от 20 минути без прекъсване при абсолютно налягане от най-малко 3 bar;
20. „оборски тор“ означава всички животински екскременти и/или урина от селскостопански животни, различни от риба, отглеждана в развъдници, със или без сламена постеля;
21. „разрешено депо“ означава депо, за което е издадено разрешително в съответствие с Директива 1999/31/ЕО;
22. „органични торове“ и „подобрители на почвата“ означава материали от животински произход, използвани поотделно или заедно за поддържане или подобряване на храненето на растенията, на физичните и химичните свойства и биологичната активност на почвата; те могат да включват оборски тор, неминерализирано гуано, съдържание на храносмилателния тракт, компост и остатъци от храносмилането;
23. „отдалечен район“ означава район, в който животинската популация е толкова малка и който е толкова отдалечен от обектите или предприятията за унищожаване, че мерките, необходими за събиране и транспортиране на страничните животински продукти, биха създали прекалено много затруднения в сравнение с унищожаването им на място;
24. „храни“ или „хранителни продукти“ означава храни или хранителни продукти съгласно определението в член 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002;
25. „фуражи“ или „фуражни продукти“ означава фуражи или фуражни продукти съгласно определението в член 3, точка 4 от Регламент (ЕО) № 178/2002;

26. „утайка от центрофуги и сепаратори“ означава материал, получен като страничен продукт след пречистването на суровото мляко и отделянето на обезмасленото мляко и сметаната от суровото мляко;
27. „отпадък“ означава отпадък съгласно определението в член 3, точка 1 от Директива 2008/98/ЕО.

Раздел 2

Задължения

Член 4

Начална точка в производствената верига и задължения

1. Веднага след като операторите произведат странични животински продукти или производни продукти, които попадат в приложното поле на настоящия регламент, те ги идентифицират и гарантират третирането им в съответствие с настоящия регламент (начална точка).
2. Операторите гарантират, че на всички етапи от събирането, транспортирането, боравенето, обработката, преобразуването, преработката, съхранението, пускането на пазара, разпространението, употребата и унищожаването в рамките на стопанска дейност под техен контрол страничните животински продукти и производните продукти отговарят на отнасящите се до тяхната дейност изисквания на настоящия регламент.
3. Държавите-членки наблюдават и проверяват спазването от операторите на съответните изисквания на настоящия регламент по цялата верига на страничните животински продукти и производните продукти, както е посочено в параграф 2. За целта те поддържат система за официален контрол в съответствие с приложимото законодателство на Общността.
4. Държавите-членки осигуряват въвеждането на тяхна територия на подходяща система, която да гарантира, че страничните животински продукти се:
 - a) събират, идентифицират и транспортират без ненужно забавяне; и
 - b) обработват, използват или унищожават в съответствие с настоящия регламент.
5. Държавите-членки могат да изпълняват своите задължения по параграф 4 в сътрудничество с други държави-членки или трети държави.

Член 5

Крайна точка в производствената верига

1. За производните продукти, посочени в член 33, които са достигнали етап на производство, уреден от общностното законодателство, посочено в същия член, се счита, че са достигнали крайната точка в производствената верига, след която за тях повече не се прилагат изискванията на настоящия регламент.

Тези производни продукти могат впоследствие да бъдат пускани на пазара без ограничения по настоящия регламент и престават да бъдат предмет на официален контрол в съответствие с настоящия регламент.

Крайната точка в производствената верига може да бъде променена:

- а) за продуктите, посочени в член 33, букви а) — г) — в случай на рискове за здравето на животните;
- б) за продуктите, посочени в член 33, букви д) и е) — в случай на рискове за общественото здраве или здравето на животните.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 6.

2. За производните продукти, посочени в членове 35 и 36, които вече не представляват значителен риск за общественото здраве или здравето на животните, може да бъде определена крайна точка в производствената верига, след която за тях повече не се прилагат изискванията на настоящия регламент.

Тези производни продукти могат впоследствие да бъдат пускани на пазара без ограничения по настоящия регламент и престават да бъдат предмет на официален контрол в съответствие с настоящия регламент.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 5.

3. В случай на риск за общественото здраве и здравето на животните членове 53 и 54 от Регламент (ЕО) № 178/2002 относно извънредните мерки се прилагат *mutatis mutandis* към производните продукти, посочени в членове 33 и 36 от настоящия регламент.

Раздел 3

Ограничения във връзка със здравето на животните

Член 6

Общи ограничения във връзка със здравето на животните

1. Страничните животински продукти и производните продукти от възприемчиви видове не се изпращат от стопанствата, обектите, предприятията и зоните, които подлежат на ограничения:

- а) съгласно ветеринарното законодателство на Общността; или
- б) поради наличието на сериозна трансмисивна болест
 - i) включена в списъка в приложение I към Директива 92/119/ЕИО; или
 - ii) установена в съответствие с втора алинея.

Мерките, посочени в първа алинея, буква б), подточка ii), предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

2. Параграф 1 не се прилага в случаите, когато страничните животински продукти и производните продукти се изпращат при условия, предвидени с цел предотвратяване разпространението на трансмисивни болести при хората или животните.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 5.

Раздел 4

Категоризация

Член 7

Категоризация на страничните животински продукти и производните продукти

1. Страничните животински продукти се категоризират в определени категории, които отразяват нивото на риска за общественото здраве и здравето на животните, породен от страничните животински продукти, в съответствие със списъците, установени в членове 8, 9 и 10.

2. Към производните продукти се прилагат правилата за конкретната категория странични животински продукти, от които те са получени, освен ако не е посочено друго в настоящия регламент или не е предвидено друго в приетите от Комисията мерки за неговото прилагане, в които могат да се конкретизират условията, при които тези правила не се прилагат по отношение на производните продукти.

3. Членове 8, 9 и 10 могат да бъдат изменени по отношение на оценката на равнищата на риск с цел отчитане на научния прогрес, при условие че този прогрес може да бъде установен въз основа на оценка на риска, извършена от подходяща научна институция. Никой от изброените в тези членове странични животински продукти обаче не може да бъде изключен от списъците и в тях може да се правят само промени на категорията или добавяне на продукти.

4. Мерките, посочени в параграфи 2 и 3, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Член 8

Материал от категория 1

Материалът от категория 1 включва следните странични животински продукти:

- а) цели тела и всички части на тялото, включително обработени и необработени кожи от следните животни:
 - i) животни, за които съществува съмнение, че са заразени с ТСЕ, в съответствие с Регламент (ЕО) № 999/2001, или при които официално е потвърдено наличието на ТСЕ;
 - ii) животни, умъртвени в рамките на мерки за унищожаване на ТСЕ;
 - iii) животни, различни от селскостопанските и дивите животни, включително по-специално домашни любимци, животни в зоологически градини и циркови животни;

- iv) животни, използвани за опити, съгласно определението на член 2, буква г) от Директива 86/609/ЕИО, без да се засяга член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1831/2003;
 - v) диви животни, за които съществува съмнение, че са заразени с болест, която се предава на хора или на животни;
- б) следния материал:
- i) специфичен рисков материал;
 - ii) цели тела или части от умрели животни, съдържащи специфичен рисков материал към момента на унищожаване;
- в) странични животински продукти, получени от животни, подложени на незаконосъобразно третиране, съгласно определението в член 1, параграф 2, буква г) от Директива 96/22/ЕО или член 2, буква б) от Директива 96/23/ЕО;
- г) странични животински продукти, съдържащи остатъци от други вещества и замърсители на околната среда, изброени в група Б, точка 3 от приложение I към Директива 96/23, ако такива остатъци надхвърлят разрешеното ниво, установено от общностното законодателство, или — при липса на такова — от националното законодателство;
- д) странични животински продукти, събрани по време на третирането на отпадъчни води, изисквано съгласно правилата за прилагане, приети съгласно член 27, първа алинея, буква в):
- i) от обекти или предприятия, преработващи материал от категория 1; или
 - ii) от други обекти или предприятия, в които се отстранява специфичен рисков материал;
- е) кухненски отпадъци от превозни средства, работещи по международни линии;
- ж) смеси от материал от категория 1 с материал от категория 2 или с материал от категория 3, или с материал и от двете категории.
- ii) от кланици, различни от попадащите в приложното поле на член 8, буква д);
 - в) странични животински продукти, съдържащи остатъци от разрешени вещества или замърсители в нива, превишаващи разрешените нива, посочени в член 15, параграф 3 от Директива 96/23/ЕО;
 - г) продукти от животински произход, обявени за негодни за консумация от човека поради наличие на чужди тела в тях;
 - д) продукти от животински произход, различни от материал от категория 1, които са:
 - i) внесени или въведени от трета държава и не съответстват на ветеринарното законодателство на Общността, приложимо към техния внос или въвеждане в Общността, с изключение на случаите, когато общностното законодателство допуска техния внос или въвеждане при спазване на определени ограничения или тяхното връщане в третата държава; или
 - ii) изпратени към друга държава-членка и не съответстват на изискванията, заложи в във или разрешени от общностното законодателство, с изключение на случаите, когато същите биват връщани с разрешението на компетентния орган на държавата-членка по произход;
 - е) животни или части от животни, различни от посочените в членове 8 или 10,
 - i) умрели при обстоятелства, различни от клане или умъртвяване с цел консумация от човека, в това число и животни, умъртвени с цел контрол върху болестите;
 - ii) фетуси;
 - iii) яйцеклетки, зародиши и сперма, които не са предназначени за разплод; и
 - iv) умрели преди излюпването домашни птици.
 - ж) смеси на материал от категория 2 с материал от категория 3;
 - з) странични животински продукти, различни от материал от категория 1 или от материал от категория 3.

Член 9

Материал от категория 2

Материалът от категория 2 включва следните странични животински продукти:

- а) оборски тор, неминерализирано гуано и съдържание на храносмилателния тракт;
- б) странични животински продукти, събрани по време на третирането на отпадъчни води, изисквано съгласно правилата за прилагане, приети съгласно член 27, първа алинея, буква в)
 - i) от обекти или предприятия, преработващи материал от категория 2; или

Член 10

Материал от категория 3

Материалът от категория 3 включва следните странични животински продукти:

- а) трупове и части от заклани животни или, в случая на дивеч — тела или части от умъртвени животни, които са годни за консумация от човека в съответствие с общностното законодателство, но не са предназначени за консумация от човека поради търговски причини;

- б) трупове и следните части, произхождащи или от животни, заклани в кланица и определени като годни за клане с цел консумация от човека след предкланична инспекция, или от тела и следните части от дивеч, умъртвен с цел консумация от човека в съответствие с общностното законодателство:
- i) трупове или тела и части от животни, отхвърлени като негодни за консумация от човека в съответствие с общностното законодателство, но които не са показали признаци на болест, която се предава на хората или животните;
 - ii) глави на домашни птици;
 - iii) обработени и необработени кожи, включително изрезки и парчета от тях, рога и копита, включително фалангите, карпалните и метакарпалните кости и тарзалните и метатарзални кости на:
 - животни, различни от преживни животни, за които се изисква изследване за ТСЕ; и
 - преживни животни, които са изследвани и са показали отрицателен резултат в съответствие с член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 999/2001;
 - iv) свинска четина;
 - v) пера;
- в) странични животински продукти от птици и зайци, заклани в стопанството, както е посочено в член 1, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 853/2004, при които не са наблюдавани признаци на болести, които се предават на хората или животните;
- г) кръв от животни, които не проявяват признаци на болести, които може да се предават чрез кръвта на хората или животните, получена от следните животни, заклани в кланица след определянето им като годни за клане с цел консумация от човека след предкланична инспекция в съответствие с общностното законодателство:
- i) животни, различни от преживни животни, за които се изисква изследване за ТСЕ; и
 - ii) преживни животни, които са изследвани и са показали отрицателен резултат в съответствие с член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 999/2001;
- д) странични животински продукти от производството на продукти, предназначени за консумация от човека, включително кости без мазнини, пръжки и утайка от центрофуги и сепаратори, получена от преработката на мляко;
- е) продукти от животински произход или хранителни продукти, съдържащи продукти от животински произход, които вече не са предназначени за консумация от човека поради търговски причини или поради производствени проблеми или опаковъчни или други недостатъци, от които не произтича риск за общественото здраве или здравето на животните;
- ж) храни за домашни любимци и фуражни продукти от животински произход или фуражни продукти, съдържащи странични животински продукти или производни продукти, които вече не са предназначени за хранене на животни поради търговски причини или поради производствени проблеми или опаковъчни или други недостатъци, от които не произтича риск за общественото здраве или здравето на животните;
- з) кръв, плацента, вълна, пера, косми, рога, изрезки от копита и мляко, получени от живи животни, които не са показали никакви признаци на болести, които може да се предават чрез този продукт на хората или животните;
- и) водни животни и части от тях, с изключение на морски бозайници, които не показват признаци на болести, които се предават на хората или животните;
- й) странични продукти от водни животни, произхождащи от обекти или предприятия, произвеждащи продукти за консумация от човека;
- к) следните материали, произхождащи от животни, които не показват признаци на болести, които може да се предават чрез съответния материал на хората или животните:
- i) черупки от черупкови организми с меки тъкани или месо;
 - ii) следните, когато са получени от сухоземни животни:
 - странични продукти от люпилни;
 - яйца;
 - странични продукти от яйца, включително черупки от яйца;
 - iii) едnodневни пилета, заклани поради търговски причини;
- л) водни и сухоземни безгръбначни, различни от видове, които са патогенни за хората или животните;
- м) животни и части от тях от зоологическите разрези гризачи (Rodentia) и зайцеподобни (Lagomorpha), с изключение на материал от категория 1, посочен в член 8, буква а), подточки iii), iv) и v) и материал от категория 2, посочен в член 9, букви а) — ж);
- н) обработени и необработени кожи, копита, пера, вълна, рога, косми и козина от умрели животни, различни от посочените в буква б) от настоящия член, които не са показали признаци на болест, която се предава чрез този продукт на хората или животните;
- о) мастни тъкани от животни, които не проявяват признаци на болести, които може да се предават чрез този материал на хората или животните, заклани в кланица след определянето им като годни за клане с цел консумация от човека след предкланична инспекция в съответствие със законодателство на Общността;
- п) кухненски отпадъци различни от посочените в член 8, буква е).

ГЛАВА II

Унищожаване и употреба на страничните животински продукти и производните продукти

Раздел 1

Ограничения на употребата

Член 11

Ограничения на употребата

1. Забраняват се следните приложения на страничните животински продукти и производните продукти:

- а) хранене на сухоземни животни от даден вид, различни от животните с ценна кожа, с преработени животински протеини, получени от тела или части от тялото на животни от същия вид;
- б) хранене на селскостопански животни, различни от животните с ценна кожа, с кухненски отпадъци или с фуражни суровини, съдържащи кухненски отпадъци или получени от кухненски отпадъци;
- в) хранене на селскостопански животни с растителна маса, директно чрез паша или чрез окосена растителна маса от земя, на която са полагани органични торове или подобрители на почвата, различни от оборски тор, освен ако окосяването на растителната маса или използването на площите за паша се извършва след изтичането на период на изчакване, чрез който се осигурява подходящ контрол върху риска за здравето на хората и животните, като този период продължава най-малко 21 дни; и
- г) хранене на риба, отглеждана в развъдници, с преработени животински протеини, получени от тялото или части от тялото на отглеждана в развъдници риба от същия вид.

2. Може да бъдат установени мерки, свързани със следното:

- а) проверки и контрол, които да се извършват с цел гарантиране прилагането на забраните, посочени в параграф 1, включително методи за откриване и изследвания за проверка на наличието на материали с произход от определени животински видове и на прагове за незначителни количества от преработени животински протеини, посочени в параграф 1, букви а) и г), предизвикани от случайно и технически непредотвратимо замърсяване;
- б) условия за хранене на животни с ценна кожа с преработени животински протеини, получени от тялото или части от тялото на животни от същия вид; и
- в) условия за хранене на селскостопански животни с растителна маса от земя, на която са полагани органични торове или подобрители на почвата, по-специално изменение на периода на изчакване, посочен в параграф 1, буква в).

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Раздел 2

Унищожаване и употреба

Член 12

Унищожаване и употреба на материал от категория 1

Материалът от категория 1 трябва да бъде:

- а) унищожаван като отпадък чрез изгаряне;
 - i) пряко, без предварителна преработка; или
 - ii) след преработката му, ако това се изисква от компетентния орган — чрез стерилизация под налягане, и трайно маркиране на получения материал;
- б) ако материалът от категория 1 е отпадък — унищожаван или оползотворяван чрез съвместно изгаряне:
 - i) пряко, без предварителна преработка; или
 - ii) след преработка, ако това се изисква от компетентния орган — чрез стерилизация под налягане, и трайно маркиране на получения материал;
- в) в случай на материал от категория 1, различен от посочения в член 8, буква а), подточки i) и ii) — унищожаван чрез преработка чрез стерилизация под налягане, трайно маркиране на получения материал и заравяне в разрешено депо;
- г) в случай на материал от категория 1, посочен в член 8, буква е) — унищожаван чрез заравяне в разрешено депо;
- д) използван като гориво за горене, със или без предварителна преработка; или
- е) използван за производството на производните продукти, посочени в членове 33, 34 и 36, и пускан на пазара в съответствие с тези членове.

Член 13

Унищожаване и употреба на материал от категория 2

Материалът от категория 2 трябва да бъде:

- а) унищожаван като отпадък чрез изгаряне:
 - i) пряко, без предварителна преработка; или
 - ii) след преработка, ако това се изисква от компетентния орган — чрез стерилизация под налягане, и трайно маркиране на получения материал;

- б) ако материалът от категория 2 е отпадък — унищожаван или оползотворяван чрез съвместно изгаряне,
- и) пряко, без предварителна преработка; или
- ii) след преработка, ако това се изисква от компетентния орган - чрез стерилизация под налягане, и трайно маркиране на получения материал;
- в) унищожаван в разрешено депо след преработка чрез стерилизация под налягане и трайно маркиране на получения материал;
- г) използван за производството на органични торове или подобрители на почвата, които да бъдат пускани на пазара в съответствие с член 32, след преработка чрез стерилизация под налягане, когато това е приложимо, и трайно маркиране на получения материал;
- д) компостиран или преобразуван в биогаз:
- и) след преработка чрез стерилизация под налягане и трайно маркиране на получения материал; или
- ii) в случай на оборски тор, храносмилателен тракт и негово съдържание, мляко, продукти на основата на млякото и коластра, както и яйца и яйчни продукти, за които компетентният орган счита, че не представляват риск за разпространение на тежки трансмисивни болести — със или без предварителна преработка;
- е) прилаган без преработка върху почва в случая на оборски тор, съдържание на храносмилателния тракт, отделено от храносмилателния тракт, мляко, продукти на основата на млякото и коластра, за които компетентният орган счита, че не представляват риск за разпространение на тежки трансмисивни болести;
- ж) в случая на материал, произхождащ от водни животни — силажиран, компостиран или преобразуван в биогаз;
- з) използван като гориво за горене, със или без предварителна преработка; или
- и) използван за производството на производните продукти, посочени в членове 33, 34 и 36, и пускан на пазара в съответствие с тези членове.
- г) преработван, с изключение на материал от категория 3, който се е променил поради разлагане или развала, така че чрез съответния продукт представлява неприемлив риск за общественото здраве или здравето на животните, и използван:
- и) за производството на фураж за селскостопански животни, различни от животните с ценна кожа, който да бъде пускан на пазара в съответствие с член 31, освен в случаите на материал, посочен в член 10, букви н), о) и п);
- ii) за производството на фураж за животни с ценна кожа, който да бъде пускан на пазара в съответствие с член 36;
- iii) за производството на храни за домашни любимци, които да бъдат пускани на пазара в съответствие с член 35; или
- iv) за производството на органични торове или подобрители на почвата, които да бъдат пускани на пазара в съответствие с член 32;
- д) използван за производството на сурови храни за домашни любимци, които да бъдат пускани на пазара в съответствие с член 35;
- е) компостиран или преобразуван в биогаз;
- ж) в случая на материал, получен от водни животни — силажиран, компостиран или преобразуван в биогаз;
- з) в случай на черупки от черупкови организми, различни от посочените в член 2, параграф 2, буква е), както и от яйчни черупки — използван при условия, определени от компетентния орган, които не допускат появата на рискове за общественото здраве и здравето на животните;
- и) използван като гориво за горене, със или без предварителна преработка;
- й) използван за производството на производни продукти, посочени в членове 33, 34 и 36, и пускан на пазара в съответствие с тези членове;
- к) в случая на кухненски отпадъци, посочени в член 10, буква п) — преработен чрез стерилизация под налягане или чрез методите за преработка, посочени в член 15, параграф 1, първа алинея, буква б), или компостиран, или преработен в биогаз; или
- л) прилаган без преработка върху почва, в случаите на сурово мляко, коластра и производните им продукти, за които компетентният орган счита, че не представляват риск от разпространение на болести, които може да се предават чрез тези продукти на хората или животните.

Член 14

Унищожаване и употреба на материал от категория 3

Материалът от категория 3 трябва да бъде:

- а) унищожаван като отпадък чрез изгаряне, със или без предварителна преработка;
- б) ако материалът от категория 3 е отпадък — унищожаван или оползотворяван чрез съвместно изгаряне, със или без предварителна преработка;
- в) унищожаван в разрешено депо след преработка;

Член 15

Мерки за прилагане

1. Може да бъдат предвидени мерки за прилагане на настоящия раздел във връзка със следното:
- а) специални условия за боравене на борда със и унищожаване на материал, получен от изкормване на риба на борда, при който се наблюдават признаци на болести, включително наличие на паразити, които се предават на хората;

- б) методи на преработка на странични животински продукти, различни от стерилизация под налягане, по-специално по отношение на параметрите, които трябва да се прилагат при тези методи на преработка и по-специално - време, температура, налягане и размер на частиците;
- в) параметри за преобразуване на странични животински продукти, включително кухненски отпадъци, в биогаз или компост;
- г) условия за изгаряне и съвместно изгаряне на странични животински продукти и производни продукти;
- д) условия за горене на странични животински продукти и производни продукти;
- е) условия за производство и боравене със странични животински продукти, посочени в член 10, буква в);
- ж) силажиране на материал, получен от водни животни;
- з) трайно маркиране на странични животински продукти;
- и) прилагане върху почва на определени странични животински продукти, органични торове и подобрители на почвата;
- й) употреба на определени странични животински продукти за хранене на селскостопански животни; и
- к) ниво на риск за общественото здраве или здравето на животните, свързано с определени материали, което се счита за неприемливо по смисъла на член 14, буква г).

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

2. Преди приемането на правилата, посочени:

- а) в параграф 1, първа алинея, букви в), е) и ж), държавите-членки могат да приемат или запазят националните си правила за:
 - i) производство и боравене със страничните животински продукти, посочени в член 10, буква в);
 - ii) преобразуване на страничните животински продукти, посочени в член 10, буква п); и
 - iii) силажиране на материал, получен от водни животни;
- б) в параграф 1, първа алинея, буква а) въпросните странични животински продукти могат да се изхвърлят в морето, без да се засяга общностното законодателство в областта на околната среда.

Раздел 3

Дерогации

Член 16

Дерогации

Чрез дерогация от членове 12, 13 и 14, страничните животински продукти могат да бъдат предмет на:

- а) в случая на странични животински продукти, посочени в член 15, параграф 1, първа алинея, буква а) — боравене и унищожаване в съответствие със специални условия, определени съгласно посочената разпоредба;
- б) употреба за научноизследователска дейност и други специфични цели в съответствие с член 17;
- в) в случая на странични животински продукти, посочени в член 18 — употреба за специални хранителни цели в съответствие със същия член;
- г) в случая на странични животински продукти, посочени в член 19 — унищожаване в съответствие със същия член;
- д) унищожаване или употреба в съответствие с алтернативни методи, разрешени в съответствие с член 20, въз основа на параметри, които могат да включват стерилизация под налягане или други изисквания на настоящия регламент или мерките за неговото прилагане;
- е) в случая на материали от категория 2 и 3 и ако компетентният орган е разрешил това — употреба за приготвянето и прилагането върху почва на биодинамични препарати, посочени в член 12, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 834/2007;
- ж) в случая на материал от категория 3 и ако компетентният орган е разрешил това — употреба за храненето на домашни любимци;
- з) в случая на странични животински продукти, с изключение на материал от категория 1, получени в хода на хирургична интервенция върху живи животни или при раждане на животни в стопанства, и ако това е разрешено от компетентния орган — унищожаване на територията на съответните стопанства.

Член 17

Научноизследователски цели и други специфични цели

1. Чрез дерогация от членове 12, 13 и 14, компетентният орган може да разреши употребата на странични животински продукти и производни продукти за изложбени образци, творчески дейности и за диагностични, образователни или научноизследователски цели при условия, които гарантират контрола върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните.

Тези условия включват:

- а) забраната на всякаква последваща употреба на страничните животински продукти или производните продукти за други цели; и

б) задължението за унищожаване на страничните животински продукти или производните продукти по безопасен начин или, по целесъобразност, тяхното връщане на тяхното място на произход.

2. В случай на рискове за общественото здраве и здравето на животните, които изискват приемането на мерки за цялата територия на Общността, по-специално в случая на нововъзникващи рискове, може да бъдат определени хармонизирани условия за вноса и употребата на посочените в параграф 1 странични животински продукти и производни продукти. Тези условия могат да включват изисквания относно съхранението, опаковането, идентификацията, транспортирането и унищожаването.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Член 18

Специални хранителни цели

1. Чрез дерогация от членове 13 и 14 компетентният орган може да разреши, при условия, които гарантират контрола върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните, събирането и употребата на материали от категория 2, ако са получени от животни, които не са умъртвени или умрели поради наличието или поради съмнения за наличието на болест, която се предава на хората или животните, а така също и на материал от категория 3 за хранене на:

- а) животни в зоологическите градини;
- б) циркови животни;
- в) влечуги и хищни птици, различни от животни в зоологическите градини и циркови животни;
- г) животни с ценна кожа;
- д) диви животни;
- е) кучета от признати развъдници или групи ловни хрътки;
- ж) кучета и котки от приюти;
- з) ларви и червеи за риболовна стръв.

2. Чрез дерогация от член 12 и в съответствие с условията, определени съгласно параграф 3 от настоящия член, компетентният орган може да разреши:

- а) храненето с материал от категория 1, посочен в член 8, буква б), подточка ii), и с материал, получен от животни в зоологическите градини, за храна на животни в зоологическите градини; и
- б) храненето с материал от категория 1, посочен в член 8, буква б), подточка ii), на застрашени или защитени видове лешоядни птици, както и на други видове, живеещи в своето естествено местообитание, с оглед на насърчаването на биологичното разнообразие.

3. Може да бъдат предвидени мерки за прилагане на настоящия член във връзка със следното:

- а) условия, при които може да бъдат разрешени събирането и употребата, посочени в параграф 1, по отношение движението, съхранението и употребата на материали от категория 2 и категория 3 за хранене на животни, включително в случай на нововъзникващи рискове; и
- б) условия, при които в определени случаи, чрез дерогация от задължението, посочено в член 21, параграф 1, може да бъде разрешено храненето с материали от категория 1, посочено в параграф 2 от настоящия член, включително по отношение на:
 - i) застрашените или защитените видове лешоядни птици и други видове, които може да бъдат хранени с такъв материал, в определени държави-членки;
 - ii) мерките за предотвратяване на рискове за общественото здраве и здравето на животните.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Член 19

Събиране, транспортиране и унищожаване

1. Чрез дерогация от членове 12, 13, 14 и 21, компетентният орган може да разреши унищожаването:

- а) чрез заравяне на умрели домашни любимци и нечифтокопитни животни (еквиди);
- б) чрез изгаряне или заравяне на място или по друг начин под официален надзор, който не допуска предаването на рискове за общественото здраве и здравето на животните, на материал от категория 1, посочен в член 8, буква а), подточка v) и буква б), подточка ii), материал от категория 2 и материал от категория 3 в отдалечени райони;
- в) чрез изгаряне или заравяне на място или чрез друг начин под официален надзор, който не допуска предаването на рискове за общественото здраве и здравето на животните, на материал от категория 1, посочен в член 8, буква б), подточка ii), материал от категория 2 и материал от категория 3 в райони, достъпът до които е практически невъзможен или достъпът до които би бил възможен само при обстоятелства, които биха представлявали риск за здравето и безопасността на служителите, извършващи събирането и които са свързани с географски или климатични причини или са следствие от природно бедствие, или когато достъпът би изисквал използването на непропорционални средства за събиране;
- г) по начин, различен от изгаряне или заравяне на място под официален надзор, в случая на материали от категория 2 и категория 3, които не представляват риск за общественото здраве и здравето на животните, когато количеството от материалите не превишава определен седмичен обем, който се определя с оглед естеството на извършваните дейности и видовете, от които произхождат съответните странични животински продукти;

д) чрез изгаряне или заравяне на място при условия, които не допускат предаването на рискове за общественото здраве и здравето на животните, на странични животински продукти, различни от материал от категория 1, посочен в член 8, буква а), подточка i), в случай на поява на болест, която подлежи на нотифициране, ако транспортирането до най-близкото предприятие, одобрено за преработка или унищожаване на странични животински продукти, би увеличило опасността от разпространение на рисковете за здравето или би означавало, в случай на големи огнища на епизоотична болест, превишаване на капацитета за унищожаване на такива предприятия; и

е) чрез изгаряне или заравяне на място на странични продукти от пчели и пчеларство, при условия, които не допускат предаването на рискове за общественото здраве и здравето на животните.

2. Популацията на даден животински вид в посочените в параграф 1, буква б) отдалечени райони не трябва да надхвърля определен максимален процент от популацията на този животински вид в съответната държава-членка.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията информация за:

а) районите, категоризирани от тях като отдалечени райони за целите на прилагането на параграф 1, буква б), и причините за тази категоризация, както и актуализирана информация относно евентуални промени в нея; и

б) използването на разрешенията, предвидени в параграф 1, букви в) и г), по отношение на материали от категории 1 и 2.

4. Мерки по прилагането на настоящия член се определят във връзка със следното:

а) условията, целящи да гарантират контрол върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните в случай на изгаряне и заравяне на място;

б) максималния процент от популацията на животинския вид, посочен в параграф 2;

в) обема странични животински продукти във връзка с естеството на дейностите и видовете, от които произхождат продуктите, посочени в параграф 1, буква г); и

г) списъка на болестите, посочен в параграф 1, буква д).

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Раздел 4

Алтернативни методи

Член 20

Разрешаване на алтернативни методи

1. Процедурата за разрешаване на алтернативен метод за употреба или унищожаване на странични животински продукти или производни продукти може да бъде започната от Комисията или след получаване на заявление от държава-членка или от заинтересовано лице, което може да представлява няколко заинтересовани лица.

2. Заинтересованите лица изпращат заявленията си до компетентния орган на държавата-членка, в която възнамеряват да използват алтернативния метод.

Компетентният орган, в срок от два месеца от получаването на окомплектованото заявление, преценява дали то съответства на стандартния образец на заявление, посочен в параграф 10.

3. Компетентният орган изпраща на Европейския орган за безопасността на храните (наричан по-долу „ЕОБХ“) заявленията на държавите-членки и заинтересованите страни и своя доклад за тяхната оценка, като информира за това Комисията.

4. Когато Комисията започне процедура за издаване на разрешение, тя изпраща на ЕОБХ доклад за своята оценка.

5. В срок от шест месеца от получаването на окомплектованото заявление ЕОБХ преценява дали представеният метод гарантира, че рисковете за общественото здраве или здравето на животните:

а) са контролирани по начин, който предотвратява разпространението им преди унищожаване и е в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент и мерките за неговото прилагане; или

б) са сведени до степен, която е най-малко еквивалентна, по отношение на съответната категория странични животински продукти, на методите на преработка, установени съгласно член 15, параграф 1, първа алинея, буква б).

Органът дава становище по подаденото заявление.

6. В надлежно обосновани случаи, когато ЕОБХ изисква допълнителна информация от заявителите, посоченият в член 5 срок може да бъде удължен.

След консултации с Комисията или със заявителя, ЕОБХ установява срок, в рамките на който да му бъде предоставена информацията, и информира Комисията и заявителя, в зависимост от случая, за необходимия допълнителен срок.

7. Когато заявителите желаят да представят допълнителна информация по своя инициатива, те я изпращат пряко на ЕОБХ.

В такъв случай предвиденият в параграф 5 срок не се удължава с допълнителен срок.

8. ЕОБХ изпраща становището си на Комисията, заявителя и компетентния орган на съответната държава-членка.

9. В срок от три месеца след получаване на становището на ЕОБХ и запознаване със него, Комисията информира заявителя за предлаганата мярка, която ще бъде приета в съответствие с параграф 11.

10. Стандартният образец на заявленията за алтернативни методи се приема в съответствие с процедурата на консултация, посочена в член 52, параграф 2.

11. След получаване на становището на ЕОБХ се приема:

- а) мярка за разрешаване на алтернативен метод на употреба или унищожаване на странични животински продукти или производни продукти; или
- б) мярка, с която се отказва разрешение на такива алтернативни методи.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

ДЯЛ II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ОПЕРАТОРИТЕ

ГЛАВА I

Общи задължения

Раздел 1

Събиране, транспортиране и проследяемост

Член 21

Събиране и идентифициране по категория и транспортиране

1. Операторите събират, идентифицират и транспортират страничните животински продукти без ненужно забавяне и при условия, които не допускат появата на рискове за общественото здраве и здравето на животните.

2. Операторите гарантират, че по време на транспортирането им страничните животински продукти и производните продукти се придружават от търговски документ или, когато това се изисква от настоящия регламент или от мярка, приета в съответствие с параграф 6 — от здравен сертификат.

Чрез дерогация от първа алинея, компетентният орган може да разреши транспортирането на органичен тор без търговски документ или здравен сертификат между две точки, намиращи се в едно и също стопанство, или между стопанства и ползватели на тор в рамките на една и съща държава-членка.

3. Търговските документи и здравните сертификати, съпровождащи страничните животински продукти или производните продукти по време на транспортиране, съдържат най-малкото данни за техния произход, местоназначение и количество, както и описание на страничните животински продукти или производните продукти и тяхната маркировка, когато такава се изисква от настоящия регламент.

Въпреки това, по отношение на странични животински продукти и производни продукти, транспортирани в рамките на територията на дадена държава-членка, компетентният орган на въпросната държава-членка може да разреши предаване на посочената в първа алинея информация чрез алтернативна система.

4. Операторите събират, транспортират и унищожават кухненски и хранителни отпадъци от категория 3 в съответствие с националните мерки, предвидени в член 13 от Директива 2008/98/ЕО.

5. В съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3, се приемат:

а) образци на търговските документи, които се изисква да придружават страничните животински продукти по време на транспортиране; и

б) образци на здравните сертификати и условия, уреждащи начина, по който те трябва да придружават страничните животински продукти и производните продукти по време на транспортиране.

6. Може да бъдат предвидени мерки за прилагане на настоящия член във връзка със следното:

а) случаите, в които се изисква здравен сертификат предвид нивото на риска за общественото здраве и здравето на животните, произтичащ от определени производни продукти;

б) случаите, в които — чрез дерогация от параграф 2, първа алинея и предвид ниското ниво на риск за общественото здраве и здравето на животните, произтичащ от определени странични животински или производни продукти — транспортирането им може да се осъществи без документите или сертификатите, посочени в същия параграф;

в) изискванията за идентификацията, включително етикетирането, и за разделянето на различните категории странични животински продукти по време на транспортирането; и

г) условията за предотвратяване появата на рискове за общественото здраве и здравето на животните по време на събирането и транспортирането на странични животински продукти, включително и условия за безопасно транспортиране на продуктите по отношение на контейнери, превозни средства и опаковъчни материали.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Член 22

Проследяемост

1. Операторите, които изпращат, транспортират или получават странични животински продукти или производни продукти, водят отчет за пратките и свързаните с тях търговски документи или здравни сертификати.

Първа алинея обаче не се прилага, когато е дадено разрешение за транспортирането на странични животински продукти или производни продукти без търговски документи или здравни сертификати, в съответствие с член 21, параграф 2, втора алинея или в съответствие с мерките за прилагане, приети съгласно член 21, параграф 6, буква б).

2. Посочените в параграф 1 оператори трябва да имат системи и процедури, за да идентифицират:

- а) другите оператори, на които са доставени техните странични животински продукти или производни продукти; и
- б) операторите, от които те са получили доставки.

Тази информация се предоставя на компетентните органи при поискване.

3. Мерки за прилагане на настоящия член може да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3, по-специално по отношение на:

- а) информацията, която трябва да бъде предоставена на разположение на компетентните органи;
- б) срока, през който тази информация трябва да се съхранява.

Раздел 2

Регистрация и одобрение

Член 23

Регистрация на оператори, обекти или предприятия

1. За целите на регистрацията операторите:
 - а) преди започване на дейността уведомяват компетентния орган за всички контролирани от тях обекти или предприятия, които участват във всеки един етап от производството, транспортирането, боравенето, преработката, съхранението, пускането на пазара, разпространението, употребата или унищожаването на странични животински продукти или производни продукти;
 - б) предоставят на компетентния орган информация относно:
 - i) категорията на използваните странични животински продукти или производни продукти под техен контрол;
 - ii) естеството на извършваните дейности, при които като изходен материал се използват странични животински продукти или производни продукти.
2. Операторите предоставят на компетентния орган актуална информация относно всички обекти или предприятия под техен контрол, посочени в параграф 1, буква а), включително относно всяка съществена промяна в дейностите, като например всяко затваряне на съществуващи обект или предприятия.
3. Подробни правила относно регистрацията по параграф 1 могат да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3.
4. Чрез дерогация от параграф 1, не се изисква уведомяване с оглед регистрация по отношение на дейности, във връзка с които обекти, произвеждащи странични животински продукти, вече са одобрени или регистрирани съгласно Регламент (ЕО) № 852/2004 или Регламент (ЕО) № 853/2004, а също така и за дейности, във връзка с които обектите или предприятията вече са одобрени в съответствие с член 24 от настоящия регламент.

Същата дерогация се прилага спрямо дейности, включващи производството на странични животински продукти само на място, които се извършват на територията на стопанства или други помещения за отглеждане, развъждане или полагане на грижи за животни.

Член 24

Одобрение на обекти или предприятия

1. Операторите гарантират, че контролираните от тях обекти или предприятия са одобрени от компетентния орган, когато такива обекти или предприятия извършват една или няколко от следните дейности:

- а) преработка на странични животински продукти чрез стерилизация под налягане, чрез методите на преработка, посочени в член 15, параграф 1, първа алинея, буква б), или чрез алтернативни методи, за които е получено разрешение в съответствие с член 20;
- б) унищожаване, като отпадъци, чрез изгаряне на странични животински продукти и производни продукти, с изключение на обекти или предприятия, които имат разрешителни за експлоатация в съответствие с Директива 2000/76/ЕО;
- в) унищожаване или оползотворяване на странични животински продукти и производни продукти, ако те са отпадъци, чрез съвместно изгаряне, с изключение на обекти или предприятия, които имат разрешителни за експлоатация в съответствие с Директива 2000/76/ЕО;
- г) използване на странични животински продукти и производни продукти като гориво за горене;
- д) производство на храни за домашни любимци;
- е) производство на органични торове и подобрители на почвата;
- ж) преобразуване на странични животински продукти и/или производни продукти в биогаз или компост;
- з) боравене със странични животински продукти след събирането им, чрез дейности като сортиране, нарязване, охлаждане, замразяване, осоляване, отстраняване на необработена кожа и кожа без косми, или на специфичен рисков материал;
- и) съхранение на странични животински продукти;
- й) съхранение на производни продукти, предназначени да бъдат:
 - i) унищожени в депо или чрез изгаряне, или предназначени да бъдат оползотворени или унищожени чрез съвместно изгаряне;
 - ii) използвани като гориво за горене;
 - iii) използвани за фураж, с изключение на обекти или предприятия, одобрени или регистрирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 183/2005;
 - iv) използвани като органични торове и подобрители на почвата, с изключение на случаите на съхранение на мястото на пряко приложение.

2. В посоченото в параграф 1 одобрение се посочва дали пред-приятието или обектът се одобрява за дейности със странични животински продукти и/или производни продукти от:

- a) определена категория, посочена в членове 8, 9 или 10; или
- b) повече от една категория, посочена в членове 8, 9 или 10, като се посочва дали тези дейности се извършват:
 - i) постоянно, при условия на строго разделение, което предотвратява появата на всякакви рискове за общественото здраве и здравето на животните; или
 - ii) временно, при условия, които предотвратяват замърсяването, поради недостатъчен капацитет за поемане на такива продукти, породен от:
 - големи огнища на епизоотична болест; или
 - други извънредни и непредвидени обстоятелства.

Член 25

Общи хигиенни изисквания

1. Операторите гарантират, че контролираните от тях обекти или предприятия, извършващи дейностите, посочени в член 24, параграф 1, букви а) и з):

- a) са изградени по начин, който позволява ефективното им почистване и дезинфекция, и когато е уместно, че подовете са изградени по начин, улесняващ оттичането на течностите;
- b) осигуряват достъп до достатъчно съоръжения за лична хигиена, като тоалетни, съблекални и мивки за персонала;
- в) са оборудвани с подходящи средства за защита срещу вредители като насекоми, гризачи и птици;
- г) поддържат съоръженията и оборудването в добро състояние и осигуряват редовното калибриране на измервателните уреди;и
- д) имат съответни правила за почистване и дезинфекция на контейнерите и превозните средства, с цел предотвратяване на риска от замърсяване.

2. Всяко лице, което работи в обектите или предприятията, посочени в параграф 1, носи подходящо, чисто и, при необходимост, защитно работно облекло.

По целесъобразност, в определени обекти или предприятия:

- a) лицата, които работят в мръсната зона, не трябва да влизат в чистата зона, без преди това да са сменили работното облекло и обувките си или без да са ги дезинфекцирали;

- b) оборудване и уреди не се пренасят от мръсната в чистата зона, без преди това да бъдат почистени и дезинфекцирани; и

- в) операторът установява ред по отношение на движението на хора, за да може то да се наблюдава и да се опише правилното използване на ваните за дезинфекция на крака и на колела.

3. В обекти или предприятия, извършващи дейностите, посочени в член 24, параграф 1, буква а):

- a) страничните животински продукти се обработват по начин, предотвратяващ рисковете от замърсяване;
- b) страничните животински продукти се преработват възможно най-бързо. След преработването им с производните продукти се борави и те се съхраняват по начин, предотвратяващ рисковете от замърсяване;
- в) по целесъобразност, по време на всички видове преработка на странични животински продукти и производни продукти, всяка част на страничния животински продукт и производните продукти се обработва при определена температура за определен период от време, като се предотвратяват всякакви рискове от повторно замърсяване;
- г) операторите проверяват редовно приложимите параметри, по-специално температура, налягане, време, размер на частиците, по целесъобразност, с помощта на автоматични уреди;
- д) установяват се и се документират процедури за почистване за всички части на обектите или предприятията.

Член 26

Боравене със странични животински продукти в предприятия от хранително-вкусовата промишленост

1. Обработката, преработката и съхранението на странични животински продукти в обекти или предприятия, одобрени или регистрирани в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 853/2004 или в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 852/2004, се извършват при условия, изключващи кръстосано замърсяване и, по целесъобразност, в специално предназначена за тази цел част от обекта или предприятието.

2. Суровини за производството на желатин и колаген, които не са предназначени за консумация от човека, може да бъдат съхранявани, обработвани или преработвани в обектите със специално разрешение за това в съответствие с раздел XIV, глава I, точка 5 и раздел XV, глава I, точка 5 от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004, при условие че предаването на риск от заболяване е предотвратено чрез отделянето на такива суровини от суровините за производството на продукти от животински произход.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат, без да се засягат специалните изисквания, установени във ветеринарното законодателство на Общността.

Член 27

Мерки за прилагане

Предвиждат се мерки за прилагане на настоящия раздел и раздел 1 от настоящата глава във връзка със следното:

- a) изискванията за инфраструктура и оборудване, приложими в рамките на обекти или предприятия;

- б) хигиенните изисквания, приложими спрямо всички видове манипулации на странични животински продукти и производни продукти, включително мерки за изменението на хигиенните изисквания за обекти или предприятия, посочени в член 25, параграф 1;
- в) условията и техническите изисквания за боравенето, обработката, преобразуването, преработката и съхранението на странични животински продукти или производни продукти, както и условията за обработка на отпадъчни води;
- г) доказателствата, представяни от оператора с цел одобряване на обработката, преобразуването и преработката на странични животински продукти или производни продукти, във връзка с годността им да предотвратят рискове за общественото здраве и здравето на животните;
- д) условията за боравенето със странични животински продукти или производни продукти от повече от една от категориите, посочени в членове 8, 9 или 10, в един и същ обект или предприятие:
- i) когато тези дейности се извършват отделно;
 - ii) когато тези дейности се извършват временно при определени обстоятелства;
- е) условията за предотвратяването на кръстосано замърсяване в случаите, когато страничните животински продукти се съхраняват, обработват или преработват в специално предназначена за тази цел част от обекта или предприятието, посочена в член 26;
- ж) стандартните параметри на преобразуване за предприятия за производството на биогаз и компост;
- з) изискванията, приложими по отношение на изгарянето или съвместното изгаряне в предприятията с голям и малък капацитет, посочени в член 24, параграф 1, букви б) и в); и
- и) изискванията, приложими по отношение на изгарянето на странични животински продукти и производни продукти, посочени в член 24, параграф 1, буква г).

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Раздел 3

Процедури за самоконтрол и анализ на риска и критични контролни точки

Член 28

Процедури за самоконтрол

Операторите въвеждат, прилагат и поддържат процедури за самоконтрол в своите обекти или предприятия с цел наблюдаване спазването на настоящия регламент. Те гарантират, че страничните животински продукти или производните продукти, за които има подозрения или е известно, че не съответстват на настоящия регламент, не напускат обекта или предприятието, освен когато са предназначени за унищожаване.

Член 29

Анализ на риска и критични контролни точки

1. Операторите, извършващи една от следните дейности, въвеждат, прилагат и поддържат постоянна писмена процедура или процедури, основани на принципите на анализа на риска и критичните контролни точки (НАССР) за:
- а) преработката на странични животински продукти;
 - б) преобразуването на странични животински продукти в биогаз и компост;
 - в) боравенето със и съхранението на повече от една категория странични животински продукти или производни продукти в един и същ обект или предприятие;
 - г) производството на храни за домашни любимци.
2. Операторите, посочени в параграф 1, по-специално:
- а) идентифицират опасностите, които трябва да се предотвратят, отстранят или намалят до приемливи нива;
 - б) идентифицират критичните контролни точки на етапа или етапите, при които контролът е от съществено значение за предотвратяване или отстраняване на даден риск, или намаляването му до приемливи нива;
 - в) определят критични граници на критичните контролни точки, разделящи приемливост от неприемливост, за предотвратяване, отстраняване или намаляване на идентифицираните рискове;
 - г) установяват и провеждат ефективни процедури на наблюдение на критичните контролни точки;
 - д) установяват коригиращи действия, когато наблюдението покаже, че някоя критична контролна точка не се контролира;
 - е) установяват процедури за проверка на изпълнението и ефективността на мерките, очертани в букви а) — д). Процедурите за проверка се провеждат редовно;
 - ж) създават документи и архиви, съответстващи на характера и размера на предприятията, за да се проследи ефективното прилагане на мерките, предвидени в букви а) — е).
3. Когато се променя продукт, процес или който и да е стадий на производството, преработката, съхранението или разпространението, операторите преразглеждат своите процедури и правят необходимите промени.
4. Мерките за улесняване прилагането на настоящия член може да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3.

Член 30

Национални ръководства за добра практика

1. При необходимост, компетентните органи насърчават изготвянето, разпространението и доброволното прилагане на национални ръководства за добра практика, по-специално за прилагане на принципите на НАССР, посочени в член 29. Операторите може да използват подобни ръководства на доброволна основа.
2. Компетентният орган оценява националните ръководства, за да гарантира, че:
 - а) те са изготвени в процес на консултация с представители на страните, чиито интереси могат да бъдат съществено засегнати, както и че са разпространени на операторите по сектори; и
 - б) съдържанието им може да бъде приложено на практика в секторите, за които се отнасят.

ГЛАВА II

Пускане на пазара

Раздел I

Странични животински продукти и производни продукти за хранене на селскостопански животни, с изключение на животни с ценна кожа

Член 31

Пускане на пазара

1. Страничните животински продукти и производните продукти, предназначени за хранене на селскостопански животни, с изключение на животни с ценна кожа, може да бъдат пускани на пазара, при условие че:
 - а) представляват или са получени от материал от категория 3, различен от посочения в член 10, (букви н), о) и п);
 - б) са съответно събрани или преработени в съответствие с условията за стерилизация под налягане или в съответствие с други условия за предотвратяване появата на рискове за общественото здраве и здравето на животните в съответствие с приетите съгласно член 15 мерки и с всякакви мерки, установени в съответствие с параграф 2 от настоящия член; и
 - в) получени са от одобрени или регистрирани обекти или предприятия, в зависимост от приложимото за страничния животински продукт или производния продукт.
2. Може да бъдат предвидени мерки за прилагането на настоящия член във връзка с общественото здраве и здравето на животните при събирането, преработката и обработката на странични животински продукти и производните продукти, посочени в параграф 1.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Раздел 2

Органични торове и подобрители на почвата

Член 32

Пускане на пазара и употреба

1. Органични торове и подобрители на почвата може да се пускат на пазара и да се използват, при условие че:
 - а) са получени от материал от категория 2 или категория 3;
 - б) са произведени в съответствие с условията за стерилизация под налягане или в съответствие с други условия за предотвратяване появата на рискове за общественото здраве и здравето на животните, в съответствие с установените съгласно член 15 изисквания и с всякакви мерки, установени в съответствие с параграф 3 от настоящия член;
 - в) са получени от одобрени или регистрирани обекти или предприятия, в зависимост от случая; и
 - г) в случая на месокостно брашно, получено от материал от категория 2, и преработени животински протеини, предназначени за употреба като или в състава на органични торове и подобрители на почвата, същите са смесени с компонент, с цел изключване на последващата употреба на сместа за хранителни цели, и са маркирани, когато това се изисква съгласно мерките, приети съгласно параграф 3.

Освен това, остатъците от храносмилането при преобразуване в биогаз или компост може да бъдат пускани на пазара и използвани като органични торове или подобрители на почвата.

Държавите-членки може да приемат или запазят националните си правила, налагащи допълнителни условия за или ограничаващи употребата на органични торове и подобрители на почвата, при условие че те са оправдани от съображения за защита на общественото здраве и здравето на животните.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква г), не се изисква смесване за материали, чиято употреба за хранителни цели е изключена поради техния състав или опаковка.
3. Може да бъдат предвидени мерки за прилагане на настоящия член във връзка със следното:
 - а) свързаните с общественото здраве и здравето на животните условия за производството и употребата на органичните торове и подобрителите на почвата;
 - б) компонентите или веществата за маркиране на органичните торове или подобрителите на почвата;
 - в) компонентите, които да се смесват с органичните торове или подобрителите на почвата;
 - г) допълнителните условия като например какви методи се използват за маркиране, и минималните съотношения, които се спазват при приготвянето на сместа, с цел изключване употребата на такива торове или подобрители на почвата за хранителни цели; и

- д) случаите на изключване прилагането на изискванията за смесване по отношение на материалите поради техния състав или опаковка.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Раздел 3

Производни продукти, уредени в определени други законодателни актове на общността

Член 33

Пускане на пазара

Операторите могат да пускат на пазара следните производни продукти:

- а) козметични продукти по смисъла на определението в член 1, параграф 1 от Директива 76/768/ЕИО;
- б) активни имплантируеми медицински изделия по смисъла на определението в член 1, параграф 2, буква в) от Директива 90/385/ЕИО;
- в) медицински изделия по смисъла на определението в член 1, параграф 2, буква а) от Директива 93/42/ЕИО;
- г) медицински диагностични изделия *in vitro* по смисъла на определението в член 1, параграф 2, буква б) от Директива 98/79/ЕО;
- д) ветеринарни лекарствени продукти по смисъла на определението в член 1, параграф 2 от Директива 2001/82/ЕО;
- е) лекарствени продукти по смисъла на определението в член 1, параграф 2 от Директива 2001/83/ЕО.

Член 34

Производство

1. Вносът, събирането и придвижването на странични животински продукти или производни продукти, предназначени за обекти или предприятия за производство на производните продукти, посочени в член 33, и производството на тези производни продукти се осъществяват в съответствие със общностното законодателство, посочено в същия член.

Неизползваните материали от тези обекти или предприятия се унищожават в съответствие със същото законодателство.

2. Настоящият регламент обаче се прилага в случаите, когато общностното законодателство, посочено в член 33, не предвижда условия за контрол върху потенциалните рискове за общественото здраве или здравето на животните в съответствие с целите на настоящия регламент.

Раздел 4

Други производни продукти

Член 35

Пускане на пазара на храни за домашни любимци

Операторите могат да пускат на пазара храни за домашни любимци, при условие че:

- а) продуктите са получени:
 - i) от материал от категория 3, различен от материала, посочен в член 10, букви н), о) и п);
 - ii) при внос на храни за домашни любимци или на храни за домашни любимци, произведени от вносни материали — от материал от категория 1, посочен в член 8, буква в), при спазване на условията, установени съгласно член 40, първа алинея, буква а); или
 - iii) в случай на сурови храни за домашни любимци — от материал, посочен в член 10, буква а) и буква б), подточки i) и ii); и
- б) гарантират контрол върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните посредством безопасна обработка в съответствие с член 38, когато безопасното снабдяване в съответствие с член 37 не гарантира достатъчен контрол.

Член 36

Пускане на пазара на други производни продукти

Операторите могат да пускат на пазара производни продукти, различни от посочените в членове 31, 32, 33 и 35, при условие че:

- а) тези продукти:
 - i) не са предназначени за употреба при хранене на селскостопански животни или за прилагане върху почва, от която ще се хранят такива животни; или
 - ii) са предназначени за храна на животни с ценна кожа; и
- б) гарантират контрола върху рисковете за здравето на хората и животните чрез:
 - i) безопасно снабдяване в съответствие с член 37;
 - ii) безопасна обработка в съответствие с член 38, когато безопасното снабдяване не гарантира достатъчен контрол; или
 - iii) проверка, че продуктите се използват само за безопасни крайни приложения в съответствие с член 39, когато безопасната обработка не гарантира достатъчен контрол.

Член 37

Безопасно снабдяване

1. Безопасното снабдяване включва употребата на материал:
 - а) от който не произтичат неприемливи рискове за общественото здраве и здравето на животните;
 - б) който е събран и превозен от точката на събиране до производствения обект или предприятие при условия, които изключват рискове за общественото здраве и здравето на животните; или
 - в) който е внесен в Общността и транспортиран от точката на първо влизане до производствения обект или предприятие при условия, които изключват рискове за общественото здраве и здравето на животните.
2. За целите на безопасното снабдяване операторите осигуряват документиране на изпълнението на изискванията на параграф 1, включително, когато е необходимо, доказателства за безопасността на мерките за биологична сигурност, предприети с цел изключване появата от изходния материал на рискове за общественото здраве и здравето на животните.

Тази документация се предоставя на разположение на компетентния орган при поискване.

В случая, посочен в параграф 1, буква в), пратките се придружават от здравен сертификат, съответстващ на образаца, приет в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 3.

Член 38

Безопасна обработка

Безопасната обработка включва прилагането към използвания материал на производствен процес, който намалява до приемливо ниво рисковете за общественото здраве и здравето на животните, породени от използвания материал или от други вещества, получени вследствие на производствения процес.

Гарантира се, по-специално чрез изследвания на крайния продукт, че производният продукт не представлява неприемлив риск за общественото здраве и здравето на животните.

Член 39

Безопасни крайни приложения

Безопасните крайни приложения включват употребата на производни продукти:

- а) при условия, от които не произтичат неприемливи рискове за общественото здраве и здравето на животните; или
- б) от които е възможно да произтича риск за общественото здраве и здравето на животните — за специфични цели, при условие че тази употреба е оправдана от предвидени в общностното законодателство цели, по-специално за защита на общественото здраве и здравето на животните.

Член 40

Мерки за прилагане

Може да бъдат предвидени мерки за прилагане на настоящия раздел във връзка със следното:

- а) условията за пускането на пазара на вносни храни за домашни любимци или на храни за домашни любимци, произведени от вносни материали, от материал от категория 1, посочен в член 8, буква в);
- б) условията за безопасното снабдяване със и придвижване на материал, който да се използва при условия, които изключват риска за общественото здраве и здравето на животните;
- в) документацията, посочена в член 37, параграф 2, първа алинея;
- г) параметрите на производствения процес, посочен в член 38, първа алинея, по-специално по отношение прилагането на физическа или химическа обработка към използвания материал;
- д) изискванията за изследванията, приложими към крайния продукт; и
- е) условията за безопасната употреба на производни продукти, които представляват риск за общественото здраве или здравето на животните.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

ГЛАВА III

Внос, транзитно преминаване и износ

Член 41

Внос и транзитно преминаване

1. Страничните животински продукти и производните продукти се внасят във или изпращат за транзитно преминаване през Общността в съответствие със:
 - а) приложимите изисквания на настоящия регламент и мерките за неговото прилагане за конкретния страничен животински продукт или произведен продукт, които са най-малко толкова строги, колкото изискванията, приложими към производството и пускането на пазара на такива странични животински продукти или производни продукти в рамките на Общността;
 - б) условия, признати най-малко за равностойни на изискванията, приложими съгласно общностното законодателство към производството и пускането на пазара на такива странични животински продукти или производни продукти; или
 - в) в случая на страничните животински продукти и производните продукти, посочени в членове 33, 35 и 36 — изискванията, посочени в тези членове.

Мерките, посочени в първа алинея, буква б), предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

2. Чрез дерогация от параграф 1 вносятся и транзитното преминаване на:

- а) специфичен рисков материал се осъществяват единствено в съответствие с Регламент (ЕО) № 999/2001;
- б) странични животински продукти или производни продукти, смесени или замърсени с отпадъците, посочени като опасни в Решение 2000/532/ЕО, се осъществяват единствено при спазване изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006.
- в) материал от категория 1, материал от категория 2 и производните им продукти, които не са предназначени за производството на производните продукти, посочени в членове 33, 35 и 36, се осъществяват само при условие че са приети правила за техния внос в съответствие с член 42, параграф 2, буква а);
- г) странични животински продукти и производни продукти, предназначени за целите, посочени в член 17, параграф 1, се осъществяват в съответствие с националните мерки, които гарантират контрола върху рисковете за общественото здраве и здравето на животните до приемането на хармонизираните условия, посочени в член 17, параграф 2.

3. В случай на внос и транзитно преминаване на материал от категория 3 и производните му продукти, се установяват съответните изисквания, както е посочено в параграф 1, първа алинея, буква а).

Тези изисквания може да посочват, че пратките:

- а) трябва да идват от трета държава или част от трета държава, включена в списък в съответствие с параграф 4;
- б) трябва да произхождат от обекти или предприятия, одобрени или регистрирани от компетентния орган на третата държава на произход и да бъдат включени от органа в списък за тази цел; и
- в) трябва да се придружават на точката на влизане в Общността, където се извършват ветеринарните проверки, от документация, например търговски документ или здравен сертификат и, по целесъобразност, от декларация, която съответства на образеца, установен съгласно член 42, параграф 2, първа алинея, буква г).

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

До приемането на изискванията, посочени във втора алинея, букви а) и в), държавите-членки определят тези изисквания с национални мерки.

4. Списъците на трети държави или части от трети държави, от които могат да бъдат внасяни странични животински продукти или производни продукти или същите да преминават транзитно през Общността, се изготвят в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3, като се отчита по-специално:

- а) законодателството на третата държава;
- б) организацията на компетентния орган на третата държава и неговите служби за инспекция, правомощията на тези служби, надзора, на който подлежат, и правомощията им да следят за ефективно прилагането на своето законодателство;
- в) действителните ветеринарно-санитарни условия, прилагани за производството, изработката, боравенето, съхранението и изпращането на продукти от животински произход, предназначени за Общността;
- г) гаранциите, които третата държава може да предостави относно спазването на съответните ветеринарно-санитарни условия;
- д) опита по отношение предлагането на пазара на продукти от трети държави и резултатите от проверките при вноса;
- е) резултатите от инспекциите на Общността в третата държава;
- ж) здравния статус на добитъка, другите домашни животни и дивата фауна в третата държава, като се отделя особено внимание на екзотичните болести по животните и всички аспекти на общата здравна обстановка в страната, които може да представляват риск за общественото здраве или за здравето на животните в Общността;
- з) периодичността и бързината, с които третата държава осигурява информация за съществуването на инфекциозни болести по животните на своя територия, по-специално за болестите, изброени в Здравния кодекс за сухоземните животни и Здравния кодекс за водните животни на Световната организация за здравето на животните;
- и) действащите в третата държава правила за профилактика и контрол върху инфекциозните болести по животните и тяхното приложение, включително правилата за внос от други трети държави.

Списъците на обекти или предприятия, посочени в параграф 3, втора алинея, буква б), се актуализират и се съобщават на Комисията и на държавите-членки, и се предоставят на обществеността.

Член 42

Мерки за прилагане

1. В съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3, се приемат мерки за прилагане на член 41, които може да изключват страничните животински продукти или производните продукти, произведени в определените предприятия или обекти, от внос или транзитно преминаване, с цел защита на общественото здраве или здравето на животните.

2. Останалите мерки за прилагане на член 41 се предвиждат във връзка със следното:

- а) условията за внос и транзитно преминаване на материали от категория 1 и категория 2 и на производните им продукти;
- б) ограниченията по отношение на общественото здраве или здравето на животните, приложими към вносен материал от категория 3 или производните му продукти, които могат да се установяват чрез позоваване на списъци на Общността на трети държави или части от трети държави, изготвени в съответствие с член 41, параграф 4 или за други цели за защита на общественото здраве и здравето на животните;
- в) условията за производството на странични животински продукти или производни продукти в обекти или предприятия в трети държави; тези условия може да включват правила за контрол от страна на съответния компетентен орган на такива обекти или предприятия и може да освобождават от изискването за одобрение или регистрация по член 41, параграф 3, втора алинея, буква б) определени видове предприятия или обекти, боравещи със странични животински продукти или производни продукти; и
- г) образците на здравни сертификати, търговски документи и декларации, които трябва да придружават пратките, като уточняват условията, съгласно които е възможно да бъде заявено, че съответните странични животински продукти или производни продукти са събрани или произведени в съответствие с изискванията на настоящия регламент.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Член 43

Износ

1. Забранява се износът на предназначени за изгаряне или депониране в депо странични животински продукти и производни продукти.
2. Забранява се износът на странични животински продукти и производни продукти към трети държави, които не са членки на ОИСР, с цел употреба в предприятия за производство на биогаз или компост.
3. Материал от категория 1, материал от категория 2 и производните им продукти се изнасят само за цели, различни от посочените в параграфи 1 и 2, при условие че са установени правила за техния износ.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

4. Член 12 от Регламент (ЕО) № 178/2002 относно изнасяните от Общността храни и фуражи се прилага *mutatis mutandis* към износа на материал от категория 3 или производните му продукти в съответствие с настоящия регламент.

5. Чрез дерогация от параграфи 3 и 4, износът на:

- а) специфичен рисков материал се осъществява единствено съгласно Регламент (ЕО) № 999/2001;
- б) странични животински продукти или производни продукти, смесени или замърсени с отпадъците, посочени като опасни в Решение 2000/532/ЕО, се осъществява единствено при спазване изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006.

ДЯЛ III

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Официален контрол

Член 44

Процедура по одобряване

1. Компетентният орган одобрява обекти или предприятия само в случаите, когато преди започване на всяка дейност посещение на място е доказало, че отговарят на съответните изисквания, установени в съответствие с член 27.

2. Компетентният орган може да даде условно одобрение, ако от посещението на място личи, че обектът или предприятието отговаря на всички изисквания по отношение на инфраструктурата и оборудването, с оглед осигуряване на прилагането на оперативните процедури в съответствие с настоящия регламент. Компетентният орган дава окончателно одобрение, ако при ново посещение на място, направено в срок от три месеца от датата на издаване на условното одобрение, става ясно, че обектът или предприятието отговаря на другите изисквания, посочени в параграф 1. Ако е постигнат явен напредък, но обектът или предприятието все още не отговаря на всички тези изисквания, компетентният орган може да удължи срока на условното одобрение. Срокът на условното одобрение обаче не може да превишава общо шест месеца.

3. Операторите осигуряват спиране на експлоатацията на обекта или предприятието, ако компетентният орган оттегли одобрението си или, в случай на условно одобрение, не го продължи или не даде пълно одобрение.

Член 45

Официален контрол

1. Без да се засяга член 5, компетентният орган на равни интервали от време упражнява официален контрол и надзор върху боравенето със страничните животински продукти и производните продукти, включени в приложното поле на настоящия регламент.

2. Членове 41 и 42 от Регламент (ЕО) № 882/2004 се прилагат *mutatis mutandis* към официалния контрол, извършван с цел проверка на съответствието с настоящия регламент.

3. Когато упражнява официален контрол, компетентният орган може да отчита съблюдаването на ръководствата за добра практика.

4. Може да бъдат предвидени подробни правила за прилагане на настоящия член, включително правила относно референтните методи за микробиологичен анализ.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Член 46

Спиране, оттегляне на одобрение и забрана на дейностите

1. Ако официалният контрол и надзорът, осъществен от компетентния орган, покажат неизпълнението на едно или повече изисквания на настоящия регламент, компетентният орган предприема съответни действия.

Компетентният орган по-специално, в съответствие с естеството и сериозността на недостатъците и възможните рискове за общественото здраве и здравето на животните:

- a) спира действието на одобренията на обекти или предприятия, одобрени съгласно настоящия регламент, ако:
 - i) условията за одобряването или експлоатирането на обекта или предприятието вече не се изпълняват;
 - ii) от оператора може да се очаква да отстрани недостатъците в разумен срок; и
 - iii) потенциалните рискове за общественото здраве и здравето на животните не изискват действия в съответствие с буква б);
- b) оттегля одобрения на обекти или предприятия, одобрени съгласно настоящия регламент, ако:
 - i) условията за одобряването или експлоатирането на обекта или предприятието вече не се изпълняват; и
 - ii) от оператора не може да се очаква да отстрани недостатъците в разумен срок
 - поради причини, свързани с инфраструктурата на обекта или предприятието,
 - поради причини, свързани с личния капацитет на оператора или на служителите под негов надзор, или
 - поради сериозни рискове за общественото здраве и здравето на животните, изискващи значителни промени в експлоатацията на обекта или предприятието, преди операторът да може да подаде заявление за последващо одобрение;
- в) налага конкретни задължителни изисквания към обекти или предприятия с цел отстраняване на съществуващите недостатъци.

2. Компетентният орган налага, в съответствие с естеството и сериозността на недостатъците и възможните рискове за общественото здраве и здравето на животните, временна или постоянна забрана на операторите, посочени в член 23, параграфи 1 и 3 и член 24, параграф 1, да извършват дейност по настоящия регламент, в зависимост от случая, след получаване на информация, сочеща:

- a) неизпълнение на изискванията на общностното законодателство; и
- b) появата на потенциални рискове за общественото здраве или здравето на животните от тази дейност.

Член 47

Списъци

1. Всяка държава-членка изготвя списък на обектите, предприятията и операторите, одобрени или регистрирани в съответствие с настоящия регламент на нейната територия.

Тя определя официален номер на всеки одобрен или регистриран обект, предприятие или оператор, който номер идентифицира обекта, предприятието или оператора по отношение естеството на неговите дейности.

Държавите-членки посочват, ако е приложимо, официалния номер, определен на обекта, предприятието или оператора съгласно друго общностно законодателство.

Държавите-членки предоставят на Комисията и на другите държави-членки достъп до списъците на одобрени или регистрирани обекти, предприятия и оператори.

Държавите-членки поддържат актуални списъците на одобрени или регистрирани обекти, предприятия и оператори, и предоставят достъп до тях на останалите държави-членки и на обществеността.

2. Мерките за прилагане на настоящия член може да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3, по-специално по отношение на:

- a) формата на списъците, посочени в параграф 1; и
- b) процедурата за предоставяне на достъп до списъците, посочени в параграф 1.

Член 48

Контрол върху изпращането към други държави-членки

1. Когато оператор възнамерява да изпрати към друга държава-членка материал от категория 1, материал от категория 2, месокостно брашно или животински мазнини, получени от материали от категория 1 или категория 2, той информира компетентния орган на държавата-членка на произход и на държавата-членка на местоназначение.

В рамките на определен срок, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение взема по заявлението на оператора решение:

- a) за отказ на приемането на пратката; или
- b) за безусловно приемане на пратката; или

- в) за приемане на пратката при следните условия:
- ако производните продукти не са преминали стерилизация под налягане, те трябва да преминат такава обработка; или
 - страничните животински продукти или производните продукти трябва да отговарят на всички условия за изпращането на пратката, които са оправдани от гледна точка на защитата на общественото здраве и на здравето на животните с цел гарантиране, че със страничните животински продукти и производните продукти се бори в съответствие с настоящия регламент.

2. Образците на заявленията от операторите, посочени в параграф 1, може да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3.

3. В съответствие с Решение 2004/292/ЕО компетентният орган на държавата-членка по произход информира чрез системата TRACES компетентния орган на държавата-членка по местоназначението за изпращането към държавата-членка по местоназначението на всяка пратка със

- странични животински продукти или производни продукти, посочени в параграф 1;
- преработени животински протеини, получени от материал от категория 3.

След като получи информация за изпращането, компетентният орган на държавата-членка по местоназначението информира чрез системата TRACES компетентния орган на държавата-членка по произход за пристигането на всяка пратка.

4. Материалите от категория 1 и категория 2, месокозното брашно и животинските мазнини, посочени в параграф 1, се транспортират директно до обекта или предприятието по местоназначение, което трябва да е регистрирано или одобрено в съответствие с членове 23, 24 и 44, или, в случай на оборски тор — в стопанството по местоназначение.

5. Когато странични животински продукти или производни продукти се изпращат в други държави-членки през територията на трета държава, те се изпращат в запечатани в държавата-членка по произход пратки и се придружават от здравен сертификат.

Запечатаните пратки се въвеждат обратно на територията на Общността само през граничен инспекционен пункт в съответствие с член 6 от Директива 89/662/ЕИО.

6. Чрез дерогация от параграфи 1—5, посочените в тях странични животински продукти или производни продукти, които са смесени или замърсени с отпадъците, посочени като опасни в Решение 2000/532/ЕО, се изпращат в други държави-членки само при спазване на изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006.

7. Може да бъдат приемани мерки за прилагане на настоящия член във връзка със следното:

- определянето на срок за вземане на решението на компетентния орган, посочено в параграф 1;
- допълнителните условия за изпращане на страничните животински продукти или производните продукти, посочени в параграф 4;

- образците на здравните сертификати, които трябва да придружават пратки, изпратени в съответствие с параграф 5; и
- условията, съгласно които страничните животински продукти или производните продукти, предназначени за изложбени образци, творчески дейности, диагностични, образователни или научноизследователски цели, може да бъдат изпращани в други държави-членки, чрез дерогация от параграфи 1—5 на настоящия член.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

8. Мерките за прилагане на настоящия член може да уточняват условията, съгласно които, чрез дерогация от параграфи 1—4, компетентните органи могат да разрешат:

- изпращането на оборски тор, транспортиран между две точки в едно и също стопанство или между стопанства, разположени в граничните райони на държавите-членки с обща граница;
- изпращането на други странични животински продукти, транспортирани между обекти или предприятия, разположени в граничните райони на държавите-членки с обща граница; и
- транспортирането на мъртъв домашен любимец за изгаряне в обект или предприятие, разположени в граничен район на друга държава-членка, с която съществува обща граница.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 4.

Член 49

Контрол на Общността в държавите-членки

1. Експертите на Комисията може да извършват проверки на място в сътрудничество с компетентните органи на държавите-членки, дотолкова доколкото това е необходимо за еднообразното прилагане на настоящия регламент.

Държавата-членка, на чиято територия се извършва проверката, оказва на експертите необходимото съдействие за изпълнението на техните задачи.

Комисията информира компетентния орган за резултатите от извършените проверки.

2. Мерки за прилагане на настоящия член може да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 52, параграф 3, по-специално по отношение на процедурата за сътрудничество с националните органи.

Член 50

Прилагане на Регламент (ЕО) № 882/2004 за целите на определен вид контрол

1. Член 46 от Регламент (ЕО) № 882/2004 се прилага *mutatis mutandis* към контрола, извършван от Общността в трети държави с цел проверка на съответствието с настоящия регламент.
2. Член 50, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 882/2004 се прилага *mutatis mutandis* към поетапното въвеждане на изискванията на член 41, параграф 3 от настоящия регламент.
3. Член 52 от Регламент (ЕО) № 882/2004 се прилага *mutatis mutandis* към контрола, извършван от трети държави в държави-членки във връзка с дейности по настоящия регламент.

ГЛАВА II

Заключителни разпоредби

Член 51

Разпоредби на националното право

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на всички разпоредби на националното право, които те приемат в области, попадащи в тяхната компетентност и които касаят пряко правилното прилагане на настоящия регламент.

Член 52

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

5. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и параграф 5, буква б) и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Сроковете, предвидени в член 5а, параграф 3, буква в), параграф 4, буква б) и параграф 4, буква д) от Решение 1999/468/ЕО, се определят съответно на два месеца, един месец и два месеца.

6. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 53

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции за нарушаване на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават тези разпоредби на Комисията най-късно до 4 юни 2011 г. и я уведомяват незабавно за всяко последващо изменение, което ги засяга.

Член 54

Отмяна

Регламент (ЕО) № 1774/2002 се отменя, считано от 4 март 2011 г.

Позоваванията на Регламент (ЕО) № 1774/2002 се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат в съответствие с таблица за съответствие в приложението.

Член 55

Преходна мярка

Обектите, предприятията и ползвателите, одобрени или регистрирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002 преди 4 март 2011 г. се считат за одобрени или регистрирани, в зависимост от съответните изисквания, в съответствие с настоящия регламент.

Член 56

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Прилага се от 4 март 2011 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Регламент (ЕО) № 1774/2002	Настоящият регламент
Член 1	Членове 1 и 2
Член 2	Член 3
Член 3, параграф 1	Член 4, параграфи 1 и 2
Член 3, параграф 2	Член 41, параграф 3, четвърта алинея
Член 3, параграф 3	Член 4, параграфи 3, 4 и 5
Член 4, параграф 1	Член 8
Член 4, параграф 2	Членове 12, 15 и 16
Член 4, параграф 3	Член 24, букви з), и) и й)
Член 4, параграф 4	Член 41, параграф 2, буква в), член 43, параграф 3 и параграф 5, буква а)
Член 5, параграф 1	Член 9
Член 5, параграф 2	Членове 13, 15 и 16
Член 5, параграф 3	Член 24, букви з), и) и й)
Член 5, параграф 4	Член 41, параграф 2, буква в) и член 43, параграф 3
Член 6, параграф 1	Член 10
Член 6, параграф 2	Членове 14, 15 и 16
Член 6, параграф 3	Член 24, букви з), и) и й)
Член 7	Член 21
Член 8	Член 48
Член 9	Член 22
Членове 10—15, 17 и 18	Членове 23, 24, 27 и 44
Член 16	Член 6
Член 19	Член 31
Член 20, параграф 1	Членове 35 и 36
Член 20, параграф 2	Член 32
Член 20, параграф 3	Член 36
Член 21	—
Член 22	Член 11
Член 23	Членове 17 и 18
Член 24	Член 19
Член 25	Членове 28 и 29
Член 26	Членове 45, 46 и 47
Член 27	Член 49
Член 28	Член 35, буква а), подточка ii) и член 41, параграф 1
Член 29	Членове 41 и 42
Член 30	Член 41, параграф 1, буква б)
Член 31	Член 50, параграф 1
Член 32	—
Член 33	Член 52
Член 34	—
Член 35	Член 15, параграф 2 и член 51
Член 36	—
Член 37	Член 54
Член 38	Член 56

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1070/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 21 октомври 2009 година****за изменение на регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004 и (ЕО) № 552/2004 с цел подобряване на функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Осъществяването на обща транспортна политика изисква ефикасна система за въздушен транспорт, която позволява безопасно, редовно и устойчиво функциониране на въздушния транспорт, като се оптимизира капацитетът и се улеснява свободното движение на стоки, хора и услуги.
- (2) Приемането от Европейския парламент и Съвета на първия пакет от законодателството за Единното европейско небе, по-специално Регламент (ЕО) № 549/2004 от 10 март 2004 г. за определяне на рамката за създаването на Единно европейско небе (Рамков регламент) ⁽⁴⁾, Регламент (ЕО) № 550/2004 от 10 март 2004 г. за осигуряването на аеронавигационно обслужване в единното европейско небе (Регламент за осигуряване на обслужване) ⁽⁵⁾, Регламент (ЕО) № 551/2004 от 10 март 2004 г. относно организацията и използването на въздушното пространство в единното европейско небе (Регламент за въздушното пространство) ⁽⁶⁾ и Регламент (ЕО) № 552/2004 от 10 март 2004 г. относно оперативната съвместимост на европейската мрежа за управление на въздушното движение (Регламент за оперативната съвместимост) ⁽⁷⁾, положи солидна правна основа за непрекъснатото функционираща, оперативно съвместима и безопасна система за управление на въздушното движение (УВД).
- (3) Групата на високо равнище за бъдещето на европейската авиационна регулаторна рамка за авиацията („Групата на

високо равнище“) бе създадена през ноември 2006 г. в отговор на настойчивото искане от страна на бранша, държавите-членки и други заинтересовани страни за опростяване и увеличаване на ефективността на регулаторната рамка за авиацията в Европа. Групата на високо равнище, състояща се от представители на мнозинството от заинтересованите страни, представи през юли 2007 г. доклад, съдържащ препоръки за това, как да бъде подобро функционирането и управлението на европейската авиационна система. Групата на високо равнище препоръчва на проблемите на опазването на околната среда да се отдаде същото значение, както на безопасността и ефективността на авиационната система, и настоя индустрията и регулаторните органи да работят в сътрудничество, за да гарантират възможно най-голям принос на УВД за устойчивостта на авиацията.

- (4) На своето заседание от 7 април 2008 г. Съветът прикани Комисията да разработи в съответствие с препоръките на Групата на високо равнище цялостен системен подход в съответствие с концепцията „от врата до врата“ за повишаване на безопасността, подобряване на УВД и подобряване на разходната ефективност.
- (5) За да приключи изграждането на Единното европейско небе, е необходимо да бъдат приети допълнителни мерки на равнището на Общността, по-специално с оглед подобряване функционирането на европейската авиационна система в ключови области като например околната среда, капацитета на полетите, както и разходната ефективност, като всички те отчитат първостепенните цели, свързани с безопасността. Необходимо е също така законодателството за Единното европейско небе да бъде приведено в съответствие с техническия напредък.
- (6) Регламент (ЕО) № 219/2007 на Съвета от 27 февруари 2007 г. за създаване на Съвместно предприятие за разработване на ново поколение Европейска система за управление на въздушното движение (SESAR) ⁽⁸⁾ изисква разработването и изпълнението на Генерален план за УВД. Изпълнението на Генералния план за УВД изисква регулаторни мерки в подкрепа на разработването, въвеждането и финансирането на нови концепции и технологии. Резултатът от това следва да бъде система от напълно хармонизирани и оперативно съвместими компоненти, които да гарантират високо качество на въздушния транспорт в Европа. Графикът за реализирането на Единно европейско небе следва да отчете сроковете, предвидени за развитие и разгръщане на програмата SESAR като част от Единното европейско небе. Двата процеса следва да протичат в тясна координация.

⁽¹⁾ ОВ С 182, 4.8.2009 г., стр. 50.

⁽²⁾ ОВ С 120, 28.5.2009 г., стр. 52.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 25 март 2009 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 7 септември 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 10.

⁽⁶⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 20.

⁽⁷⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 26.

⁽⁸⁾ ОВ L 64, 2.3.2007 г., стр. 1.

- (7) Концепцията за общи проекти, предназначени да подпомагат ползвателите на въздушното пространство и/или доставчиците на аеронавигационно обслужване с цел подобряване на общата аеронавигационна инфраструктура, предоставяне на аеронавигационно обслужване и използването на въздушното пространство, по-специално такива, които биха могли да бъдат необходими за изпълнение на Генералния план за УВД, не следва да възпрепятства вече съществуващи проекти, приети от една или няколко държави-членки със сходни цели. Разпоредбите относно финансирането на осъществяването на общи проекти не следва да предрешават начина, по който са организирани тези общи проекти. Комисията може да предложи възможност за използване на финансиране чрез трансевропейската мрежа или финансиране от Европейската инвестиционна банка за подпомагане на общи проекти, по-специално за ускоряване на разгръщането на програмата SESAR, в рамките на многогодишната финансова рамка. Без да се нарушава достъпът до това финансиране, държавите-членки следва да имат свободата да решават как да бъдат използвани приходите, получени от търговията с квоти по схемата за търговия с емисии в авиационния сектор, и в този контекст да преценят дали част от тези приходи би могла да бъде използвана за финансиране на общи проекти на равнище функционални блокове въздушно пространство.
- (8) По-специално при въвеждането на общи проекти следва да се следи, включително чрез прилагане на подробно и прозрачно счетоводство, да бъде гарантирано, че на ползвателите на въздушното пространство не се налагат двойно такси. Общите проекти следва да бъдат осъществявани в полза на всички заинтересовани лица и следва да гарантират равното им третиране.
- (9) За осигуряването на последователен и надежден надзор върху предоставянето на обслужване в рамките на цяла Европа на националните органи за надзор следва да се гарантира достатъчна независимост и ресурси. Тази независимост не следва да препятства тези органи при изпълнението на техните задачи в дадена административна рамка.
- (10) Националните органи за надзор играят ключова роля в реализирането на Единното европейско небе и поради това Комисията следва да улеснява сътрудничеството помежду им, за да се даде възможност за обмен на най-добри практики и развитие на общ подход, включително чрез засилено сътрудничество на регионално равнище. Това сътрудничество следва да се осъществява редовно.
- (11) Социалните партньори следва да бъдат по-добре информирани и консултирани за всички мерки, които имат значими социални последици. На равнище Общност следва да се направи консултация също така с Комитета за секторен диалог, създаден с Решение 98/500/ЕО на Комисията ⁽¹⁾.
- (12) Необходимо е да бъде установена рамка за определяне, въвеждане и прилагане на задължителни цели за ефективност в ключови области от дейността в съответствие с политиките на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО), за да се подобри функционирането на УВД и аеронавигационното обслужване (АНО). Подходящият механизъм за докладване, анализ, оценка и разпространение на данни за работата на УВД и АНО следва да бъде неразделна част от подобна рамка, заедно със съответната система от стимули за насърчване постигането на целите.
- (13) Националните органи за надзор следва да разполагат с гъвкавост, за да отразяват специфичните национални или регионални обстоятелства при формулирането на националните или регионалните планове. При одобряването или приемането на националните планове държавите-членки следва да имат право да правят подходящи изменения.
- (14) При определяне на таксите за аеронавигационно обслужване Комисията и държавите-членки следва да се стремят да използват общи прогнози. Следва да бъде разрешена известна гъвкавост в случаите, в които трафикът се различава значително от прогнозите, по-специално чрез използването на подходящи механизми за предупреждение.
- (15) В разходите, определени от държавите-членки на национално равнище или на равнище функционален блок въздушно пространство, за които е предвидено да бъдат разделени между ползвателите на въздушното пространство, следва да се отчетат целите за ефективност.
- (16) По отношение на трансграничното предоставяне на обслужване държавите-членки следва да гарантират, че определянето на доставчик на аеронавигационно обслужване на въздушното движение не се забранява от националната правна система по съображението, че той е установен в друга държава-членка или е собственост на граждани на посочената държава-членка.
- (17) Националните органи за надзор следва да предприемат подходящи мерки, за да гарантират високо равнище на безопасност, включително възможността за издаване на отделен сертификат за всеки вид аеронавигационно обслужване, като се отчита необходимостта от разходна ефективност и съгласуваност на разходите и като се избягва дублирането.
- (18) Функционалните блокове въздушно пространство са от ключово значение за укрепване на сътрудничеството между доставчиците на аеронавигационно обслужване за подобряване на функционирането и създаване на полезни взаимодействия. Държавите-членки следва да изградят функционални блокове въздушно пространство в разумни времеви рамки. За тази цел и за оптимизиране на взаимодействието между функционалните блокове въздушно пространство в Единното европейско небе заинтересованите държави-членки следва да сътрудничат помежду си и в случаите, в които това е подходящо, да сътрудничат с трети държави.
- (19) Когато държави-членки създават функционален блок въздушно пространство, други държави-членки, Комисията и заинтересовани участници имат възможност да представят своите становища, с цел да се улесни обменът на мнения. Тези становища следва да имат само консултативен характер за съответните държави-членки.

⁽¹⁾ Решение 98/500/ЕО на Комисията от 20 май 1998 г. относно учредяването на комитети за секторен диалог за насърчване на диалога между социалните партньори на европейско равнище (ОВ L 225, 12.8.1998 г., стр. 27).

- (20) В случай на затруднения в преговорния процес по отношение на създаването на функционални блокове въздушно пространство Комисията може да назначи координатор на системата от функционални блокове въздушно пространство („координатор“). Задачите на координатора следва да имат за цел предоставянето на помощ за преодоляването на такива затруднения, без да се засяга суверенитетът на съответните държави-членки и съобразно случая, суверенитетът на трети държави, участващи в същия функционален блок въздушно пространство. Разходите във връзка с дейността на координатора не следва да се отразяват върху държавните бюджети на държавите-членки.
- (21) Докладите на Комисията за преглед на ефективността на работата на Евроконтрол, както и окончателният доклад на Групата на високо равнище, потвърждават, че трасовата мрежа и структурата на въздушното пространство не могат да бъдат разработвани изолирано, тъй като всяка държавна-членка представлява неразделна част от европейската мрежа за управление на въздушното движение (EATMN) както вътре, така и извън Общността. Следователно за нуждите на общия въздушен трафик следва да бъде създадено все по-интегрирано оперативно въздушно пространство.
- (22) С оглед на създаването на функционални блокове въздушно пространство и създаването на схема за функциониране Комисията следва да определи и да вземе предвид необходимите условия за Общността за създаване на Единен европейски район за полетна информация (SEFIR), който държавите-членки да изискват от ИКАО както в съответствие с установените процедури на тази организация, така и с правата, задълженията и отговорностите на държавите-членки съгласно Конвенцията за международната гражданска авиация от 7 декември 1944 г. („Чикагската конвенция“). Чрез обхващане на въздушното пространство, което е под отговорността на държавите-членки, SEFIR следва да улесни общото планиране и интегрираните операции, за да бъдат преодолените регионалните зони на насищане. Този SEFIR следва да разполага с необходимата гъвкавост, за да отразява специфичните нужди като интензивност на трафика и изисквано равнище на комплексност.
- (23) Ползвателите на въздушното пространство са изправени пред коренно различни условия за достъп до различни части на въздушното пространство на Общността и свобода на движение в тях. Това се дължи на липсата на хармонизирани правила за полети на Общността, по-конкретно на липсата на хармонизирана класификация на въздушното пространство. Следователно Комисията следва да хармонизира подобни правила на базата на стандартите на ИКАО.
- (24) Европейската мрежа за управление на въздушното движение (EATMN) следва да бъде проектирана и изпълнена с оглед на постигане на безопасност, устойчивост на околната среда, увеличаване на капацитета и повишаване на разходната ефективност за цялата мрежа на въздушния транспорт. Както беше подчертано в доклада на Комисията за преглед на ефективността на работата на Евроконтрол „Оценка на инициативите за функционални блокове въздушно пространство и техният принос за подобряване на дейността“ от 31 октомври 2008 г., това може да бъде постигнато най-добре чрез координирано управление на мрежата на въздушния транспорт на равнище Общност.
- (25) В съответствие с Декларацията на държавите-членки по военните въпроси, свързани с Единното европейско небе, придружаваша Регламент (ЕО) № 549/2004, гражданското/военното сътрудничество и координация следва да играят основополагаща роля във въвеждането на Единното европейско небе с оглед подобряване на гъвкавото използване на въздушното пространство за постигане на целите по функционирането на Единното европейско небе, като се отчита в достатъчна степен ефективността на военните мисии.
- (26) Важно е да се постигне обща хармонизирана структура на въздушното пространство по отношение на трасетата, сегашната и бъдещата организация на въздушното пространство да се базира на общи принципи, да се осигури постепенно прилагане на Генералния план за УВД, да се оптимизира използването на оскъдните ресурси и да се избягват излишните разходи за оборудване, както и да се проектира и управлява въздушното пространство съгласно хармонизирани правила. За тази цел Комисията би следвало да приеме необходимите правила и решения за прилагане с правно обвързващо действие.
- (27) Списъкът на функциите по управлението и проектирането на мрежата следва да бъде изменен по такъв начин, че в него при необходимост да бъдат включени бъдещи мрежови функции, определени от Генералния план за УВД. При това изменение Комисията следва да използва в максимална възможна степен експертния потенциал на Евроконтрол.
- (28) Групата на високо равнище препоръчва изграждането на нови или разширени функции върху съществуващата основа и повишаване на ролята на Евроконтрол, като на Общността се предоставя статут на единствен регулаторен орган и се спазва принципът за отделяне на регулирането от предоставянето на обслужване. Комисията съответно следва да повери на реформирания Евроконтрол, който е въвел нови правила за управление, изпълнението на задачи, свързани с различни функции, които не включват приемането на задължителни мерки с общ обхват или упражняване на политическа свобода на действие. Изпълнението на посочените задачи от Евроконтрол следва да се извършва по безпристрастен начин, при ефективност на разходите и с активното участие на ползвателите на въздушното пространство и доставчиците на аеронавигационно обслужване.
- (29) Следва да се въведат адекватни мерки за повишаване на ефективността на управление на потоците въздушно движение, с цел да се подпомагат съществуващите оперативни звена, включително Централния орган за управление на потоците на Евроконтрол, за осигуряване на ефикасно провеждане на полетите. Освен това Съобщението на Комисията относно план за действие по отношение на капацитета, ефективността и безопасността на летищата в Европа подчертава необходимостта от осигуряване на оперативно съгласуване между полетните планове и летищните слотове. В допълнение Наблюдаващият орган на Общността за капацитета на летищата би могъл да спомогне за предоставянето на държавите-членки на обективна информация за постигане на съответствие между капацитета на летищата и капацитета на УВД, без да се накърняват компетенциите им в тази област.

- (30) Осигуряването на съвременна, пълна, висококачествена и навременна аеронавигационна информация оказва значително въздействие върху безопасността и улесняването на достъпа до въздушното пространство на Общността и свободата на движение в него. Вземайки предвид Генералния план за УВД, Комисията следва да поеме инициативата да модернизира посочения сектор в сътрудничество с Евроконтрол и да гарантира достъпа на ползвателите до тези данни посредством единен общодостъпен пункт, осигуряващ модерен, лесен за ползване и валидиран интегриран брифинг.
- (31) За електронния портал за метеорологична информация Комисията следва да вземе предвид различните източници на информация, включително от определените доставчици на обслужване, когато това е приложимо.
- (32) За да се избегне излишната административна тежест и припокриването на процедурите за проверка, издадените сертификати в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване и за създаване на Европейска агенция за авиационна безопасност ⁽¹⁾ следва да бъдат приети за целите на настоящия регламент, когато се прилагат за съставни части или системи.
- (33) Сертификат, който е издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 и се използва за доказване на алтернативни начини на съответствие с основните изисквания на Регламент (ЕО) № 552/2004, следва да се придружава от техническо досие, както се изисква за целите на сертифицирането от Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ).
- (34) Някои изисквания на Регламент (ЕО) № 552/2004 не следва да се прилагат за системите, въведени в експлоатация преди 20 октомври 2005 г. Националните органи за надзор и доставчиците на аеронавигационно обслужване следва да разполагат със свобода да съгласуват на национално равнище процедурите и документацията, които се изискват за доказване на съответствието на системите за УВД, въведени в експлоатация преди 20 октомври 2005 г., с основните изисквания на Регламент (ЕО) № 552/2004. Правилата за прилагане и спецификациите на Общността, приети след приемането на настоящия регламент, следва да отчетат тези разпоредби и те не следва да водят до изискване за представяне на документи със задна дата.
- (35) В окончателния си доклад до Комисията Групата на високо равнище препоръча програмата SESAR специално да обърне внимание на определените за оперативни съвместими процедури, системи и обмен на информация в рамките на Европа и с останалата част от света. Това би следвало да включва също разработването на съответни стандарти и определянето на нови правила за прилагане или спецификации на Общността в контекста на Единното европейско небе.
- (36) При приемането на мерки по прилагане, включително стандарти, установени от Евроконтрол, Комисията следва да гарантира, че в мерките са включени всички необходими подобрения на първоначалните стандарти и напълно е отчетена необходимостта от избягване на двойно регулиране.
- (37) Едновременното преследване на целите по повишаването на стандартите за безопасност на въздушното движение и подобряването на цялостното функциониране на УВД и АНО за общото въздушно движение в Европа налага изискването да се отчита човешкият фактор. Поради това държавите-членки следва да обмислят въвеждане на принципите на „културата на справедливост“.
- (38) С оглед на предложеното разширяване на компетентността на Европейската агенция за авиационна безопасност, така че да обхваща и безопасността на управлението на въздушното движение, следва да се гарантира съгласуваност между Регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004 и (ЕО) № 552/2004 и (ЕО) № 216/2008.
- (39) Мерките, необходими за изпълнението на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾. Тези мерки следва да бъдат приети в подходящи времеви рамки, с цел да бъдат спазени крайните срокове, определени в настоящия регламент и в Регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004, (ЕО) № 552/2004 и (ЕО) № 216/2008.
- (40) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощие да актуализира мерки в отговор на развитието на техническите или оперативните концепции, както и да определя основните критерии и процедури за упражняването на определени функции по управление на мрежата. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от Регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004 и (ЕО) № 552/2004 чрез допълването им с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (41) Когато, поради наложителни причини за спешност, сроковете, които обикновено са приложими в рамките на процедурата по регулиране с контрол, не могат да бъдат спазени, Комисията следва да може да приложи процедурата по спешност, предвидена в член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО.
- (42) Изявлението на министрите относно летище Гибралтар, договорено в Кордоба на 18 септември 2006 г. („изявлението на министрите“) по време на първата среща на министрите на Форума за диалог относно Гибралтар, ще замени Съвместната декларация за летище Гибралтар, направена в Лондон на 2 декември 1987 г., и съобразяването изцяло с това изявление ще се счита за съобразяване с декларацията от 1987 г.

⁽¹⁾ ОВ L 79, 19.3.2008 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- (43) Настоящият регламент се прилага изцяло за летище Гибралтар в контекста и по силата на изявлението на министрите. Без да се засяга изявлението на министрите, прилагането по отношение на летище Гибралтар и всички мерки, свързани с изпълнението, са в пълно съответствие с това изявление и с всички договорености, които се съдържат в него.
- (44) Поради това Регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004 и (ЕО) № 552/2004 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 549/2004 се изменя, както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

Цел и приложно поле

1. Инициативата Единно европейско небе цели да повиши настоящите стандарти за безопасност на въздушното движение, да допринесе за устойчивото развитие на системата на въздушния транспорт и да подобри цялостното функциониране на управлението на въздушното движение (УВД) и на аеронавигационното обслужване (АНО) за общия въздушен трафик в Европа с оглед изпълняване на изискванията на всички ползватели на въздушното пространство. Единното европейско небе обхваща съгласувана паневропейска трасова мрежа, системи за управление на мрежата и за управление на въздушното движение, основаващи се единствено на съображения за безопасност, ефективност и технологичност, в полза на ползвателите на въздушното пространство. За постигането на посочената цел настоящият регламент установява хармонизирана регулаторна рамка за създаването на Единно европейско небе.

2. Прилагането на настоящия регламент и на мерките, посочени в член 3, не засяга суверенитета на държавите-членки върху тяхното въздушно пространство, както и изискванията на държавите-членки по отношение на обществения ред, обществената сигурност и въпросите на отбраната, както е посочено в член 13. Настоящият регламент и мерките, посочени в член 3, не засягат военните операции и учения.

3. Прилагането на настоящия регламент и на мерките, посочени в член 3, не засяга правата и задълженията на държавите-членки, произтичащи от Чикагската конвенция за международно гражданско въздухоплаване от 1944 г. („Чикагската конвенция“). В тази връзка допълнителна цел на настоящия регламент в областите, които той обхваща, е да бъдат подпомогнати държавите-членки в изпълнението на техните задължения по Чикагската конвенция, като се осигури база за общо тълкуване и еднакво прилагане на разпоредбите на конвенцията и като се гарантира, че тези разпоредби са надлежно отчетени в настоящия регламент и в правилата за неговото прилагане.

4. Прилагането на настоящия регламент по отношение на летище Гибралтар се разбира, че няма да засегне съответните правни позиции на Кралство Испания и на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия по отношение на техния спор за суверенитет над територията, на която е разположено летището.“

2. Член 2 се изменя, както следва:

- а) точка 8 се заменя със следния текст:

„8. „ползватели на въздушното пространство“ означава оператори на въздухоплавателни средства, които оперират като общ въздушен трафик;“

- б) точка 10 се заменя със следния текст:

„10. „управление на въздушното движение (УВД)“ означава съвкупност от бордни и наземни функции (обслужване на въздушното движение, управление на въздушното пространство и управление на потоките въздушно движение), необходими за осигуряване на безопасност и ефикасност на движението на въздухоплавателните средства във всеки етап на полета;“

- в) вмъква се следната точка:

„1 За. „Генерален план за УВД“ означава план, утвърден с Решение 2009/320/ЕО на Съвета (*), в съответствие с член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 219/2007 на Съвета от 27 февруари 2007 г. за създаване на Съвместно предприятие за разработване на ново поколение Европейска система за управление на въздушното движение (SESAR) (**);

(*) ОВ L 95, 9.4.2009 г., стр. 41.

(**) ОВ L 64, 2.3.2007 г., стр. 1.“;

- г) точка 15 се заменя със следния текст:

„15. „сертификат“ означава документ, издаден от национален орган за надзор във вид, съответстващ на националното законодателство, който потвърждава, че доставчикът на аеронавигационно обслужване отговаря на изискванията за предоставяне на определено обслужване;“

- д) точка 21 се заличава;

- е) точка 22 се заменя със следния текст:

„22. „гъвкаво използване на въздушното пространство“ означава концепция за управление на въздушното пространство, прилагана в зоната на Европейската конференция за гражданска авиация на базата на „Наръчник за управление на въздушното пространство за прилагане на концепцията за гъвкаво използване на въздушното пространство“, издаден от Евроконтрол;“

ж) вмъкват се следните точки:

„23а. „полетно информационно обслужване“ означава обслужване, предоставено с цел подпомагане и даване на полезна информация за безопасно и ефикасно изпълнение на полетите;

23б. „аварийно-оповестително обслужване“ означава обслужване, предоставяно за уведомяване на съответните организации във връзка с въздухоплавателни средства, които се нуждаят от помощ, свързана с търсене и спасяване, както и за подпомагане на подобни организации в съответствие с изискванията;“

з) точка 25 се заменя със следния текст:

„25. „функционален блок въздушно пространство“ означава блок въздушно пространство, създаден въз основа на оперативни изисквания и независимо от държавните граници, в който осигуряването на аеронавигационно обслужване и свързаните с него функции са насочени към ефективност и са оптимизирани с оглед на осигуряването, за всеки функционален блок въздушно пространство, на засилено сътрудничество между доставчиците на аеронавигационно обслужване или, съобразно случая, на един обединен доставчик;“

и) точка 37 се заличава;

й) добавя се следната точка:

„41. „трансгранично обслужване“ означава всяка ситуация, в която аеронавигационното обслужване се предоставя на територията на дадена държава-членка от доставчик, сертифициран в друга държава-членка.“

3. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

Национални органи за надзор

1. Държавите-членки, съвместно или поотделно, определят или създават орган или органи в качеството им на техен национален орган за надзор, който да поеме задачите, възложени на такъв орган съгласно настоящия регламент и мерките, посочени в член 3.

2. Националните органи за надзор са независими от доставчиците на аеронавигационно обслужване. Тази независимост се постига чрез адекватно разделяне, най-малкото на функционално равнище, между националните органи за надзор и такива доставчици.

3. Националните органи за надзор упражняват правомощията си по безпристрастен, независим и прозрачен начин. Това се постига чрез подходящи механизми за управление и контрол, включително в рамките на администрацията на дадена държава-членка. Същевременно това не възпрепятства националните органи за надзор да изпълняват своите задачи съгласно правилата на организация на националните органи на гражданското въздухоплаване или други публични органи.

4. Държавите-членки осигуряват на националните органи за надзор необходимите ресурси и капацитет за ефективно и навременно изпълнение на задачите, възложени им съгласно настоящия регламент.

5. Държавите-членки уведомяват Комисията за наименованията и адресите на националните органи за надзор, както и за всички настъпили промени в тях, а също и за мерките, предприети за осигуряване на съответствие с параграфи 2, 3 и 4.“

4. Член 5, параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

5. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.“

5. Членове 6—11 се заменят със следния текст:

„Член 6

Отраслов консултативен орган

Без да засяга ролята на Комитета и на Евроконтрол, Комисията създава „отраслов консултативен орган“, в който участват доставчиците на аеронавигационно обслужване, асоциациите на ползвателите на въздушното пространство, операторите на летища, производителите на авиационно оборудване и техника и професионалните представителни органи. Ролята на този орган е единствено да консултира Комисията по въвеждането на Единното европейско небе.

Член 7

Отношения с трети европейски държави

Общността и нейните държави-членки се стремят към и подкрепят разширяването на Единното европейско небе спрямо държави, които не са членки на Европейския съюз. За тази цел те предприемат или в рамките на споразумения, сключени със съседни трети държави, или в контекста на споразумения за функционални блокове въздушно пространство, разширяването на прилагането на настоящия регламент и на мерките, посочени в член 3, спрямо тези държави.

Член 8

Правила за прилагане

1. За целите на изготвянето на правилата за прилагане Комисията може да предостави правомощия на Евроконтрол или, по целесъобразност, на друг орган, като посочи задачите за изпълнение и графика за това, и като отчита съответните срокове, предвидени в настоящия регламент. Комисията действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 5, параграф 2.

2. Когато възнамерява да предостави правомощия в съответствие с параграф 1, Комисията се стреми да използва по най-добрия начин съществуващите споразумения за участие и консултации с всички заинтересовани страни, когато тези споразумения съответстват на практиката на Комисията за прозрачност и консултативни процедури и не противоречат на нейните институционални задължения.

Член 9

Санкции

Санкциите, които държавите-членки предвиждат за нарушаване на настоящия регламент и за нарушаване на мерките, посочени в член 3, по-специално от страна на ползвателите на въздушното пространство и доставчиците на аеронавигационно обслужване, са ефективни, пропорционални и с възпиращ ефект.

Член 10

Консултации със заинтересованите страни

1. В съответствие със своето национално законодателство държавите-членки установяват механизми за извършване на консултации, за да осигурят участието на заинтересованите страни, включително професионалните представителни органи, при реализирането на Единното европейско небе.

2. Комисията установява механизъм за консултация на общностно равнище. В консултацията участва специалният Комитет за секторен диалог, създаден съгласно Решение 98/500/ЕО.

3. Консултациите със заинтересованите страни се отнасят по-специално до разработването и въвеждането на нови концепции и технологии в европейската мрежа за управление на въздушното движение (ЕАТМН).

Заинтересованите страни може да включват:

- доставчици на аеронавигационно обслужване,
- летищни оператори,
- съответни ползватели на въздушното пространство или съответни групи, представляващи интересите на ползвателите на въздушното пространство,
- военни власти,
- производители на авиационно оборудване и техника, и
- представителни органи на професионалните организации.

Член 11

Схема за ефективност на дейността

1. С цел да бъдат подобри ефективността на аеронавигационното обслужване и мрежовите функции в Единното европейско небе се създава схема за ефективност на аеронавигационното обслужване и мрежовите функции. Тя включва:

- а) цели за ефективност за цялата Общност в ключови области на дейността — безопасност, околна среда, капацитет и разходна ефективност;

- б) национални планове или планове на функционалните блокове въздушно пространство, включително цели за ефективност на дейността, с които се гарантира съгласуваност с целите за ефективност на дейността за цялата Общност; и

- в) периодичен преглед, наблюдение и сравняване на ефективността на дейността по аеронавигационното обслужване и на мрежовите функции.

2. В съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3, Комисията може да определи Евроконтрол или друг безпристрастен и компетентен орган да изпълнява ролята на „орган за преглед на ефективността“. Ролята на органа за преглед на ефективността е да оказва съдействие на Комисията в сътрудничество с националните органи за надзор и да подпомага националните органи за надзор при искане от тяхна страна при прилагането на схемата за ефективност на дейността, посочена в параграф 1. Комисията осигурява независимостта на органа за преглед на ефективността при изпълнение на задачите, които му е поставила.

- 3. а) Целите за ефективност на дейността в цялата Общност за мрежата за управление на въздушното движение се приемат от Комисията в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3, след като се вземе предвид съответната информация, подадена от националните органи за надзор на национално равнище или на равнище функционални блокове въздушно пространство.

- б) Националните планове или плановете за функционалните блокове въздушно пространство, посочени в параграф 1, буква б), се изготвят от националните органи за надзор и се приемат от държавата-членка (държавите-членки). В плановете се включват задължителни национални цели или цели на равнище функционални блокове въздушно пространство и подходяща схема от мерки за насърчаване, приети от държавата-членка (държавите-членки). Плановете се изготвят след консултации с доставчиците на аеронавигационно обслужване, представители на ползвателите на въздушното пространство и когато е приложимо, с летищните оператори и летищните координатори.

- в) Съгласуваността на националните цели или целите на равнище функционални блокове въздушно пространство с целите за ефективност на дейността за цялата Общност се оценява от Комисията с помощта на критериите за оценка, посочени в параграф 6, буква г).

В случай че Комисията установи, че една или няколко групи национални цели или цели на равнище функционални блокове въздушно пространство не отговарят на критериите за оценка, тя може да вземе решение съгласно процедурата по консултиране, посочена в член 5, параграф 2, да отправи препоръка съответните национални органи за надзор да предложат преразгледана(и) цел(и), свързана(и) с ефективността. Съответната държава-членка или съответните държави-членки приема(т) преразгледаните цели, свързани с ефективността, и подходящи мерки, за което своевременно уведомяват Комисията.

В случай че Комисията установи, че преразгледаните цели, свързани с ефективността, и свързаните с тях мерки не са адекватни, тя може да вземе решение съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3, съответните държави-членки да предприемат коригиращи мерки.

Като алтернатива Комисията може да реши, при наличие на достатъчно подкрепящи доказателства, да преразгледа целите за ефективност на дейността за цялата Общност съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3.

- г) Референтният период за схемата за отчитане на ефективността обхваща най-малко три, но не повече от пет години. В случай че националните цели или целите на равнище функционални блокове въздушно пространство не бъдат постигнати през този период, държавите-членки и/или националните органи за надзор прилагат съответните мерки, определени от тях. Първият референтен период обхваща първите три години след приемането на правилата за прилагане, предвидени в параграф 6.
- д) Комисията редовно извършва оценка на изпълнението на целите за ефективност и представя резултатите на Комитета за единно небе.

4. По отношение на схемата за отчитане на ефективността се прилагат следните процедури, посочени в параграф 1:

- а) събиране, валидиране, проучване, оценка и разпространение на данни, свързани с ефективността на аеронавигационното обслужване и на мрежовите функции, от всички заинтересовани страни, включително доставчиците на аеронавигационно обслужване, ползвателите на въздушното пространство, летищните оператори, националните органи за надзор, държавите-членки и Евроконтрол;
- б) избор на съответните ключови за ефективността области на базата на документ № 9854 на ИКАО „Глобална оперативна концепция за управление на въздушното движение“, съгласувани с тези, определени в работната рамка на „Генерален план за УВД“, в това число безопасност, околна среда, капацитет и разходна ефективност, при необходимост адаптирани с цел отчитане на специфичните нужди на Единното европейско небе и съответните цели в тези области, както и дефиниране на ограничен брой ключови показатели за ефективност, свързани с измерване на ефективността;
- в) установяване на свързани с ефективността на дейността цели за цялата Общност, които се определят, като се вземе предвид подадената информация, събрана на национално равнище или на равнище функционални блокове въздушно пространство;
- г) оценка на националните цели за ефективност или целите на равнище функционални блокове въздушно пространство въз основа на националния план или плана на функционалния блок въздушно пространство; и

- д) наблюдение на националните планове за ефективност или плановете на функционалните блокове въздушно пространство, включително подходящи механизми за предупреждение.

Комисията може да добавя други процедури към списъка с процедури, посочен в настоящия параграф. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5, параграф 4.

5. При установяването на схемата за отчитане на ефективността се взема предвид, че обслужването по маршрута, обслужването в района на летището и мрежовите функции са различни и следва да бъдат третираны по съответния начин, ако е необходимо също и за целите на измерването на ефективността.

6. За определяне на подробностите по функционирането на схемата за отчитане на ефективността от дейността Комисията приема в срок до 4 декември 2011 г. и в рамките на подходяща времева рамка с оглед спазване на сроковете, установени в настоящия регламент, правила за прилагане в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3. Тези правила за прилагане включват следното:

- а) съдържанието и графика за изпълнение на процедурите, посочени в параграф 4;
- б) референтния период и интервалите за оценяване на постигнатите цели за ефективност, както и поставяне на нови цели;
- в) критериите за изготвяне на национални планове за ефективност на дейността или планове на функционалните блокове въздушно пространство от националните органи за надзор, които съдържат националните цели за ефективност или целите за ефективност на функционалните блокове въздушно пространство, както и схемата от мерки за насърчаване. Плановете за ефективност на дейността:
- i) се основават на бизнес плановете на доставчиците на аеронавигационно обслужване;
- ii) отчитат всички разходни компоненти на национална основа или на разходната база на функционалния блок въздушно пространство;
- iii) включва задължителни цели във връзка с ефективността, съответстващи на целите за ефективност за цялата Общност;
- г) критерии за оценка на съответствието на националните цели или целите на равнище функционални блокове въздушно пространство с целите за ефективност за цялата Общност през референтния период и за поддръжка на механизми за предупреждение;
- д) общи принципи за създаване от държавите-членки на схема от мерки за насърчаване;
- е) принципи за прилагането на преходен механизъм, необходим с цел адаптиране към функционирането на схемата за отчитане на ефективността, за срок от не повече от 12 месеца след приемането на правилата за прилагане.“

6. Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Комисията прави периодичен преглед на прилагането на настоящия регламент и мерките, посочени в член 3, и докладва за първи път на Европейския парламент и на Съвета до 4 юни 2011 г., както и след това в края на всеки референтен период, предвиден в член 11, параграф 3, буква г). Когато е оправдано за тази цел, Комисията може да изиска от държавите-членки информация, допълваща информацията, която се съдържа в предадените от тях доклади в съответствие с параграф 1 от настоящия член.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Докладите съдържат оценка на резултатите, постигнати чрез предприетите действия в съответствие с настоящия регламент, включително съответната информация за развитието на сектора, и по-специално икономическите, социалните аспекти и тези, свързани с околната среда, заетостта и технологичните аспекти, както и относно качеството на обслужване в светлината на първоначалната цел и от гледна точка на бъдещите нужди.“

7. Вмъква се следният член:

„Член 13а

Европейска агенция за авиационна безопасност

При прилагане на настоящия регламент и на Регламенти (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004, (ЕО) № 552/2004 и на Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване и за създаване на Европейска агенция за авиационна безопасност (*) държавите-членки и Комисията, съобразно съответните им функции, предвидени от настоящия регламент, координират действията си по целесъобразност с Европейската агенция за авиационна безопасност, за да гарантират, че всички елементи на безопасността са надлежно взети предвид.

(*) ОВ L 79, 19.3.2008 г., стр. 1.“

Член 2

Регламент (ЕО) № 550/2004 се изменя, както следва:

1. Членове 2—4 се заменят със следния текст:

„Член 2

Задачи на националните органи за надзор

1. Националните органи за надзор, посочени в член 4 от Рамковия регламент, осигуряват съответен надзор при прилагането на настоящия регламент, и по-специално по отношение на безопасната и ефективна работа на доставчиците на

аеронавигационно обслужване, които предоставят услуги, свързани с въздушното пространство, попадащо под отговорността на държавата-членка, която номинира или създава съответния орган за надзор.

2. За целта всеки национален орган за надзор организира съответните инспекции и проверки, за да установи съответствие с изискванията на настоящия регламент, включително изискваните човешки ресурси за осигуряването на аеронавигационно обслужване. Съответният доставчик на аеронавигационно обслужване улеснява тази дейност.

3. Във връзка с функционалните блокове въздушно пространство, които обхващат въздушно пространство, намиращо се под отговорността на повече от една държава-членка, засегнатите държави-членки сключват споразумение за надзора, предвиден в настоящия член, по отношение на доставчиците на аеронавигационно обслужване, които предоставят обслужване, свързано с тези блокове.

4. Националните органи за надзор осъществяват тясно сътрудничество помежду си, за да осигурят адекватен надзор върху доставчиците на аеронавигационно обслужване, притежаващи валиден сертификат от една държава-членка, които също така предоставят услуги, свързани с въздушното пространство, попадащо под отговорността на друга държава-членка. Това сътрудничество включва мерки за разрешаване на случаите на несъответствие с приложимите общи изисквания, установени в член 6, или с условията, установени в приложение II.

5. В случай на трансгранично осигуряване на аеронавигационно обслужване тези мерки включват споразумение относно взаимното признаване на надзорните функции, посочени в параграфи 1 и 2, както и на резултатите от тяхната реализация. Взаимното признаване се прилага също и в случаите, когато споразуменията за признаване между националните органи за надзор се сключват с оглед на процеса на сертифициране на доставчиците на услуги.

6. Ако националното законодателство позволява това и с оглед на регионалното сътрудничество, националните органи за надзор могат също така да сключват споразумения за разделяне на отговорностите по отношение на надзорните функции.

Член 3

Квалифицирани организации

1. Националните органи за надзор могат да решат да делегират напълно или частично инспекциите и проверките, посочени в член 2, параграф 2, на квалифицирани организации, които изпълняват изискванията, установени в приложение I.

2. Такова делегиране от страна на националния орган за надзор е валидно в Общността за период от три години, който може да бъде продължен. Националните органи за надзор могат да инструктират всяка от квалифицираните организации, намиращи се в Общността, да извърши тези инспекции и проверки.

Член 4

Изисквания за безопасност

Комисията, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, приема правила за прилагане, обхващащи съответните разпоредби от изискванията на Евроконтрол за регулиране на безопасността (ESARR) и последващите изменения на тези изисквания, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, със съответните приспособявания, когато това е необходимо.“

2. Член 5 се заличава;

3. В член 7 параграфи 6 и 7 се заменят със следния текст:

„6. Без да се засягат разпоредбите на членове 8 и 9, издаването на сертификати дава на доставчиците на аеронавигационно обслужване възможността да предлагат своите услуги на държави-членки, други доставчици на аеронавигационно обслужване, ползватели на въздушното пространство и летища в границите на Общността.

7. Националните органи за надзор следят спазването на общите изисквания и условията, приложени към сертификатите. Подробности от този контрол се включват в годишните доклади, които трябва да бъдат предавани от държавите-членки в съответствие с член 12, параграф 1 от Рамковия регламент. Ако националният орган за надзор установи, че притежателят на сертификата вече не удовлетворява посочените изисквания или условия, той предприема съответни мерки, като едновременно с това осигурява непрекъснатост на обслужването, при условие че не се застрашава безопасността. Тези мерки могат да включват отнемане на сертификата.“

4. Член 8 се заменя със следния текст:

„Член 8

Определяне на доставчици на аеронавигационно обслужване

1. Държавите-членки осигуряват предоставянето на аеронавигационно обслужване на изключително основание в рамките на специфични блокове въздушно пространство по отношение на въздушното пространство под тяхна отговорност. За тази цел държавите-членки определят доставчик на аеронавигационно обслужване, който притежава валиден в Общността сертификат.

2. При предоставянето на трансгранични услуги държавите-членки осигуряват спазването на настоящия член и на член 10, параграф 3 да не се възпрепятства от националната им правна система, съгласно която от доставчиците на аеронавигационно обслужване, осигуряващи обслужване във въздушното пространство под отговорността на посочената държава-членка, се изисква:

- да бъдат притежавани пряко или чрез мажоритарно участие от посочената държава-членка или нейни граждани;
- основното им място на дейност или седалище да се намира на територията на посочената държава-членка; или

в) да използват съоръжения само в посочената държава-членка.

3. Държавите-членки определят правата и задълженията, които трябва да бъдат изпълнени от определените доставчици на аеронавигационно обслужване. Задълженията могат да включват условия за навременно предоставяне на съответната информация, позволяваща всички движения на въздухоплавателни средства във въздушното пространство под тяхна отговорност да бъдат идентифицирани.

4. Държавите-членки имат право по свое усмотрение да изберат доставчик на аеронавигационно обслужване, при условие че последният изпълнява изискванията и условията, посочени в членове 6 и 7.

5. По отношение на функционалните блокове въздушно пространство, установени в съответствие с член 9а, които обхващат въздушно пространство, попадащо под отговорността на повече от една държава-членка, съответните държави-членки съвместно определят един или повече доставчици на аеронавигационно обслужване в съответствие с параграф 1 от настоящия член най-малко един месец преди въвеждането на блока въздушно пространство.

6. Държавите-членки информират незабавно Комисията и другите държави-членки за всяко решение в рамките на настоящия член, засягащо определянето на доставчици на аеронавигационно обслужване в рамките на специфични блокове въздушно пространство по отношение на въздушното пространство под тяхна отговорност.“

5. Вмъкват се следните членове:

„Член 9а

Функционални блокове въздушно пространство

1. В срок до 4 декември 2012 г. държавите-членки приемат всички необходими мерки за осигуряване въвеждането на функционални блокове въздушно пространство с оглед постигане на изисквания капацитет и ефективност на мрежата за управление на въздушното движение в рамките на Единното европейско небе, поддържане на високо ниво на безопасност и принос за цялостната ефективност на системата за въздушен транспорт, както и намаляване на отрицателното въздействие върху околната среда. Държавите-членки си сътрудничат във възможно най-пълна степен, и по-специално държавите-членки, които установяват съседни функционални блокове въздушно пространство, за да се осигури спазване на тази разпоредба. При необходимост сътрудничеството може да обхваща и трети държави, които участват във функционалните блокове въздушно пространство.

2. Функционалните блокове въздушно пространство, по-специално:

- се придружават от досие по безопасността;
- позволяват оптимално използване на въздушното пространство, като се отчитат потоците въздушно движение;
- осигуряват съгласуваност с европейската трасова мрежа, установена в съответствие с член 6 от Регламента за въздушното пространство;

- г) са обосновани от своята обща добавена стойност, включително оптимално използване на технически и човешки ресурси, на базата на анализ на разходите и ползите;
- д) осигуряват плавно и гъвкаво прехвърляне на отговорността за контрола на въздушното движение между органите за обслужване на въздушното движение;
- е) осигуряват съвместимост между различните конфигурации на въздушното пространство, като оптимизират, *inter alia*, сегашните райони за полетна информация;
- ж) са съобразени с условията, произтичащи от регионални споразумения, сключени в рамките на ИКАО;
- з) са съобразени с регионалните споразумения, които съществуват към датата на влизане в сила на настоящия регламент, и особено с тези, които включват участието на трети европейски държави; и
- и) подпомагат съгласуваността с целите, свързани с ефективността на дейността, в цялата Общност.

3. Функционален блок въздушно пространство се създава само по взаимно съгласие между всички държави-членки и при необходимост, трети държави, които имат отговорност за част от въздушното пространство, включено във функционалния блок въздушно пространство. Преди уведомяването на Комисията относно създаването на един функционален блок въздушно пространство съответната(ите) държава(и)-членка(и) предоставя(т) на Комисията, на останалите държави-членки и на други заинтересовани страни достатъчно информация и им предоставят възможност да представят своите коментари.

4. Когато функционалният блок въздушно пространство обхваща въздушно пространство, за което изцяло или отчасти отговорност имат две или повече държави-членки, споразумението за създаването на функционален блок въздушно пространство съдържа необходимите разпоредби, определящи начина за модифициране на блока, както и начина, по който всяка държава-членка може да се оттегли от участие в блока, включително преходните разпоредби.

5. Когато възникнат трудности между две или повече държави-членки по отношение на функционален блок извън националните граници във връзка с въздушното пространство, попадащо под отговорността на тези държави-членки, засегнатите държави-членки могат съвместно да отнесат въпроса към Комитета за единно небе и да поискат становище. Становището се адресира до засегнатите държави-членки. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, държавите-членки вземат предвид това становище, за да намерят решение на спорните въпроси.

6. След като получи уведомленията от държавите-членки относно споразуменията и декларациите, посочени в параграфи 3 и 4, Комисията извършва оценка на изпълнението от всеки функционален блок въздушно пространство на изискванията, посочени в параграф 2, и представя тези резултати за разисквания пред Комитета за единно небе. Ако Комисията установи, че един или повече функционални блокове въздушно пространство не отговарят на изискванията, тя започва диалог със съответните държави-членки с цел постигане на съгласие относно мерките, необходими за коригиране на положението.

7. Без да се засягат разпоредбите на параграф 6, споразуменията и декларациите, посочени в параграфи 3 и 4, се нотифицират на Комисията за публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*. В публикацията се посочва датата на влизане в сила на съответното решение.

8. Ръководните насоки за установяването и изменението на функционалните блокове въздушно пространство се разработват до 4 декември 2010 г. в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 5, параграф 2 от Рамковия регламент.

9. До 4 декември 2011 г. и в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, Комисията приема правила за прилагане относно информацията, която трябва да се предостави от съответната(ите) държава(и)-членка(и) преди установяването и изменението на функционален блок въздушно пространство в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

Член 9б

Координатор на системата от функционални блокове въздушно пространство

1. С цел улесняване установяването на функционални блокове въздушно пространство Комисията може да определи физическо лице за координатор на системата от функционални блокове въздушно пространство („координатор“). Комисията действа в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 9а, параграф 5, координаторът улеснява, по искане на всички засегнати държави-членки и по целесъобразност, на трети държави, които участват в същия функционален блок въздушно пространство, преодоляването на трудностите в процеса на преговори с цел ускоряване установяването на функционални блокове въздушно пространство. Координаторът действа въз основа на мандат от всички засегнати държави-членки и по целесъобразност, на трети държави, които участват в същия функционален блок въздушно пространство.

3. Координаторът действа безпристрастно особено по отношение на държави-членки, трети държави, Комисията и заинтересованите страни.

4. Координаторът няма право да разкрива информация, получена по време на изпълнение на неговите функции, с изключение на случаите, когато има разрешение за това от държава(и)-членка(и) и по целесъобразност, от съответните трети държави.

5. Координаторът докладва пред Комисията, Комитета за единно небе и Европейския парламент на всеки три месеца след неговото назначаване. Докладът съдържа обобщение на преговорите и резултатите от тях.

6. Срокът на действие на правомощията на координатора изтича, когато бъде подписано последното споразумение относно функционален блок въздушно пространство, но не по-късно от 4 декември 2012 г.“

6. Член 11 се заменя със следния текст:

„Член 11

Отношения с военните органи

В контекста на общата транспортна политика държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да осигурят сключването или подновяването на писмени споразумения между компетентните граждански и военни органи или на еквивалентни правни споразумения по отношение на управлението на конкретни блокове въздушно пространство.“

7. Член 12, параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Когато предоставят пакет от услуги, доставчиците на аеронавигационно обслужване определят и разкриват разходите и приходите, произтичащи от аеронавигационно обслужване, с разбивка в съответствие със схемата за таксуване за аеронавигационно обслужване, посочена в член 14, а когато е подходящо, водят консолидирани сметки за други услуги, които не са свързани с аеронавигационно обслужване, както би се изисквало, ако въпросните услуги се предоставяха от други предприятия.“

8. Член 14 се заменя със следния текст:

„Член 14

Общи положения

В съответствие с изискванията на членове 15 и 16 схемата за таксуване за аеронавигационно обслужване допринася за постигане на по-голяма прозрачност по отношение на определянето, налагането и събирането на такси за ползвателите на въздушното пространство, както и за разходната ефективност при осигуряване на аеронавигационно обслужване и ефикасността на полетите при поддържане на оптимално ниво на безопасност. Тази схема е в съответствие с член 15 от Чикагската конвенция за международно гражданско въздухоплаване от 1944 г. и системата на Евроконтрол за аеронавигационни такси.“

9. Член 15 се заменя със следното:

„Член 15

Принципи

1. Схемата за таксуване се основава на разходите за аеронавигационно обслужване, направени от доставчиците на аеронавигационно обслужване в полза на ползвателите на въздушното пространство. Схемата разпределя тези разходи между отделните категории ползватели.

2. При установяване на разходната база за таксите се прилагат следните принципи:

- a) разходите, които се заплащат съвместно от ползвателите на въздушното пространство, представляват определения размер на разходите за осигуряване на аеронавигационно обслужване, включително съответните суми за лихва върху капиталовата инвестиция и амортизация на активите, а също така разходи за поддръжка, оперативни, управленски и административни разходи. Определените

разходи представляват разходите, определени от държавата-членка на национално равнище или на равнище функционални блокове въздушно пространство в началото на референтния период за всяка календарна година от референтния период, посочен в член 11 от Рамковия регламент, или през референтния период след съответните корекции, които прилагат механизмите за предупреждение, посочени в член 11 от Рамковия регламент;

- b) разходите, които се вземат предвид в този контекст, са разходите, определени във връзка със съоръженията и услугите, предоставени и осъществени в съответствие с регионалния аеронавигационен план на ИКАО за европейския регион. Те може също така да включват разходите, направени от националните органи за надзор и/или квалифицирани организации, както и други разходи, направени от съответната държава-членка и доставчика на аеронавигационно обслужване във връзка с осигуряването на това обслужване. Те не включват разходите за глоби, наложени от държавите-членки съгласно член 9 от Рамковия регламент, нито разходите по коригиращи мерки, наложени от държавите-членки съгласно член 11 от Рамковия регламент;
- v) по отношение на функционалните блокове въздушно пространство и като част от техните съответни рамкови споразумения държавите-членки полагат разумни усилия да постигнат съгласие относно общи принципи на политиката за таксуване;
- г) разходите за различните аеронавигационни услуги се определят отделно, както е предвидено в член 12, параграф 3;
- д) не се позволява кръстосано субсидиране между обслужването по маршрута и аеронавигационното обслужване в зоната на летището. Разходите, които се отнасят както до аеронавигационното обслужване в зоната на летището, така и до обслужването по маршрута, се разпределят пропорционално между обслужването по маршрута и аеронавигационното обслужване в зоната на летището въз основа на прозрачна методика. Кръстосаното субсидиране се позволява между различни аеронавигационни услуги, попадащи в една от тези две категории, само когато е обосновано с обективни причини и може да бъде ясно идентифицирано;
- e) прозрачността на разходната база за таксите е гарантирана. Приемат се правила за осигуряване на информация от доставчиците на аеронавигационно обслужване, за да се даде възможност за преразглеждане на прогнозите, действителните разходи и приходите на доставчиците. Информацията се обменя редовно между националните органи за надзор, ползвателите на въздушното пространство, Комисията и Евроконтрол.
3. Държавите-членки се съобразяват със следните принципи при установяване на таксите в съответствие с параграф 2:
- a) таксите се определят за предоставянето на аеронавигационно обслужване при недискриминационни условия. При начисляването на такси на различни ползватели на въздушното пространство, които са използвали едни и същи услуги, не се прави разграничение във връзка с националността или категорията на ползвателите;

- б) може да се разрешават изключения за определени ползватели, по-специално оператори на леки и държавни въздухоплавателни средства, при условие че разходите за такива изключения няма да бъдат прехвърляни върху други ползватели на въздушното пространство;
- в) таксите се установяват за календарна година въз основа на определените разходи или могат да бъдат установени съгласно условия, посочени от държавите-членки за определяне на максималния размер на таксовата единица или на приходите за всяка година за период, който не надвишава пет години;
- г) аеронавигационното обслужване може да създаде достатъчно приходи, които да осигуряват разумна възвръщаемост на активите, допринасящи за необходимото подобряване структурата на капитала;
- д) таксите отразяват разходите за аеронавигационно обслужване и съоръженията, предоставени на ползвателите на въздушното пространство, като се отчита съответният продуктивен капацитет на различните типове въздухоплавателни средства;
- е) таксите насърчват безопасното, ефикасно, ефективно и устойчиво предоставяне на аеронавигационно обслужване с цел постигане на високо ниво на безопасност и разходна ефективност, както и постигане на целите за ефективност на дейността, като стимулират осигуряването на интегрирано обслужване, същевременно намалявайки въздействието на авиацията върху околната среда. За тази цел и във връзка с националните планове за ефективност на дейността или плановете за ефективност на дейността на функционалните блокове въздушно пространство националните органи за надзор могат да въведат механизми, включително стимули, на базата на финансови предимства и недостатъци, за да насърчат доставчиците на аеронавигационно обслужване и/или ползвателите на въздушното пространство да подкрепят положителните промени при осигуряването на аеронавигационно обслужване, като например увеличаване на капацитета, намаляване на закъсненията и устойчиво развитие при поддържане на оптимално ниво на безопасност.
4. Комисията приема подробни правила за прилагане на настоящия член в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент.“

10. Въмква се следният член:

„Член 15а

Съвместни проекти

1. Съвместни проекти може да подпомагат успешното изпълнение на Генералния план УВД. Освен това тези проекти подпомагат постигането на целите на настоящия регламент за подобряване на ефективността на европейската авиационна система в ключови области като например капацитет, ефективност на полетите и разходите, както и устойчивост на околната среда, в рамките на първостепенните цели, свързана с безопасността.
2. Комисията може, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, да разработи насоки относно начина, по който тези проекти

могат да подпомогнат изпълнението на Генералния план за УВД. Тези насоки не засягат механизмите за използването на подобни проекти по отношение на функционален блок въздушно пространство съгласно договореното между страните във връзка с тези блокове.

3. Комисията може също така да реши, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, да създаде съвместни проекти за мрежови функции, които са от особено значение за подобряване на цялостното функциониране на управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване в Европа. Тези общи проекти може да се считат за отговарящи на условията за финансиране от Общността в рамките на многогодишната финансова рамка. За тази цел и без да се засяга компетентността на държавите-членки да решават относно използването на техните финансови средства, Комисията провежда независим анализ на разходите и ползите, както и подходящи консултации с държавите-членки и със съответните заинтересовани страни, в съответствие с член 10 от Рамковия регламент, като проучва всички подходящи средства за финансиране на тяхното изпълнение. Допустимите разходи за изпълнението на общи проекти се възстановяват в съответствие с принципите на прозрачност и недискриминация.“

11. Членове 16—18 се заменят със следния текст:

„Член 16

Преглед на съответствието

1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, осигурява постоянен преглед за наличието на съответствието с принципите и правилата, посочени в членове 14 и 15. Комисията предприема стъпки за установяването на необходимите механизми за използване на опита на Евроконтрол и споделя резултатите от прегледа с държавите-членки, Евроконтрол и представители на ползвателите на въздушното пространство.

2. По искане на една или повече държави-членки, които считат, че посочените в членове 14 и 15 принципи и правила не се прилагат точно, или по своя собствена инициатива Комисията провежда разследване на всяко твърдение за липса на съответствие или за неприлагане на съответните принципи и/или правила. Без да се засяга член 18, параграф 1, Комисията споделя резултатите от разследването с държавите-членки, Евроконтрол и представители на ползвателите на въздушното пространство. В срок от два месеца след получаване на такова искане, след изслушване на съответната държава-членка и след консултации с Комитета за единно небе в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 5, параграф 2 от Рамковия регламент, Комисията взема решение за прилагането на членове 14 и 15 от настоящия регламент, както и дали съответната практика може да продължи да бъде прилагана.

3. Комисията адресира своето решение до държавата-членка и информира доставчика на аеронавигационно обслужване в нея, доколкото той е засегнат юридически. Всяка държава-членка може в срок от един месец да сезира Съвета с разглеждане на решението на Комисията. Съветът с квалифицирано мнозинство може да приеме различно решение в срок от един месец.

Член 17

Преразглеждане на приложенията

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от приложенията с цел вземане предвид развитието на техническите и оперативните концепции, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 5, параграф 4 от Рамковия регламент.

При неотложни причини за спешност Комисията може да използва процедурата по спешност, посочена в член 5, параграф 5 от Рамковия регламент.

Член 18

Поверителност

1. Националните органи за надзор, действайки в съответствие с националното си законодателство, и Комисията нямат право да разкриват информация от поверителен характер, по-специално информация относно доставчиците на аеронавигационно обслужване, техните делови отношения или техните разходни компоненти.

2. Параграф 1 не засяга правото за разкриване на информация от националните органи за надзор или от Комисията, когато това е от основно значение за изпълнението на техните задължения, като в тези случаи разкриването на информация е пропорционално и е във връзка с легитимните интереси на доставчиците на аеронавигационно обслужване, ползвателите на въздушното пространство, летищата или други заинтересовани страни за запазване на тяхната търговска тайна.

3. Информацията и данните, които се предоставят съгласно схемата за таксуване, посочена в член 14, се оповестяват публично.“

12. Вмъква се следният член:

„Член 18а

Преглед

Комисията представя проучване пред Европейския парламент и Съвета не по-късно от 4 декември 2012 г., в което се оценяват последиците за правната система, безопасността, промишлеността, икономиката и обществото от прилагането на пазарни принципи при предоставянето на обслужване в областта на комуникациите, навигацията, обзора и аеронавигационната информация, в сравнение със съществуващи или алтернативни организационни принципи и при отчитане на развитието в областта на функционалните блокове въздушно пространство и на наличните технологии.“

13. Приложение I се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„ИЗИСКВАНИЯ ЗА КВАЛИФИЦИРАНИ ОРГАНИЗАЦИИ“;

б) въстъпителната част се заменя със следния текст:

„Квалифицираните организации трябва:“

Член 3

Регламент (ЕО) № 551/2004 се изменя, както следва:

1. Член 2 се заличава;
2. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

Европейски район за полетна информация в горното въздушно пространство (EUIR)

1. Общността и нейните държави-членки се стремят към създаването и признаването от страна на ИКАО на единен EUIR. За тази цел Комисията представя препоръки до Съвета по всички въпроси, които попадат в компетентността на Общността, в съответствие с член 300 от Договора най-късно до 4 декември 2011 г.

2. EUIR се проектира така, че да обхваща въздушното пространство, попадащо под отговорността на държавите-членки в съответствие с член 1, параграф 3, като може да включва също така и въздушно пространство на трети държави от Европа.

3. Създаването на EUIR не засяга отговорността на държавите-членки за определяне на доставчиците на аеронавигационно обслужване за въздушното пространство, попадащо в тяхната отговорност, в съответствие с член 8, параграф 1 от Регламента за осигуряване на обслужване.

4. Държавите-членки запазват своите отговорности спрямо ИКАО в рамките на географските граници на районите за полетна информация в горното въздушно пространство и районите за полетна информация, предоставени им от ИКАО към деня на влизане в сила на настоящия регламент.“

3. Вмъква се следният член:

„Член 3а

Електронна аеронавигационна информация

1. Без да засяга публикуваната от държавите-членки аеронавигационна информация и по начин, който е в съответствие с тази публикация, Комисията в сътрудничество с Евроконтрол осигурява наличието на електронна аеронавигационна информация с високо качество, представена по хармонизиран начин и отговаряща на изискванията на всички заинтересовани потребители по отношение на качеството и навременността на данните.

2. За целите на параграф 1 Комисията:

а) осигурява разработването на аеронавигационна информационна инфраструктура за цялата Общност под формата на електронен интегриран портал за брифинг с неограничен достъп за заинтересованите субекти. Тази инфраструктура включва достъп до и предоставяне на изискваните елементи от данни, които обхващат, но не се свежат единствено до това, аеронавигационна информация, информация, предоставяна от летищните аеронавигационни служби (ARO), метеорологична информация и информация за управлението на потоците въздушно движение;

б) в тясно сътрудничество с Евроконтрол и с ИКАО подкрепя модернизиранието и хармонизирането на предоставянето на аеронавигационна информация в нейния най-широк смисъл.

3. Комисията приема подробни правила за прилагане на настоящия член в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент.“

4. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

Правила за полети и класификация на въздушното пространство

Комисията, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, приема правила за прилагане, с цел да:

- а) приема съответни разпоредби относно правилата за полети въз основа на стандартите и препоръчителните практики на ИКАО;
- б) хармонизира прилагането на класификацията на въздушното пространство на ИКАО, със съответното адаптиране, за да гарантира непрекъснато осигуряване на безопасно и ефикасно обслужване на въздушното движение в рамките на единното европейско небе.“

5. Член 5 се заличава;

6. Член 6 се заменя със следния текст:

„Член 6

Проектиране и управление на мрежата

1. Мрежовите функции за управление на въздушното движение (УВД) позволяват оптимално използване на въздушното пространство и осигуряват използване на предпочитаните от ползвателите на въздушното пространство траектории, като същевременно позволяват максимален достъп до въздушното пространство и аеронавигационното обслужване. Тези мрежови функции са насочени към подпомагане на инициативи на национално равнище и на равнището на функционални блокове въздушно пространство и се изпълняват по начин, който зачита разделянето на регулаторни и оперативни задачи.

2. За да бъдат постигнати целите, посочени в параграф 1, и без да се засягат отговорностите на държавите-членки по отношение на национални трасета и структури в областта на въздушното пространство, Комисията осигурява изпълнението на следните функции:

- а) проектиране на европейската трасова мрежа;
- б) координиране на оскъдните ресурси в рамките на честотните ленти за нуждите на авиацията, използвани от общото въздушно движение, по-специално на радиочестотите, както и координиране на радарните кодове на транспондера;

Функциите, изброени в първа алинея, не може да налагат приемане на задължителни мерки от общ характер или упражняване на политическа свобода на действие. Те вземат под внимание предложения, утвърдени на национално равнище и на равнище функционални блокове въздушно пространство. Те се изпълняват в координация с военните власти съобразно договорените процедури относно гъвкавото използване на въздушното пространство.

Комисията може, след консултация с Комитета за единно небе и в съответствие с посочените в параграф 4 правила за прилагане, да повери на Евроконтрол или на друг безпристрастен и компетентен орган задачите, необходими за изпълнението на функциите, изброени в първа алинея. Посочените задачи се изпълняват безпристрастно и при разходна ефективност и се извършват от името на държави-членки и заинтересовани страни. Те подлежат на съответно управление, което признава разликата в отговорностите, свързани с предоставяне на услуги и регулиране, като се отчитат нуждите на цялата мрежа на УВД и с активното участие на ползвателите на въздушното пространство и доставчиците на аеронавигационно обслужване.

3. Комисията може да добави функции към списъка на функциите, посочени в параграф 2, след надлежно консултиране със заинтересовани страни от отрасъла. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 5, параграф 4 от Рамковия регламент.

4. В съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, се приемат подробни правила за прилагане на мерките, посочени в настоящия член, с изключение на мерките, посочени в параграфи от 6 до 9. Тези правила за прилагане се отнасят по-специално до:

- а) координирането и хармонизирането на процеси и процедури с цел повишаване на ефикасността на управление на аеронавигационните честоти, включително разработването на принципи и критерии;
- б) централната функция за координация за ранното установяване и удовлетворяване на потребностите от честоти в лентите, определени за европейското общо въздушно движение, с цел подпомагане на проектирането и експлоатацията на европейската авиационна мрежа;
- в) допълнителните функции, свързани с мрежата, според определеното в генералния план за УВД;
- г) подробните правила за намиране на решения в сътрудничество между държавите-членки, доставчиците на аеронавигационно обслужване и функцията по управление на мрежите за задачите, посочени в параграф 2;
- д) правилата за консултиране със съответните заинтересовани страни в процеса на вземане на решения както на национално, така и на европейско равнище; и

е) в рамките на радиоспектъра, определен за нуждите на общото въздушно движение от Международния съюз по телекомуникации, разпределяне на задачи и отговорности между функцията по управление на мрежата и органите за управление на национални честоти, като се гарантира, че функциите по управление на националните честоти продължават да изпълняват задачите за честоти, които не оказват влияние върху мрежата. За случаите, при които се оказва влияние върху мрежата, органите за управление на национални честоти сътрудничат на субектите, които носят отговорност за функцията по управление на мрежата, с цел оптимизиране на използването на честоти.

5. Други аспекти на дизайна на въздушното пространство, различни от посочените в параграф 2, се разглеждат на национално равнище или на равнище функционални блокове въздушно пространство. Процесът отчита нарастването и сложността на трафика, националните планове за ефективност или плановете за ефективност на функционални блокове въздушно пространство, и включва задълбочена консултация със съответните ползватели на въздушното пространство или съответните групи, представляващи ползватели на въздушното пространство, и по целесъобразност с военните власти.

6. Държавите-членки поверяват на Евроконтрол или на друг безпристрастен и компетентен орган управлението на потоците въздушно движение в зависимост от съответните условия за надзор.

7. Правилата за прилагане по отношение на управлението на потоците въздушно движение, включително необходимите условия за надзор, се разработват в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 5, параграф 2 от Рамковия регламент, и се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, с оглед на оптимизиране на наличния капацитет при използването на въздушното пространство и укрепване на процесите на управление на потоците въздушно движение. Тези правила се основават на прозрачност и ефикасност, като се гарантира гъвкаво и своевременно осигуряване на капацитет в съответствие с препоръките на регионалния аеронавигационен план на ИКАО за европейския регион.

8. Правилата за прилагане на управлението на потоците въздушно движение подпомагат оперативните решения на доставчиците на аеронавигационно обслужване, летищните оператори и ползвателите на въздушното пространство и обхващат следните области:

а) планиране на полетите;

б) използване на наличния капацитет въздушно пространство по време на всички фази от полета, включително определяне на слотове; и

в) използване на трасета от общото въздушно движение, включително:

— създаването на единна публикация затрасета и ориентация на трафика,

— възможности за отклоняване на общото въздушно движение от претоварени зони, и

— правила за приоритет по отношение на достъпа до въздушното пространство за общото въздушно движение, особено в периоди на претоварване и при кризи.

9. Когато разработва и приема правила за прилагане, Комисията, по целесъобразност и без да засяга безопасността, отчита съгласуването между полетните планове и летищните слотове, както и необходимата координация със съседните райони.“

7. Член 9 се заличава.

Член 4

Регламент (ЕО) № 552/2004 се изменя, както следва:

1. Въмква се следният член:

„Член 6а

Алтернативна проверка на съответствието

За целите на членове 5 и 6 от настоящия регламент сертификат, издаден в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване, за създаване на Европейска агенция за авиационна безопасност (*), приложим за съставни части или системи, се счита за декларация на ЕО за съответствие или годност за използване или за декларация на ЕО за проверка, при условие че той доказва съответствие с основните изисквания на настоящия регламент, както и със съответните правила за прилагане по отношение на оперативната съвместимост.

(*) ОВ L 79, 19.3.2008 г., стр. 1.“

2. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

Преразглеждане на приложенията

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от приложенията, с цел вземане предвид на развитието на техническите или оперативните концепции, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 5, параграф 4 от Рамковия регламент.“

3. В член 10 се въмква следният параграф:

„2а. За целите на параграф 2 от настоящия член държавите-членки могат да обявят системите и съставните части на европейската мрежа за управление на въздушното движение (ЕАТМН) за отговарящи на съществените изисквания и неподлежащи на разпоредбите на членове 5 и 6.“

4. Приложение II се изменя, както следва:

- а) в част А, точка 2 първата алинея се заменя със следния текст:

„Европейската мрежа за управление на въздушното движение (ЕАТМН), нейните системи и техните съставни части оказват координирана подкрепа на новите договори и утвърдени концепции за опериране, с които се повишават качеството, устойчивостта и ефективността на аеронавигационното обслужване, и по-специално безопасността и капацитетът.“;

- б) част Б се изменя, както следва:

- i) в точка 3.1.2 първата алинея се заменя със следния текст:

„Системите за обработка на полетни данни се съобразяват с увеличаващото се въвеждане на съвременни, договорени и утвърдени концепции за опериране за всички фази от полета, и по-специално според предвиденото в Генералния план за УВД.“;

- ii) точка 3.2.2 се заменя със следния текст:

„3.2.2. Подкрепа за нови оперативни концепции

Системите за обработка на радиолокационни данни обхващат увеличаващата се

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

наличност на нови източници на радиолокационна информация, така че да се подобри общото качество на обслужването, и по-специално според предвиденото в Генералния план за УВД.“;

- iii) точка 4.2 се заменя със следния текст:

„4.2. Подкрепа за нови оперативни концепции

Комуникационните системи подкрепят въвеждането на съвременни, договорени и утвърдени оперативни концепции за всички фази на полета, и по-специално според предвиденото в Генералния план за УВД.“

Член 5

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6, параграфи 2 и 6 от Регламент (ЕО) № 551/2004, изменени с настоящия регламент, се прилагат от датата, посочена в съответните правила за прилагането им, но не по-късно от 4 декември 2012 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1071/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 21 октомври 2009 година****за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 71, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните ⁽²⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Завършването на вътрешния пазар на автомобилни превози в условия на лоялна конкуренция изисква еднообразно прилагане на общи правила за допускане до професията автомобилен превозвач на товари или на пътници („професията автомобилен превозвач“). Тези общи правила ще допринесат за повишаване на професионалната квалификация на автомобилните превозвачи, за рационализиране на пазара, за подобряване на качеството на услугата в интерес на автомобилните превозвачи, техните клиенти и икономиката като цяло, както и за по-голяма пътна безопасност. Те ще допринесат също така за реалното упражняване на правото на установяване на автомобилните превозвачи.
- (2) Директива 96/26/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, предназначени да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози ⁽⁴⁾ определя минималните условия за допускане до професията автомобилен превозвач, както и взаимното признаване на документите,

които се изискват за тази цел. Въпреки това опитът, оценката на въздействието и различни проучвания сочат, че посочената директива се прилага непоследователно от държавите-членки. Тези различия имат редица отрицателни последици, и по-специално нарушаване на конкуренцията, непрозрачност на пазара и разлики при осъществяване на мониторинг, както и риск предприятия, чийто персонал е с по-ниска професионална квалификация, да проявяват небрежност по отношение на или да спазват в по-малка степен правилата за пътна безопасност и социалните стандарти, което може да навреди на репутацията на отрасъла.

- (3) Тези последици имат още по-голям отрицателен ефект, тъй като могат да нарушат доброто функциониране на вътрешния пазар на автомобилни превози поради факта, че пазарът на международни превози на товари и на някои каботажни превози е достъпен за предприятия от цялата Общност. Единственото условие, наложено на тези предприятия, е да притежават лиценз на Общността, който може да бъде получен, при условие че изпълняват изискванията за допускане до професията автомобилен превозвач, установени с Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози ⁽⁶⁾.
- (4) Поради това е целесъобразно да се модернизират съществуващите правила за допускане до професията автомобилен превозвач, за да се гарантира тяхното по-еднообразно и по-ефективно прилагане. Тъй като спазването на тези правила представлява основно условие за достъп до пазара на Общността, а приложимите инструменти на Общността в тази област са регламенти, най-подходящ инструмент за регулиране на допускането до професията автомобилен превозвач е регламентът.
- (5) На държавите-членки следва да се позволи да адаптират условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач в най-отдалечените региони, посочени в член 299, параграф 2 от Договора, поради особените характеристики и ограниченията в тези региони. Същевременно установените в тези региони предприятия, които спазват условията за упражняване на професията автомобилен превозвач единствено вследствие на такава адаптация, не следва да получават лиценз на Общността. Адаптирането на условията за упражняване на професията автомобилен превозвач не следва да създава пречки

⁽¹⁾ ОВ С 151, 17.6.2008 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 1.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 21 май 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник), обща позиция на Съвета от 9 януари 2009 г. (ОВ С 62 Е, 17.3.2009 г., стр. 1), позиция на Европейския парламент от 23 април 2009 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 септември 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 124, 23.5.1996 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Вж. страница 72 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁶⁾ Вж. страница 88 от настоящия брой на Официален вестник.

- за предприятията, които биха били допуснати до професията автомобилен превозвач и които отговарят на общите условия, установени в настоящия регламент, да извършват транспортна дейност в най-отдалечените региони.
- (6) За да се осигури лоялна конкуренция, общите правила за упражняване на професията автомобилен превозвач следва да се прилагат възможно най-пълно за всички предприятия. Същевременно не е необходимо в приложното поле на настоящия регламент да се включат предприятията, които извършват единствено превози с много малко въздействие върху пазара на превози.
- (7) Държавата-членка на установяване носи отговорност за провеждане на проверките за това дали предприятието спазва по всяко време условията, определени в настоящия регламент, за да бъдат компетентните органи на тази държава-членка в състояние при необходимост да вземат решение за спиране на действието или отнемане на разрешенията, които позволяват на предприятието да осъществява дейност на пазара. Точното спазване на условията за допускане до професията автомобилен превозвач и надеждният мониторинг предполагат предприятията да бъдат трайно и действително установени.
- (8) Физическите лица, които отговарят на изискванията за добра репутация и професионална компетентност, следва да бъдат ясно определени и посочени на компетентните органи. Тези лица („ръководители на транспортната дейност“) следва да пребивават в държава-членка и да ръководят действително и постоянно транспортната дейност на предприятия за автомобилни превози. Затова е уместно да се уточни при какви условия се счита, че дадено лице ръководи действително и постоянно транспортната дейност на дадено предприятие.
- (9) Добрата репутация на ръководителя на транспортната дейност изисква той да не е осъждан за тежки престъпления и да не са му налагани санкции за сериозно нарушение, по-специално на правилата на Общността в областта на автомобилния транспорт. Присъда или санкции, наложени на ръководител на транспортната дейност или на предприятие за автомобилни превози в една или повече държави-членки за най-тежките нарушения на разпоредбите на Общността следва да водят до загуба на добрата репутация, при условие че компетентният орган установи, че преди неговото окончателно решение е надлежно проведена и документирана процедура по разследване, осигуряваща основни процесуални права, както и че са зачетени съответните права на обжалване.
- (10) Необходимо е предприятията за автомобилни превози да имат минимална финансова стабилност, за да се гарантира нормалното започване на дейността им и доброто им управление. Банкова гаранция или застраховка за професионални рискове може да представлява лесен и финансово изгоден метод за доказване на финансовата стабилност на предприятията.
- (11) Високото ниво на професионална квалификация следва да увеличи социално-икономическата ефективност на сектора на автомобилния транспорт. Поради това кандидатите за поста ръководител на транспортната дейност следва да притежават качествени професионални знания. За да се гарантира по-голяма еднородност на изпитите, както и да се насърчи постигането на високо качество на обучението, е целесъобразно да се предвиди държавите-членки да разрешават създаването на изпитните центрове и центрове за обучение според определени от тях критерии. Ръководителите на транспортната дейност следва да притежават необходимите знания за управление както на вътрешни, така и на международни превози. Възможно е списъкът с учебните дисциплини, по които се изискват познания за получаване на удостоверение за професионална квалификация, както и редът и условията за организиране на изпити, да се изменят в хода на техническия прогрес, поради което следва да се предвиди възможност за тяхното актуализиране. Държавите-членки следва да имат възможност да освободят от изпити лица, които могат да представят доказателства за продължителен опит в ръководството на транспортна дейност.
- (12) Лоялната конкуренция и автомобилните превози, при които се спазват изцяло правилата, предполагат еднаква степен на мониторинг от страна на държавите-членки. Националните органи, които отговарят за мониторинга на предприятията и следят за валидността на разрешенията им, имат основна роля в това отношение и следва да се гарантира, че при необходимост те вземат подходящи мерки, по-специално в по-сериозните случаи чрез спиране на действието или отнемане на разрешенията, или за обявяване на неспособността на ръководители на транспортната дейност, които системно проявяват небрежност или действат недобросъвестно. Това трябва да бъде предшествано от надлежна оценка на мярката по отношение на принципа на пропорционалност. Предприятието следва обаче да бъде предупредено предварително и да разполага с разумен срок, за да отстрани нередностите, преди да му бъдат наложени тези санкции.
- (13) По-добре организираното административно сътрудничество между държавите-членки би подобрило ефективността на мониторинга на предприятията, осъществяващи дейността си в няколко държави-членки, и би намалило административните разходи. Електронните регистри на предприятията, свързани в рамките на Общността, които спазват правилата на Общността за защита на личните данни, биха улеснили това сътрудничество и намалили разходите, свързани с проверки както на предприятията, така и на администрациите. В някои държави-членки вече съществуват национални регистри. Изградена е също и инфраструктура с оглед насърчаване на връзките между държавите-членки. Следователно по-системното използване на електронните регистри би могло да допринесе значително за намаляването на административните разходи за проверки и за подобряването на ефективността им.
- (14) Някои данни в националните електронни регистри, свързани с нарушения и санкции, имат личен характер. Следователно държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират спазването на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽¹⁾, по-специално по отношение на

(1) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

- мониторинга на обработката на лични данни от органите на публична власт, правото на съответните лица на получаване на информация, правото им на достъп и възражение. За целите на настоящия регламент изглежда необходимо подобни данни да се съхраняват за минимален срок от две години, за да се избегне установяването в други държави-членки на предприятия, които са лишени от права.
- (15) С оглед подобряване на прозрачността и създаване на възможност за клиента на предприятие за превози да провери дали това предприятие притежава подходящото разрешително, някои данни, фигуриращи в националния електронен регистър следва да бъдат публично достъпни, при условие че са спазени съответните разпоредби за защита на данните.
- (16) Свързването на националните електронни регистри е от основно значение, за да се осигури бърз и ефикасен обмен на информация между държавите-членки и да се гарантира, че автомобилните превозвачи не са подведени от възможността да извършат или да поемат риска да извършат тежки нарушения в държава-членка, различна от тяхната държава-членка на установяване. Това свързване изисква съвместното определяне на точен формат на данните, които трябва да бъдат обменени, както и на техническите процедури за обмен на такива данни.
- (17) За да се осигури ефективен обмен на информация между държавите-членки, следва да бъдат посочени национални звена за контакт и да бъдат уточнени някои общи процедури, свързани най-малко със сроковете и вида на информацията, която трябва да бъде предадена.
- (18) За да се улесни свободата на установяване, представянето на подходящи документи, издадени от компетентен орган на държавата-членка, в която е пребивавал ръководителят на транспортната дейност, следва да се приема като достатъчно доказателство за добра репутация с оглед допускане до професията автомобилен превозвач в държавата-членка на установяване, при условие че може да се установи, че съответните лица не са били обявени за неспособни да упражняват тази професия в други държави-членки.
- (19) По отношение на професионалната компетентност, за да се улесни свободата на установяване, само един образец на удостоверение, издадено съгласно настоящия регламент, се приема за достатъчно доказателство в държавата-членка на установяване.
- (20) На общностно равнище е необходим по-строг мониторинг на прилагането на настоящия регламент. Това предполага предоставяне от Комисията на редовни съставени въз основа на националните регистри доклади за добрата репутация, финансовата стабилност и професионалната компетентност на предприятията в сектора на автомобилния транспорт.
- (21) Държавите-членки следва да предвидят санкции, приложими за нарушения на настоящия регламент. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (22) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно осъвременяването на правилата за допускане до професията автомобилен превозвач, за да се осигури по-еднообразното и ефективно прилагане на тези правила в държавите-членки, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на настоящия регламент, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (23) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (24) По-специално на Комисията следва да бъде представено правомощието за съставяне на списък с категориите, видовете и тежестта на нарушенията, които водят до загуба на добрата репутация на автомобилните превозвачи, за адаптиране към техническия прогрес на приложения I, II и III към настоящия регламент относно знанията, които да се вземат под внимание за признаване на професионалната компетентност от държавите-членки, и относно образца на удостоверение за професионална компетентност, и за съставяне на списък с нарушенията, които, наред с определените в приложение IV към настоящия регламент, могат да доведат до загубата на добрата репутация. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (25) Директива 96/26/ЕО следва да бъде отменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящият регламент урежда допускането до и упражняването на професията автомобилен превозвач.
2. Настоящият регламент се прилага за всички предприятия, установени в Общността, които упражняват професията автомобилен превозвач. Той се прилага също за предприятия, които имат намерение да упражняват професията автомобилен превозвач. Позоваванията на предприятия, упражняващи професията автомобилен превозвач, се считат при необходимост за включващи позоваване и на предприятия, възнамеряващи да упражняват такава професия.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

3. По отношение на регионите, посочени в член 299, параграф 2 от Договора, съответните държави-членки могат да адаптират условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилни превозвач, при условие че дейността се извършва изцяло в тези региони от установени в тях предприятия.

4. Чрез дерогация от параграф 2, освен ако в националното законодателство не е предвидено друго, настоящият регламент не се прилага за:

- а) предприятия, които упражняват професията автомобилни превозвач на товари единствено с моторни превозни средства или състав от превозни средства с допустима максимална маса в натоварено състояние до 3,5 тона. Въпреки това държавите-членки могат да снижат този праг за всички или за някои категории автомобилни превози;
- б) предприятия, предоставящи изключително услуги за автомобилен превоз на пътници с нетърговска цел, или предприятия, чиято основна дейност не е тази на автомобилен превозвач на пътници;
- в) предприятия, които упражняват професията автомобилни превозвач единствено с моторни превозни средства с максимална разрешена скорост до 40 km/h.

5. Държавите-членки могат да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби на настоящия регламент само тези автомобилни превозвачи, осъществяващи изключително вътрешни превози, които имат само незначително влияние върху транспортния пазар поради:

- а) естеството на превозваните товари; или
- б) кратките разстояния при превозите.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

1. „професия автомобилни превозвач на товари“ означава дейността, осъществявана от всяко предприятие, превозващо товари за чужда сметка или срещу възнаграждение с моторни превозни средства или състав от превозни средства;
2. „професия автомобилни превозвач на пътници“ означава дейността, осъществявана от всяко предприятие посредством моторни превозни средства, конструирани и оборудвани по такъв начин, че да са подходящи за превозване на повече от девет лица, включително водача, и предназначени за тази цел, услуги по пътнически превози за всички или за определени категории пътници срещу заплащане от страна на превозваното лице или от организатора на превоза;
3. „професия автомобилни превозвач“ означава професията автомобилни превозвач на пътници или професията автомобилни превозвач на товари;
4. „предприятие“ означава всяко физическо или юридическо лице, независимо дали със стопанска или нестопанска цел, или всяко сдружение или група лица без правосубектност, независимо дали със стопанска или нестопанска цел, или всяка официална структура, независимо дали има собствена правосубектност или е зависима от орган, който има такава

правосубектност, извършващи превоз на пътници или всяко физическо или юридическо лице, извършващо превоз на товари със стопанска цел;

5. „ръководител на транспортната дейност“ означава физическо лице, наето от предприятие, или когато самото предприятие е физическо лице — същото лице, или когато това е предвидено — друго физическо лице, определено от това предприятие с договор, което ръководи действително и постоянно транспортната дейност на това предприятие;
6. „разрешение за упражняване на професията автомобилни превозвач“ означава административен акт, с който се разрешава на предприятие, отговарящо на условията, предвидени в настоящия регламент, да упражнява професията автомобилни превозвач;
7. „компетентен орган“ означава орган в държава-членка на национално, регионално или местно равнище, който, за целите на даването на разрешение за упражняване на професията автомобилни превозвач, проверява дали дадено предприятие отговаря на условията, предвидени в настоящия регламент, и който е упълномощен да даде, да спре действието на или да отнеме разрешението за упражняване на професията автомобилни превозвач;
8. „държава-членка на установяване“ означава държавата-членка, в която е установено дадено предприятие, независимо дали неговият ръководител на транспортната дейност е с произход от друга държава.

Член 3

Изисквания за упражняване на професията автомобилни превозвач

1. Предприятия, които упражняват професията автомобилни превозвач, трябва да:
 - а) са действително и трайно установени в една от държавите-членки;
 - б) имат добра репутация;
 - в) имат необходимата финансова стабилност; и
 - г) притежават необходимата професионална компетентност.
2. Държавите-членки могат да вземат решение за налагане на допълнителни изисквания, които са пропорционални и недискриминационни и които предприятията трябва да изпълнят, за да упражняват професията автомобилни превозвач.

Член 4

Ръководител на транспортната дейност

1. Предприятие, което упражнява професията автомобилни превозвач, определя за ръководител на транспортната дейност най-малко едно физическо лице, което отговаря на изискванията, определени в член 3, параграф 1, букви б) и г), и което:
 - а) ръководи действително и постоянно транспортната дейност на предприятието;

б) има реална връзка с предприятието, например в качеството си на служител, директор, собственик, съдружник или акционер, или ръководи предприятието, или ако предприятието е физическо лице — е същото това лице; и

в) пребивава в Общността.

2. Когато дадено предприятие не отговаря на предвиденото в член 3, параграф 1, буква г) изискване за професионална компетентност, компетентният орган може да му разреши да упражнява професията автомобилен превозвач без определен в съответствие с параграф 1 от настоящия член ръководител на транспортната дейност, при условие че:

а) предприятието определи физическо лице, пребиваващо в Общността и отговарящо на изискванията, предвидени в член 3, параграф 1, букви б) и г), което е оправомощено с договор да изпълнява функциите на ръководител на транспортната дейност от името на предприятието;

б) договорът, обвързващ предприятието с лицето, посочено в буква а), уточнява задачите, които това лице трябва да изпълнява действително и постоянно, и определя отговорностите му като ръководител на транспортната дейност. Задачите, които трябва да се уточнят, включват по-специално такива, които са свързани с поддръжка на превозните средства, проверка на договори и документи за превоз, водене на основно счетоводство, разпределяне на товарите или превозите на водачите и превозните средства и проверка на процедурите в областта на безопасността;

в) в качеството си на ръководител на транспортната дейност лицето, посочено в буква а), може да ръководи транспортната дейност на не повече от четири различни предприятия с общ автомобилен парк от максимум 50 превозни средства. Държавите-членки могат да решат да намалят броя на предприятията и/или размера на общия автомобилен парк, които могат да бъдат ръководени от това лице; и

г) посоченото в буква а) лице изпълнява уточнените задачи единствено в интерес на предприятието и упражнява отговорностите си независимо от другите предприятия, за които съответното предприятие извършва превози.

3. Държавите-членки могат да решат, че ръководителят на транспортната дейност, определен съгласно параграф 1, не може да бъде и определен в съответствие с параграф 2, или че може да бъде определен по отношение на ограничен брой предприятия или по отношение на автомобилен парк, който е по-малък от посочения в параграф 2, буква в).

4. Предприятието уведомява компетентния орган за определения(те) ръководител(и) на транспортната дейност.

ГЛАВА II

УСЛОВИЯ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ СПАЗЕНИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ИЗИСКВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В ЧЛЕН 3

Член 5

Условия, свързани с изискването за установяване

За да спази изискването, предвидено в член 3, параграф 1, буква а), предприятието трябва, в съответната държава-членка:

а) да разполага с място на дейност, разположено в тази държава-членка, с помещения, в които да държи основните си търговски документи, по-специално счетоводни документи, документи, свързани с управлението на персонала, документи за периодите на управление на превозното средство и почивка, както и всякакви други документи, които трябва да се предоставят на компетентния орган при проверки за спазване на условията, предвидени в настоящия регламент. Държавите-членки могат да поставят изискване установените на тяхна територия предприятия да разполагат също така с други документи в своите помещения по всяко време;

б) след получаване на разрешението, да разполага с едно или повече превозни средства, които са регистрирани или по друг начин са пуснати в движение в съответствие със законодателството на съответната държава-членка, независимо дали тези превозни средства са изцяло негова собственост или се ползват например съгласно договор за покупко-продажба на изплащане, наем или лизинг;

в) да извършва действително и постоянно с необходимото административно оборудване своята дейност, свързана с посочените в буква б) превозни средства, и с подходящото техническо оборудване и съоръжения в експлоатационен център, разположен в съответната държава-членка.

Член 6

Условия, свързани с изискването за добра репутация

1. При спазване на параграф 2 от настоящия член държавите-членки определят условията, които трябва да бъдат изпълнени от предприятията и ръководителите на транспортната дейност, за да изпълнят изискването за добра репутация, предвидено в член 3, параграф 1, буква б).

При определянето дали дадено предприятие изпълнява това изискване държавите-членки вземат предвид начина на водене на дейност на предприятието, дейността на неговите ръководители на транспортната дейност и на всички други имащи отношение лица, определени от съответната държава-членка. Всяко позоваване в настоящия член на присъди, санкции или нарушения включва присъдите, санкциите или нарушенията на самото предприятие, неговите ръководители на транспортната дейност и всички други имащи отношение лица, определени от съответната държава-членка.

Условията, посочени в първа алинея, включват най-малко следните изисквания:

- a) да няма сериозни основания за съмнение в добрата репутация на ръководителя на транспортната дейност или на предприятието за превози, като например присъди или санкции за тежко нарушение на действащите разпоредби на националното право в областта на:
 - i) търговското право;
 - ii) несъстоятелността;
 - iii) условията на заплащане и труд в професията;
 - iv) движението по пътищата;
 - v) професионалната отговорност;
 - vi) трафика на хора или наркотици; и
- b) ръководителят на транспортната дейност или предприятието за превози не са били осъждани за тежко престъпление в една или повече държави-членки, нито са им налагани санкции в една или повече държави-членки за тежки нарушения на разпоредбите на общностното право, по-специално по отношение на:
 - i) периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите, работното време, както и монтажването и използването на уреди за регистриране на данни;
 - ii) максималната маса и размери на търговските превозни средства, използвани в международния трафик;
 - iii) първоначалната квалификация и продължавашото обучение на водачите;
 - iv) техническата изправност на търговските превозни средства и задължителните годишни технически прегледи на моторните превозни средства;
 - v) достъпа до пазара на международни автомобилни превози на товари или, според случая, достъпа до пазара на автомобилни превози на пътници;
 - vi) безопасността при автомобилен превоз на опасни товари;
 - vii) инсталирането и използването на устройства за ограничаване на скоростта за някои категории превозни средства;
 - viii) свидетелствата за управление;
 - ix) допускането до професията;
 - x) превоза на животни.

2. За целите на параграф 1, трета алинея, буква б):

- a) когато ръководителят на транспортната дейност или предприятието за превози са били осъдени за тежко престъпление или са им били наложени санкции в една или повече държави-членки за някое от най-тежките нарушения на разпоредбите на Общността, изложени в приложение IV, компетентният орган на държавата-членка на установяване

осъществява по подходящ начин и своевременно надлежно проведена административна процедура, което включва, ако е целесъобразно, проверка в помещенията на съответното предприятие.

Процедурата определя дали поради конкретни обстоятелства загубата на добра репутация би представлявала непропорционална мярка в дадения случай. Всяка подобна констатация трябва да е надлежно мотивирана и обоснована.

Ако компетентният орган констатира, че загубата на добра репутация би представлявала непропорционална мярка, той може да реши добрата репутация да не се засяга. В такъв случай причините се вписват в националния регистър. Броят на тези решения се посочва в доклада по член 26, параграф 1.

Ако компетентният орган не констатира, че загубата на добра репутация би представлявала непропорционална мярка, присъдата или санкцията води до загуба на добра репутация;

- b) Комисията изготвя списък с категории, видове и степени на тежест на сериозните нарушения на разпоредбите на Общността, които наред с предвидените в приложение IV могат да доведат до загуба на добра репутация. Държавите-членки вземат предвид информацията за тези нарушения, включително информацията, получена от други държави-членки, при определяне на приоритетите за проверки съгласно член 12, параграф 1.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му и които са свързани с този списък, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

За тази цел Комисията:

- i) определя категориите и видовете нарушения, които се срещат най-често;
- ii) определя степента на тежест на нарушенията в зависимост от вероятността те да предизвикат опасност от смъртни случаи или тежки наранявания; и
- iii) определя честотата, над която повторните нарушения се квалифицират като по-тежки, като взема предвид броя на водачите, използвани за транспортната дейност, ръководени от ръководителя на транспортната дейност.

3. Изискването за добра репутация, предвидено в член 3, параграф 1, буква б), продължава да не бъде спазено, докато не влезе в сила мярка за възстановяването на права или не бъде предприета друга мярка с равностоен ефект в резултат на прилагане на съответните разпоредби на националното право.

Член 7

Условия, свързани с изискването за финансова стабилност

1. За да бъде изпълнено изискването, предвидено в член 3, параграф 1, буква в), дадено предприятие трябва да може по всяко време на счетоводната година да посреща своите финансови задължения. За целта предприятието доказва чрез годишните си счетоводни отчети, заверени от одитор или надлежно акредитирано лице, че всяка година разполага със собствен капитал, възлизащ най-малко на 9 000 EUR, когато се използва само едно превозно средство, и на 5 000 EUR — за всяко следващо използвано превозно средство.

За целите на настоящия регламент равностойността на еврото в паричните единици на държавите-членки, които не участват в третия етап на икономическия и паричен съюз, се определя всяка година. Прилаганите обменни курсове са тези от първия работен ден на месец октомври, които са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*. Те се прилагат от 1 януари на следващата календарна година.

Счетоводните позиции, посочени в първа алинея, са тези, които са определени в Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества ⁽¹⁾.

2. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган може да се съгласи или да изиска предприятието да докаже финансовата си стабилност чрез удостоверение като например банкова гаранция или застраховка, включително застраховка за професионална отговорност от една или повече банки или други финансови институции, в това число застрахователни дружества, които предоставят солидарно гаранция за предприятието по отношение на сумите, посочени в параграф 1, първа алинея.

3. Годишните счетоводни отчети, посочени в параграф 1, и гаранцията, посочена в параграф 2, които подлежат на проверка, са тези на икономическата структура, установена на територията на държавата-членка, където е подадено заявлението за разрешение, а не на която и да е друга структура, установена в друга държава-членка.

Член 8

Условия, свързани с изискването за професионална компетентност

1. За да бъде изпълнено изискването, предвидено в член 3, параграф 1, буква г), съответното(ите) лице(а) трябва да притежава(т) познания, които съответстват на нивото, предвидено в част I от приложение I по изброените в него учебни дисциплини. Тези познания се доказват посредством задължителен писмен изпит, който при решение на държавата-членка може да бъде допълнен от устен изпит. Тези изпити се организират в съответствие с част II от приложение I. За тази цел държавата-членка може да реши да въведе задължително обучение преди изпита.

2. Заинтересованите лица държат изпита в държавата-членка, в която обичайно пребивават или в държавата-членка, в която работят.

⁽¹⁾ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11.

„Място на обичайно пребиваване“ означава мястото, където лицето обичайно живее в продължение на не по-малко от 185 дни за всяка календарна година поради лични връзки, които показват близка връзка между това лице и мястото, където то живее.

Независимо от това за място на обичайно пребиваване на дадено лице, което е професионално свързано с място, различно от това, с което има лични връзки, и следователно живее последователно на различни места, намиращи се в две или повече държави-членки, се счита мястото, с което има лични връзки, при условие че това лице редовно се завръща там. Изпълнението на последното условие не се изисква, когато лицето живее в държава-членка, за да извършва задача с определен срок за изпълнение. Посещаването на университет или училище на налага прехвърляне на мястото на обичайно пребиваване.

3. Единствено органите или структурите, оправомощени надлежно за тази цел от държава-членка, в съответствие с критерии, които тя определя, могат да организират писмените и устните изпити, посочени в параграф 1, и да издават съответните удостоверения. Държавите-членки следят редовно за съответствието на условията, при които тези органи или структури организират изпитите, с приложение I.

4. Държавите-членки могат, по критерии, определени от тях, надлежно да оправомощат структури, които да предложат на кандидатите качествено обучение за подготовка за изпитите, както и продължаващо обучение за актуализиране на знанията на ръководителите на транспортната дейност, които изявяват желание за това. Тези държави-членки следят редовно дали тези структури отговарят на критериите, въз основа на които са били оправомощени.

5. Държавите-членки могат да насърчават преминаването през периодично обучение на интервал от 10 години по темите, изброени в приложение I, за да се гарантира, че ръководителите на транспортната дейност са запознати с новостите в сектора.

6. Държавите-членки могат да поискат от лицата, които притежават удостоверение за професионална компетентност, но не са ръководили предприятие за автомобилен превоз на товари или за автомобилен превоз на пътници през последните пет години, да преминават през опреснителни курсове, за да актуализират знанията си, свързани с действащите разпоредби на законодателството, посочено в част I от приложение I.

7. Дадена държава-членка може да освобождава лицата, притежаващи квалификации, придобити след висше или техническо образование, от изпити по учебните дисциплини, обхванати от въпросните квалификации, издавани в същата държава-членка, които включват познания по всички учебни дисциплини, изброени в приложение I, и които са предназначени именно за тази цел. Освобождаването се прилага единствено за разделите на част I от приложение I, за които квалификацията обхваща всички учебни дисциплини, изброени след заглавието на всеки раздел.

Дадена държава-членка може да освободи притежателите на удостоверения за професионална компетентност, валидни за национални транспортни операции в тази държава-членка, от определени части от изпита.

(8) Като доказателство за професионална компетентност се представя удостоверение, издадено от органа или структурата, посочени в параграф 3. Това удостоверение не може да се прехвърля на друго лице. То се изготвя в съответствие със защитните елементи и образеца за удостоверение в приложения II и III и върху него се полага печатът на надлежно оправомощения орган или структура, който го е издал.

9. Комисията адаптира приложения I, II и III към постиженията на техническия прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

10. Комисията насърчава и улеснява непосредствения обмен на опит и информация между държавите-членки или обмена чрез структура, определена от нея, по въпросите на обучението, изпитите и разрешенията.

Член 9

Освобождаване от изпит

Държавите-членки могат да освободят от полагане на изпитите, посочени в член 8, параграф 1, лицата, които представят доказателство, че са управлявали по траен начин предприятие за превоз на товари или предприятие за превоз на пътници в една или няколко държави-членки през период от 10 години преди 4 декември 2009 г.

ГЛАВА III

РАЗРЕШЕНИЯ И МОНИТОРИНГ

Член 10

Компетентни органи

1. Всяка държава-членка определя един или повече компетентни органи, за да гарантира правилното прилагане на настоящия регламент. Тези компетентни органи са оправомощени:

- a) да разглеждат подадените от предприятията заявления;
- b) да дават разрешения за упражняване на професията автомобилен превозвач, както и да спират действието или да отнемат такива разрешения;
- v) да обявяват физическо лице за неспособно да ръководи транспортната дейност на дадено предприятие в качеството на ръководител на транспортната дейност;
- г) да извършват необходимите проверки, за да установят дали дадено предприятие отговаря на изискванията, предвидени в член 3.

2. Компетентните органи публикуват всички условия, които се изискват съгласно настоящия регламент, както и евентуални други национални разпоредби, процедурите, които трябва да се спазват от заинтересованите кандидати и съответните обяснения.

Член 11

Разглеждане и вписване на заявленията

1. Предприятие за превози, което отговаря на изискванията, предвидени в член 3, при подаване на заявление получава разрешение за упражняване на професията автомобилен превозвач. Компетентният орган проверява, че предприятието, което подава заявление, отговаря на изискванията, предвидени в посочения член.

2. Компетентният орган вписва в националния електронен регистър, посочен в член 16, данните за предприятията, на които дава разрешения и които са посочени в член 16, параграф 2, първа алинея, букви а) — г).

3. Срокът за разглеждане на заявление за разрешение от компетентен орган е възможно най-кратък и не надхвърля три месеца, считано от датата, на която компетентният орган е получил всички документи, необходими за разглеждане на заявлението. Компетентният орган може да удължи този срок допълнително с един месец в надлежно обосновани случаи.

4. До 31 декември 2012 г. компетентният орган проверява, в случай на каквото и да е съмнение при оценката на добрата репутация на дадено предприятие, дали към момента на подаване на заявлението определеният(те) ръководител(и) на транспортната дейност не е(са) обявен(и) в някоя от държавите-членки за неспособен(и) да ръководи(ят) транспортната дейност на предприятието съгласно член 14.

От 1 януари 2013 г. при оценката на добрата репутация на дадено предприятие компетентният орган проверява чрез достъп до данните, посочени в член 16, параграф 2, първа алинея, буква е), или чрез пряк защитен достъп до съответната част от националните регистри, или чрез искане, дали към момента на подаване на заявлението определеният(те) ръководител(и) на транспортната дейност не е(са) обявен(и) в някоя от държавите-членки за неспособен(ни) да ръководи(ят) транспортната дейност на предприятието съгласно член 14.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент и свързани с отлагане за не повече от три години на датите, посочени в настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

5. В срок от 28 дни или в по-кратък срок, който може да бъде определен от държавата-членка на установяване, предприятията, на които са дадени разрешения за упражняване професията автомобилен превозвач, уведомяват компетентния орган, дал това разрешение, за всички промени в данните, посочени в параграф 2.

Член 12

Проверки

1. Компетентните органи следят предприятията, на които са дали разрешения за упражняване на професията автомобилен превозвач, да отговарят постоянно на изискванията, предвидени в член 3. За тази цел държавите-членки извършват проверки, насочени към предприятията, за които се преценява, че представляват повишен риск. За тази цел държавите-членки разширяват системата за класифициране на риска, създадена от тях съгласно член 9 от Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно минималните условия за изпълнение

на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт ⁽¹⁾, така че да бъдат обхванати всички нарушения, посочени в член 6 от настоящия регламент.

2. До 31 декември 2014 г. държавите-членки извършват проверки най-малко на всеки пет години, за да проверят дали предприятията все още отговарят на изискванията, предвидени в член 3.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент и свързани с отлагане на датата, посочена в първа алинея, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

3. Държавите-членки извършват необходимите индивидуални проверки, за да установят дали дадено предприятие продължава да отговаря на условията за допускане до професията автомобилен превозвач, когато Комисията отправи искане за това в надлежно обосновани случаи. Те уведомяват Комисията за резултатите от проверките, както и за предприетите мерки, ако се установи, че предприятието вече не изпълнява изискванията, предвидени в настоящия регламент.

Член 13

Процедура за спиране на действието или отнемане на разрешения

1. Ако компетентният орган установи, че съществува опасност дадено предприятие да престане да изпълнява изискванията, предвидени в член 3, той уведомява предприятието за това. Ако компетентният орган установи, че едно или повече от тези изисквания вече не се спазват, той определя срок, през който предприятието да отстрани нарушенията си, в следните граници:

- a) срок до шест месеца, който може да бъде удължен с три месеца, в случай на смърт или физическа неспособност на ръководителя на транспортната дейност, за наемане на заместник на ръководителя на транспортната дейност, когато ръководителят на транспортната дейност вече не отговаря на изискванията за добра репутация или професионална компетентност;
- b) срок до шест месеца, когато предприятието трябва да отстрани нарушенията си, като докаже, че има действително и трайно място на дейност;
- в) срок до шест месеца, когато не е спазено изискването за финансова стабилност, за да се докаже, че това изискване отново ще бъде спазено по траен начин.

2. Преди предприемането на мярка за възстановяване на правата компетентният орган може да наложи на предприятията, чиито разрешения са спрени или отнети, да гарантират, че техните ръководители на транспортната дейност са преминали изпита, посочен в член 8, параграф 1.

3. Ако компетентният орган установи, че предприятието вече не отговаря на едно или повече от изискванията, предвидени в член 3, той спира или отнема разрешението за упражняване на професията автомобилен превозвач в рамките на сроковете, посочени в параграф 1 от настоящия член.

⁽¹⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 35.

Член 14

Обявяване в неспособност на ръководител на транспортната дейност

1. Когато ръководител на транспортната дейност изгуби своята добра репутация в съответствие с член 6, компетентният орган обявява този ръководител на транспортната дейност за неспособен да ръководи транспортната дейност на предприятието.

2. Освен ако и докато не бъдат предприети мерки за възстановяване на правата съгласно съответните разпоредби на националното право, посоченото в член 8, параграф 8 удостоверение за професионална компетентност на ръководител на транспортната дейност, обявен за неспособен да ръководи транспортна дейност, става невалидно във всички други държави-членки.

Член 15

Актове на компетентните органи и обжалване

1. В актовете с неблагоприятни последици, постановени от компетентните органи на държавите-членки съгласно настоящия регламент, включително за отказ по заявление за допускане до професията автомобилен превозвач, за спиране на действието или отнемане на съществуващо разрешение или за обявяване в неспособност на ръководител на транспортната дейност, се посочват мотивите за постановяването им.

Тези актове отчитат наличната информация относно нарушенията, извършени от предприятието или от ръководителя на транспортната дейност, които могат да навредят на добрата репутация на предприятието, както и всяка друга информация, с която разполага компетентният орган. В тях се посочват мерките за възстановяване на правата, прилагани при спиране на действието на разрешение или обявяване в неспособност.

2. Държавите-членки предприемат стъпки за гарантиране, че съответните предприятия и лица разполагат с възможност за обжалване на актовете, посочени в параграф 1, пред най-малко един независим и безпристрастен орган или пред съд.

ГЛАВА IV

ОПРОСТЯВАНЕ И АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 16

Национални електронни регистри

1. За целите на прилагането на настоящия регламент, и по-специално на членове 11—14 и член 26 от него, всяка държава-членка поддържа национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, които са получили разрешение от определения от нея компетентен орган във връзка с упражняване на професията на автомобилен превозвач. Обработката на данните, които се съдържат в този регистър, се извършва под надзора на органа на публичната власт, определен за тази цел. Всички компетентни органи на въпросната държава-членка имат достъп до съответните данни, които се съдържат в националния електронен регистър.

До 31 декември 2009 г. Комисията приема решение относно минималните изисквания по отношение на данните, които трябва да се вписват в националния електронен регистър от датата на неговото създаване, с цел да се улесни бъдещото свързване на регистрите. Тя може да препоръча включване и на регистрационните номера на превозните средства в допълнение към данните, посочени в параграф 2.

2. Националните електронни регистри съдържат най-малко следните данни:

- а) наименование и правна форма на предприятието;
- б) адрес на мястото на дейност;
- в) имена на ръководителите на транспортната дейност, определени като изпълняващи условията за добра репутация и професионална компетентност, или, когато е целесъобразно, името на законния представител;
- г) вид на разрешението, брой на обхватите от него превозни средства и по целесъобразност, сериен номер на лиценза на Общността и на заверените копия от него;
- д) брой, категория и вид тежки нарушения, посочени в член 6, параграф 1, буква б), които са довели до постановяването на присъда или налагане на санкция през последните две години;
- е) имена на лица, които са обявени за неспособни да ръководят транспортната дейност на предприятие, докато не бъде възстановена добрата репутация на тези лица съгласно член 6, параграф 3, както и приложимите мерки за възстановяване на правата.

За целите на буква д) държавите-членки могат до 31 декември 2015 г. да решат да включат в националния електронен регистър само най-тежките нарушения, които са предвидени в приложение IV.

Държавите-членки могат да решат дали да съхраняват в отделни регистри данните, посочени в първа алинея, букви д) и е). В такъв случай всички компетентни органи на въпросната държава-членка имат пряк достъп или достъп при поискване до съответните данни. Поисканата информация се предоставя в срок от 30 работни дни след получаване на искането. Данните, посочени в първа алинея, букви а)—г), са публично достъпни в съответствие със съответните разпоредби относно защитата на личните данни.

Във всеки случай органи, различни от компетентните органи, имат достъп до данните, посочени в първа алинея, букви д) и е), само ако надлежно са им предоставени правомощия за надзор и налагане на наказания в сектора на автомобилните превози и ако служителите им са положили клетва или по друг начин са официално задължени да пазят тайна.

3. Данните за предприятие, чието разрешение е спряно или отнето, остават в националния електронен регистър две години след преустановяването на спирането на действието или отнемането на разрешението, след което незабавно се заличават.

Данните за лице, обявено за неспособно да упражнява професията автомобилен превозвач, остават в националния електронен регистър, докато добрата репутация на това лице не бъде възстановена съгласно член 6, параграф 3. Когато бъдат предприети мерки за възстановяване или други мерки с равностоен ефект, данните незабавно се заличават.

В данните по първа и втора алинея се посочват основанията за спирането на действието или отнемането на разрешението, или за обявяването в неспособност, в зависимост от случая, както и съответната продължителност на тези мерки.

4. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират актуализирането и точността на всички данни в националния електронен регистър, по-специално на данните, посочени в параграф 2, първа алинея, букви д) и е).

5. Без да се засягат параграфи 1 и 2, държавите-членки вземат всички необходими мерки за осигуряване на взаимно свързване и достъп до националните електронни регистри в Общността чрез националните звена за контакт, определени в член 18. В срок до 31 декември 2012 г. се осигурява достъп и взаимно свързване чрез национални звена за контакт, така че компетентен орган в която и да е държава-членка да може да извършва справки в националния електронен регистър на всяка държава-членка.

6. Общите правила относно прилагането на параграф 5, като формат на обменяните данни, технически процедури за електронна справка в националните електронни регистри на други държави-членки и насърчаване на оперативната съвместимост на тези регистри с други свързани бази данни, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2, за първи път преди 31 декември 2010 г. Тези общи правила определят органа, който е отговорен за достъпа, по-нататъшното използване и актуализиране на данните след предоставяне на достъп до данните, и за тази цел включват правила относно регистрирането и проследяването на данните.

7. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент и свързани с отлагане на посочените в параграфи 1 и 5 срокове, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

Член 17

Защита на личните данни

Във връзка с прилагането на Директива 95/46/ЕО държавите-членки гарантират по-специално, че:

- а) всички лица биват уведомени, когато се регистрират свързани с тях данни или се предвижда те да бъдат предоставени на трети лица. В информацията се уточняват органът, отговарящ за обработката на данните, видът на обработваните данни и основанията за тези действия;
- б) всички лица имат право на достъп до свързаните с тях данни, съхранявани от органа, отговарящ за обработката на тези данни. Това право може да бъде упражнявано без ограничение през разумни периоди от време и без прекомерно забавяне или разходи, за заявителя;
- в) всички лица, чиито данни са непълни или неточни, имат право тези данни да бъдат поправени, заличени или блокирани;

- г) всички лица имат право при наличие на първостепенно законно основание да възразят срещу обработката на данни, свързани с тях. В случай на обосновано възражение обработката не може повече да включва тези данни;
- д) предприятията спазват приложимите разпоредби за защита на личните данни, когато е необходимо.

Член 18

Административно сътрудничество между държавите-членки

1. Държавите-членки определят национално звено за контакт, което да отговаря за обмена на информация с останалите държави-членки във връзка с прилагането на настоящия регламент. Държавите-членки предават на Комисията наименованията и адресите на своите национални звена за контакт до 4 декември 2011 г. Комисията съставя списък с всички звена за контакт и го предава на държавите-членки.
2. Държавите-членки, които обменят информация в рамките на настоящия регламент, използват определените съгласно параграф 1 национални звена за контакт.
3. Държавите-членки, които обменят информация относно нарушенията, посочени в член 6, параграф 2, или относно обявени за неспособни ръководители на транспортната дейност, спазват процедурата и сроковете, посочени в член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1072/2009, или според случая, в член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1073/2009. Държавата-членка, която получава информация за сериозно нарушение, в резултат на което е постановена присъда или наложена санкция в друга държава-членка, вписва това нарушение в своя национален електронен регистър.

ГЛАВА V

ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ДОКУМЕНТИ

Член 19

Удостоверения за добра репутация и равностойни документи

1. Без да се засяга член 11, параграф 4, за допускане до професията автомобилен превозвач държавата-членка на установяване приема като достатъчно доказателство за добра репутация представянето на свидетелство за съдимост или при липса на такова, на равностоен документ, издаден от компетентен съдебен или административен орган в държавата-членка, в която е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице.

2. Когато държава-членка налага на собствените си граждани определени условия за добра репутация, за които не може да бъде представено доказателство, че са изпълнени, чрез документа, посочен в параграф 1, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки представянето на удостоверение, издадено от компетентен съдебен или административен орган в държавата(ите)-членка(и), в която(ито) е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице, което удостоверява, че тези изисквания са спазени. Това удостоверение се отнася до конкретната информация, взета под внимание в държавата-членка на установяване.

3. Ако посоченият в параграф 1 документ или посоченото в параграф 2 удостоверение не са издадени от държавата(ите)-членка(и), в която(ито) е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице, те може да бъдат заменени с клетвена декларация или официална декларация, направена от ръководителя на транспортната дейност или от всяко друго имащо отношение лице пред компетентен съдебен или административен орган или, когато е уместно, пред нотариус в държавата-членка, в която е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице. Този орган или нотариус издава удостоверение, което потвърждава истинността на клетвената декларация или на официалната декларация.

4. Посоченият в параграф 1 документ и посоченото в параграф 2 удостоверение не се приемат, ако се представят след повече от три месеца от датата на издаването им. Това условие се прилага и за декларациите, направени в съответствие с параграф 3.

Член 20

Удостоверения, свързани с финансовата стабилност

Когато държава-членка налага на собствените си граждани определени изисквания за финансова стабилност наред с предвидените в член 7, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки, представянето на удостоверение, издадено от компетентен орган в държавата(ите)-членка(и), в която(ито) е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице, което удостоверява, че тези изисквания са спазени. Това удостоверение се отнася до конкретната информация, която се взема под внимание в новата държава-членка на установяване.

Член 21

Удостоверения за професионална компетентност

1. Държавите-членки признават като достатъчно доказателство за професионална компетентност удостоверението, което съответства на образца в приложение III и което е издадено от орган или структура, надлежно оправомощени за тази цел.

2. Удостоверение, издадено преди 4 декември 2011 г. като доказателство за професионална компетентност съгласно действащите към тази дата разпоредби, се счита за равностойно на удостоверение, което съответства на образца в приложение III, и се признава като доказателство за професионална компетентност във всички държави-членки. Държавите-членки могат да изискват притежателите на удостоверения за професионална компетентност, валидни само за вътрешни превози, да се явят на изпитите или части от изпитите, посочени в член 8, параграф 1.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Санкции

1. Държавите-членки установяват система от санкции за нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент и вземат всички необходими мерки, за да осигурят тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават тези разпоредби на Комисията до 4 декември 2011 г. и ѝ съобщават незабавно всички последващи изменения, които ги засягат. Държавите-членки гарантират, че всички такива мерки ще бъдат прилагани без дискриминация, основана на националността или мястото на установяване на предприятието.

2. Посочените в параграф 1 санкции включват по-специално спиране на действието на разрешението за упражняване на професията автомобилен превозвач, отнемане на разрешението и обявяване в неспособност на ръководителя на транспортната дейност.

Член 23

Преходни разпоредби

Предприятията, които преди 4 декември 2009 г. разполагат с разрешение за упражняване на професията автомобилен превозвач, спазват разпоредбите на настоящия регламент до 4 декември 2011 г.

Член 24

Взаимопомощ

Компетентните органи на държавите-членки си сътрудничат тясно и си помагат взаимно при прилагането на настоящия регламент. Компетентните органи обменят информация за постановените присъди и наложените санкции за извършени тежки нарушения или друга конкретна информация, която може да окаже влияние върху упражняването на професията автомобилен превозвач, в съответствие с приложимите разпоредби за защита на личните данни.

Член 25

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт ⁽¹⁾.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 26

Доклади

1. На всеки две години държавите-членки изготвят доклад за дейността на компетентните органи и го представят на Комисията. Този доклад съдържа:

- а) преглед на сектора по отношение на изискванията за добра репутация, финансова стабилност и професионална компетентност;
- б) брой на дадените разрешения по вид и по година, на разрешенията със спряно действие и на отнетите разрешения, брой на обявяванията в неспособност, както и мотивите за тези решения;
- в) брой на издадените всяка година удостоверения за професионална компетентност;
- г) основни статистически данни относно националните електронни регистри и използването им от компетентните органи; и
- д) преглед на обмена на информация с останалите държави-членки съгласно член 18, параграф 2, в който се включват по-специално годишният брой на установените нарушения, за които са били уведомени други държави-членки, получените отговори, както и годишният брой на исканията и получените отговори съгласно член 18, параграф 3.

2. Въз основа на докладите, посочени в параграф 1, на всеки две години Комисията представя доклад относно упражняването на професията автомобилен превозвач пред Европейския парламент и Съвета. В този доклад се съдържа по-специално оценка на осъществяването на обмена на информация между държавите-членки и преглед на функционирането и данните, съдържащи се в националните електронни регистри. Докладът се публикува едновременно с доклада, посочен в член 17 от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8.

⁽²⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1.

Член 27

Списък на компетентните органи

До 4 декември 2011 г. всяка държава-членка представя на Комисията списък на компетентните органи, които е определила за даване на разрешения за упражняване на професията автомобилен превозвач, както и списък на оправомощените органи или структури, които отговарят за организирането на изпитите, посочени в член 8, параграф 1, и за издаването на удостоверенията. Пълен списък на тези органи и структури за цялата Общност се публикува от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 28

Съобщаване на национални мерки

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, които приемат

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

в областта, уредена с настоящия регламент, не по-късно от 30 дни след датата на тяхното приемане и за първи път — до 4 декември 2011 г.

Член 29

Отмяна

Директива 96/26/ЕО се отменя.

Член 30

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се, считано от 4 декември 2011 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

I. СПИСЪК С УЧЕБНИТЕ ДИСЦИПЛИНИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 8

Знанията, които се вземат под внимание при официалното признаване на професионална компетентност от държавите-членки, трябва да покриват най-малко изброените по-долу учебни дисциплини за автомобилни превози съответно на товари и пътници. По тези учебни дисциплини кандидатите за автомобилни превозвачи на товари и пътници трябва да достигнат такова ниво на знания и практически умения, каквото е необходимо за управлението на предприятието за превози.

Минималното ниво на знания, посочено по-долу, не може да бъде по-ниско от ниво 3 в структурата на равнищата на подготовка, установена в приложението към Решение 85/368/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, а именно ниво на знания, придобити посредством задължително образование, което е допълнено или чрез професионално обучение и допълнително техническо обучение, или чрез средно образование или друго техническо обучение.

A. Гражданско право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава основните видове договори, използвани в сектора на автомобилния транспорт, както и произтичащите от тях права и задължения;
2. да бъде в състояние да договаря юридически действителни договори за превоз, по-конкретно по отношение на условията за превоз;

във връзка с автомобилните превози на товари:

3. да е в състояние да разгледа искане от страна на негов възложител относно обезщетения за загуба или повреждане на товари по време на превоз или при забавяне на доставката, както и да разбира отражението на такова искане върху договорната му отговорност;
4. да познава правилата и задълженията, произтичащи от Конвенцията за договора за международни автомобилни превози на товари (CMR);

във връзка с автомобилните превози на пътници:

5. да е в състояние да разгледа искане от страна на негов възложител относно обезщетения за телесни повреди на пътници или повреждане на багажа им, причинени от произшествие при превоза, или относно обезщетения при закъснение, както и да разбира отражението на такова искане върху договорната му отговорност.

B. Търговско право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава условията и формалностите, предвидени за упражняване на търговска дейност, общите задължения на превозвачите (регистрация, търговски книги и т.н.), както и последиците от обявяване в несъстоятелност;
2. да има необходимите знания за различните видове търговски дружества, както и за правилата, които уреждат тяхното образуване и дейност.

B. Социално право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници, да познава:

1. ролята и дейността на различните социални институции, които действат в сектора на автомобилния транспорт (синдикати, съвети на работниците, представители на работниците, инспектори по труда и т.н.);
2. задълженията на работодателите по отношение на социалната сигурност;

⁽¹⁾ Решение 85/368/ЕИО на Съвета от 16 юли 1985 г. относно съответствието между професионалните квалификации на страните-членки на Европейските общности (ОВ L 199, 31.7.1985 г., стр. 56).

3. правилата, които уреждат договорите за работа на различните категории работници, заети в предприятия за автомобилни превози (форма на договорите, задължения на страните, условия на труд и работно време, платен отпуск, възнаграждение, неизпълнение на договора и т.н.);
4. приложимите правила по отношение на периодите за управление на превозното средство, периодите за почивка и работното време, и по-специално разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 3821/85, Регламент (ЕО) № 561/2006, Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Директива 2006/22/ЕО, както и практическите мерки за прилагането на тези разпоредби; и
5. приложимите правила относно първоначалната квалификация и продължаващото обучение на водачите, и по-специално тези, които произтичат от Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

Г. Данъчно право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници, да познава правилата, които уреждат:

1. данъка върху добавената стойност (ДДС) за транспортни услуги;
2. данъка върху моторните превозни средства;
3. данъците върху определени товарни превозни средства, пътните такси и потребителските такси за ползване на инфраструктура;
4. подоходното облагане.

Д. Търговско и финансово управление на предприятието

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава законодателството и практиките по отношение използването на чекове, менителници, записи на заповед, кредитни карти и други средства или методи на плащане;
2. да познава различните форми на кредитиране (банков кредит, документарен акредитив, гаранционен депозит, ипотека, лизинг, отдаване под наем, факторинг и т.н.), както и произтичащите от тях отговорности и задължения;
3. да знае какво е счетоводен баланс, как се изготвя и как се тълкува;
4. да може да чете и тълкува отчети за приходите и разходите;
5. да е в състояние да прави оценка на финансовото състояние и рентабилността на предприятието, по-специално въз основа на финансовите показатели;
6. да е в състояние да изготвя бюджет;
7. да познава елементите на разходите на предприятието (постоянни разходи, променливи разходи, оборотен капитал, амортизация и т.н.) и да е в състояние да изчислява разходите на превозно средство, на километър, на пътуване или на тон;
8. да е в състояние да изготвя организационна структура за персонала на предприятието като цяло, да организира работни планове и т.н.;
9. да познава принципите на маркетинга, рекламата и връзките с обществеността, включително в областта на транспортните услуги, търговските промоции, изготвянето на досиета за клиентите и т.н.;
10. да познава различните видове застраховки, свързани с автомобилния транспорт (застраховка за отговорност, застраховка „Злополука“) застраховка „Живот“, застраховка, различна от застраховката „Живот“ и застраховка на багаж), както и произтичащите от тях гаранции и задължения;
11. да познава приложенията за електронен пренос на данни в сектора на автомобилния транспорт;

във връзка с автомобилните превози на товари;

⁽¹⁾ Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).

⁽²⁾ Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).

12. да е в състояние да прилага правилата, които уреждат фактурирането на услугите за автомобилен превоз на товари, както и да познава значението и последиците от правилата Инкотермс;
13. да познава различните категории дружества, извършващи спомагателни дейности при превоз, тяхната роля, функции и по целесъобразност, правно положение;

във връзка с автомобилните превози на пътници:
14. да е в състояние да прилага правилата, които уреждат цените и ценообразуването в обществения и частния превоз на пътници;
15. да е в състояние да прилага правилата, които уреждат фактурирането на услугите за автомобилен превоз на пътници.

Е. Достъп до пазара

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници, да познава:

1. приетите в рамките на сектора нормативни документи, които уреждат автомобилните превози за чужда сметка или срещу възнаграждение, отдаването под наем на промишлени превозни средства, подизпълнението, и по-специално правилата, които уреждат официалната организация на професията, допускането до нея, разрешенията за автомобилни превози в рамките на Общността и извън нея, проверките и санкциите;
2. правилата за създаване на предприятие за автомобилни превози;
3. различните документи, необходими за предоставяне на автомобилни транспортни услуги, и да е в състояние да въвежда процедури за проверка, които да гарантират, че одобрените документи за всеки отделен превоз, и по-специално тези, които се отнасят до превозното средство, водача, товарите и багажа, се съхраняват както в превозното средство, така и в служебните помещения на предприятието;

във връзка с автомобилните превози на товари:

4. правилата, свързани с организацията на пазара на автомобилни превози на товари, както и правилата за обработката на товари и логистиката;
5. формалностите при преминаване на граници, ролята и обхвата на Т-документите и карнетите ТИР, както и промитичащите от използването им задължения и отговорности;

във връзка с автомобилните превози на пътници:

6. правилата, свързани с организацията на пазара на автомобилни превози на пътници;
7. правилата за въвеждане на услуги за автомобилен превоз на пътници и да е в състояние да разработва транспортни планове.

Ж. Технически стандарти и технически аспекти на дейността

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава правилата относно масата и размерите на превозните средства в държавите-членки, както и процедурите, които следва да се спазват в случай на извънгабаритни товари, които представляват изключение от тези норми;
2. да е в състояние да избира превозните средства и техните компоненти (шаси, двигател, предавателна система, спирачна система и т.н.) според нуждите на предприятието;
3. да познава формалностите, свързани с одобрението на типа, регистрацията и техническите прегледи на тези превозни средства;
4. да знае какви мерки трябва да бъдат предприети за намаляване на шума и за борба със замърсяването на въздуха от емисии на отработени газове от моторни превозни средства;
5. да е в състояние да съставя планове за периодична поддръжка на превозните средства и тяхното оборудване;

във връзка с автомобилните превози на товари:

6. да познава различните видове съоръжения за товарене и обработка на товари (заден капак, контейнери, палети и т.н.) и да е в състояние да въвежда процедури и да дава инструкции за товарно-разтоварни операции (разпределение, стифиране, подреждане, укрепване, закрепване на товари и т.н.);
7. да познава различните техники на комбиниран автомобилен и железопътен превоз и комбиниран „ро-ро“ превоз;
8. да е в състояние да прилага процедури за спазване на правилата за превоз на опасни товари и отпадъци, по-конкретно произтичащите от Директива 2008/68/ЕО ⁽¹⁾, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 ⁽²⁾;
9. да е в състояние да прилага процедури за спазване на правилата за превоз на развалящи се хранителни продукти, по-конкретно произтичащите от Спогодбата за международните превози на развалящи се хранителни продукти и за специалните транспортни средства, които трябва да се ползват при тези превози (АТР);
10. да е в състояние да прилага процедури за спазване на правилата за превоз на живи животни.

3. Пътна безопасност

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава изискванията за квалификация на водачите (свидетелство за управление, медицински свидетелства, свидетелства за годност и т.н.);
2. да е в състояние да предприема необходимите мерки, които да гарантират, че водачите спазват действащите правила, забрани и ограничения за движение в различните държави-членки (ограничения на скоростта, предимство, ограничения за спиране и паркиране, използване на светлини, пътна сигнализация и т.н.);
3. да е в състояние да разработва инструкции за водачите как да проверяват дали спазват изискванията за безопасност, свързани със състоянието на превозните средства, тяхното оборудване и товари, както и относно превантивните мерки, които трябва да се предприемат;
4. да е в състояние да установява процедури, които да се спазват в случай на произшествие, и да прилага подходящи процедури за предотвратяване на повторни произшествия или тежки нарушения на правилата за движение;
5. да е в състояние да прилага процедури за правилното укрепване на товарите и да познава съответните техники за това;

във връзка с автомобилния превоз на пътници:

6. да има основни познания за пътната мрежа в държавите-членки.

II. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ИЗПИТА

1. Държавите-членки организират задължителен писмен изпит, който могат да допълнят с незадължителен устен изпит, за да установят дали кандидатите за автомобилни превозвачи притежават необходимото ниво на знания по учебните дисциплини, изброени в част I, и по-специално дали са в състояние да използват инструменти и техники, свързани с тези дисциплини и да изпълняват предвидените задължения по ръководство и координация.
 - a) Задължителният писмен изпит се състои от две части:
 - i) писмени въпроси, съдържащи или въпроси с няколко посочени отговора (четири възможни отговора), или отворени въпроси, или съчетание от двете системи,
 - ii) писмени упражнения/ситуационни задачи.

Минималната продължителност на всяка част е два часа.

 - б) Когато се организира устен изпит, държавите-членки могат да предвидят участието в него да става след успешно положен писмен изпит.

⁽¹⁾ Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1).

2. Когато държавите-членки организират и усмен изпит, те трябва да определят относителната тежест на точките за всяка една от трите части, което не може да бъде по-малко от 25 % и повече от 40 % от общия брой възможни точки.

Когато държавите-членки организират само писмен изпит, те трябва да определят относителната тежест на точките за всяка част, което не може да бъде по-малко от 40 % и по-голямо от 60 % от общия брой възможни точки.

3. За всички изпити кандидатите трябва да получат средно най-малко 60 % от общия брой възможни точки, като за всяка една част трябва да са получили най-малко 50 % от възможните точки. Държава-членка може да намали процента от 50 % на 40 % само за една от частите на изпита.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Защитни елементи на удостоверението за професионална компетентност

В удостоверението трябва да са включени най-малко два от следните защитни елементи:

- холограма;
 - специални нишки в хартията, видими на ултравиолетова светлина;
 - най-малко един ред с микротекст (печатът е видим само под лупа и не може да бъде възпроизведен от фотокопирни машини);
 - осезаеми при допир букви, символи или мотиви;
 - двойно номериране: сериен номер и номер на издаване;
 - фон със защитни характеристики, включващ мотиви с плетеници (гийоши) от тънки линии и ирисов печат.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Образец на удостоверението за професионална компетентност

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

(цвет: бежов от палитрата Pantone — формат DIN A4, целулозна хартия с тегло 100 g) m² или повече)

(текст на официалния(ите) език(ци) или на един от официалните езици на държавата-членка, която издава удостоверението)

Отличителен знак на съответната държава-членка ⁽¹⁾Наименование на оправомощения орган или структура ⁽²⁾УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА АВТОМОБИЛНИ ПРЕВОЗИ НА ТОВАРИ/ПЪТНИЦИ ⁽³⁾

№

С настоящото

удостоверявам, че ⁽⁴⁾

роден на В

издържа успешно изпита (година:; сесия:) ⁽⁵⁾, необходим за получаване на удостоверение за професионална компетентност за автомобилни превози на товари/пътници ⁽³⁾, съгласно Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач ⁽⁶⁾.

Настоящото удостоверение представлява достатъчно доказателство за професионална компетентност съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 1071/2009.

Издадено в на ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Отличителните знаци на държавите-членки са: (B) Белгия, (BG) България, (CZ) Чешка република, (DK) Дания, (D) Германия, (EST) Естония, (IRL) Ирландия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (I) Италия, (CY) Кипър, (LV) Латвия, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Унгария, (M) Малта, (NL) Нидерландия, (A) Австрия, (PL) Полша, (P) Португалия, (RO) Румъния, (SLO) Словения, (SK) Словакия, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединено кралство.

⁽²⁾ Предварително определен за целта орган или структура от всяка държава-членка на Европейската общност, който(ято) отговаря за издаване на настоящото удостоверение.

⁽³⁾ Ненужното се зачертава.

⁽⁴⁾ Фамилия и име; място и дата на раждане.

⁽⁵⁾ Данни за изпита.

⁽⁶⁾ ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51

⁽⁷⁾ Печат и подпис на оправомощения орган или структура, който(ято) издава удостоверението.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Най-тежки нарушения за целите на член 6, параграф 2, буква а):

1. а) Превिшаване с 25 % или повече на ограниченията, наложени за шест- или четиринадесетдневните периоди на управление.
б) По време на дневен период на управление — превишаване с 50 % или повече на максималното време за управление без прекъсване или без почивка от най-малко 4,5 последователни часа.
 2. Липса на тахограф и/или устройство за ограничаване на скоростта или използване на подправено устройство, което може да изменя данните от уредите за регистриране и/или устройството за ограничаване на скоростта, или подправяне на тахографските листове или данните, свалени от тахографа и/или картата на водача.
 3. Управление без валидно удостоверение за техническа изправност, ако такъв документ се изисква съгласно общностното законодателство, и/или управление при много тежка неизправност, *inter alia*, на спирачната система, кормилната уредба, колелата/гумите, окачването или шасито, която би могла да доведе до такъв непосредствен риск за пътната безопасност, който води до решение за спиране от движение на превозното средство.
 4. Превоз на опасни товари, забранени за превозване или превоз на такива товари в забранени или неодобриени контейнери или без да бъдат обозначени върху превозното средство като опасни товари, което застрашава човешки живот или околната среда до степен, която води до решение за спиране от движение на превозното средство.
 5. Превоз на пътници или товари без валидно свидетелство за управление или превоз, осъществен от предприятието без валиден лиценз на Общността.
 6. Управление с подправена или чужда карта на водач или с карта, която е била получена въз основа на неверни твърдения и/или подправени документи.
 7. Превоз на товари при превишаване на максималната допустима маса в натоварено състояние с 20 % или повече за моторни превозни средства с допустима маса в натоварено състояние, която превишава 12 тона, и с 25 % или повече за моторни превозни средства с допустима маса в натоварено състояние, която не превишава 12 тона.
-

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1072/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 октомври 2009 година

относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари

(преработен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 71 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) В Регламент (ЕИО) № 881/92 на Съвета от 26 март 1992 г. относно достъпа до пазара при автомобилен превоз на товари в рамките на Общността до или от територията на държава-членка или при преминаване през територията на една или повече държави-членки ⁽³⁾, Регламент (ЕИО) № 3118/93 на Съвета от 25 октомври 1993 г. относно условията, при които превозвачи, установени извън държава-членка, могат да осъществяват вътрешен автомобилен превоз на товари в тази държава-членка ⁽⁴⁾ и Директива 2006/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на общи правила за някои видове превоз на стоки по шосе ⁽⁵⁾ трябва да бъдат направени няколко съществени изменения. С оглед постигане на яснота и опростяване посочените нормативни актове следва да бъдат преработени и обединени в един общ регламент.

(2) Създаването на обща транспортна политика включва, *inter alia*, установяването на общи правила по отношение на достъпа до пазара на международния автомобилен превоз на товари на територията на Общността, както и определянето на условията, при които превозвачи, установени извън държава-членка, могат да извършват транспортни услуги в държава-членка. Тези правила трябва да бъдат установени по начин, който да допринесе за доброто функциониране на вътрешния транспортен пазар.

(3) За да се осигури съгласувана рамка за международния автомобилен превоз на товари в цялата Общност, настоящият регламент следва да се прилага за всички международни превози на територията на Общността. Превозът от държави-членки до трети държави все още се обхваща в голяма степен от двустранни споразумения между държавите-членки и тези трети държави. Поради това настоящият регламент не следва да се прилага за частта от пътуването на територията на държавата-членка, където се извършва товаренето или разтоварването, преди сключване на необходимите споразумения между Общността и съответните трети държави. Въпреки това той следва да се прилага за територията на държавите-членки на транзитно преминаване.

(4) Създаването на обща транспортна политика означава премахването на всички ограничения спрямо лицето, което предоставя транспортни услуги, основана на националността или факта, че е установено в държава-членка, различна от тази, в която ще се предоставят услугите.

(5) За да може това да бъде постигнато плавно и гъвкаво, следва да се предвиди преходен режим за каботаж до приключване хармонизирането на пазара на автомобилните превози на товари.

(6) Постепенното завършване на единния европейски пазар следва да води до премахване на ограниченията по отношение на достъпа до вътрешните пазари на държавите-членки. При това обаче следва да се вземе под внимание ефективността на контрола и развитието на условията на труд в професията, хармонизацията на правилата в областта на, *inter alia*, изпълнението и таксите за ползване на пътища, както и на социалното законодателство и законодателството в областта на безопасността. Комисията следва отблизо да следи пазарната конюнктура, както и горепосочената хармонизация, и да предлага, ако е целесъобразно, допълнително отваряне на националните пазари за автомобилни превози, включително каботажни превози.

(7) Съгласно Директива 2006/94/ЕО някои видове превоз са освободени от изискването за разрешително на Общността и от всякакви други разрешителни за превоз. В рамките на предвидената в настоящия регламент организация на пазара, по отношение на някои от тези видове превоз, предвид техните особености, следва да се запази системата на освобождаване от лиценза на Общността или от всеки друг вид разрешително за превоз.

⁽¹⁾ ОВ С 204, 9.8.2008 г., стр. 31.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 21 май 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник), обща позиция на Съвета от 9 януари 2009 г. (ОВ С 62 Е, 17.3.2009 г., стр. 46), позиция на Европейския парламент от 23 април 2009 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 септември 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 95, 9.4.1992 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 279, 12.11.1993 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 374, 27.12.2006 г., стр. 5.

- (8) Съгласно Директива 2006/94/ЕО превозът на товари с превозни средства с максимално допустима маса в натоварено състояние между 3,5 и 6 тона е освободен от изискването за притежаване на лиценз на Общността. Въпреки това правилата на Общността в областта на автомобилните превози на товари по принцип се прилагат за превозните средства с максимално допустима маса в натоварено състояние над 3,5 тона. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва да бъдат приведени в съответствие с общото приложно поле на общностните правила за автомобилни превози и следва да предвиждат единствено изключение за превозните средства с максимално допустима маса в натоварено състояние до 3,5 тона.
- (9) Международният превоз на товари следва да бъде обусловен от притежаването на лиценз на Общността. От превозвачите следва да се изисква във всяко тяхно превозно средство да има заверено копие от лиценза на Общността, с цел да се улесни ефективното извършване на проверки от правоприлагащите органи, особено извън държавата-членка, в която е установен превозвачът. За тази цел е необходимо да се установят по-подробни спецификации относно формата и други характеристики на лиценза на Общността и заверените копия.
- (10) Пътните проверки следва да се извършват без пряка или непряка дискриминация, основана на националността на автомобилния превозвач или държавата на установяване на автомобилния превозвач или на регистрацията на превозното средство.
- (11) Следва да се определят условията за издаване или отнемане на лицензи на Общността и видовете превоз, за които те се отнасят, сроковете на валидност и подробните правила за тяхното използване.
- (12) Следва също така да се въведе атестация за водач, за да се даде възможност на държавите-членки да проверяват ефективно дали водачите от трети държави са законосъобразно наети на работа или на разположение на превозвача, който отговаря за съответната транспортна операция.
- (13) На превозвачите на товари, притежатели на лиценза на Общността, предвиден в настоящия регламент, както и превозвачите с разрешение да извършват някои категории международни услуги за превоз на товари, следва да бъде разрешено да извършват временно вътрешни транспортни услуги в държава-членка в съответствие с настоящия регламент, без да имат седалище или да са установени по друг начин в нея. Когато се извършват такива каботажни превози, за тях следва да се прилага общностното законодателство, като Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт ⁽¹⁾, и националното законодателство, което е в сила за определени области в приемащата държава-членка.
- (14) Следва да се приемат разпоредби, които позволяват намеса в засегнатия пазар на превози в случай на сериозни смущения. За целта е необходимо да се въведе подходяща процедура за вземане на решение и за събиране на необходимите статистически данни.
- (15) Без да се засягат разпоредбите в Договора относно правото на установяване, каботажните превози представляват предоставяне на услуги от превозвачи в рамките на държава-членка, в която не са установени, и не следва да бъдат забранени, при условие че не се извършват по начин, който създава постоянна или продължителна дейност в същата държава-членка. За да се улесни изпълнението на това изискване, следва да се определят по-ясно честотата на каботажните превози и срокът, в продължение на който могат да се извършват. В миналото е предоставяно временно разрешение за такива вътрешни транспортни услуги. На практика е трудно да се установи със сигурност кои услуги са разрешени. Следователно са необходими ясни правила, които са лесно изпълними.
- (16) Настоящият регламент не засяга разпоредбите относно входящия или изходящия автомобилен превоз на товари като етап от маршрут при комбиниран транспорт съгласно Директива 92/106/ЕИО на Съвета от 7 декември 1992 г. относно създаването на общи правила за някои видове комбиниран транспорт на товари между държавите-членки ⁽²⁾. Вътрешните автомобилни превози в рамките на приемащата държава-членка, които не са част от операциите по комбиниран транспорт, предвидени в Директива 92/106/ЕИО, попадат в обхвата на определението за каботажни операции и следва да отговарят съответно на изискванията на настоящия регламент.
- (17) Разпоредбите на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽³⁾ се прилагат за предприятията за превози, извършващи каботажни превози.
- (18) С цел упражняването на ефикасен контрол по отношение на каботажните превози, правоприлагащите органи на приемащите държави-членки следва да имат най-малко достъп до данните от товарителниците или от контролните уреди в съответствие с Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт ⁽⁴⁾.
- (19) Държавите-членки следва да си оказват взаимопомощ с оглед на правилното прилагане на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 368, 17.12.1992 г., стр. 38.

⁽³⁾ ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8.

- (20) Административните формалности следва да бъдат максимално намалени, без да се премахват контролът и санкциите, които гарантират правилното прилагане и ефективното привеждане в изпълнение на настоящия регламент. За тази цел съществуващите правила за отнемане на лиценза на Общността следва да бъдат по-ясни и по-строги. Настоящите правила следва да бъдат адаптирани, с цел да се позволи ефективно санкциониране на тежки нарушения, извършени в приемащата държава-членка. Санкциите следва да бъдат недискриминационни и пропорционални на тежестта на нарушенията. Наложеният санкции следва да може да бъдат обжалвани.
- (21) Държавите-членки следва да вписват в своя национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози всички тежки нарушения, извършени от превозвачи, довели до налагане на санкция.
- (22) За да се улесни и увеличи обменът на информация между националните органи, държавите-членки следва да обменят съответната информация чрез националните звена за контакт, създадени съгласно Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач ⁽¹⁾.
- (23) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (24) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да адаптира приложения I, II и III към настоящия регламент към техническия прогрес. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (25) Държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки за прилагане на настоящия регламент, по-специално по отношение на налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции.
- (26) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно осигуряването на последователна рамка за международните автомобилни превози на товари в рамките на Общността, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради неговите мащаб и последици, може да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

⁽¹⁾ Вж. страница 51 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за международния автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение за пътувания в рамките на територията на Общността.
2. В случай на превоз от държава-членка до трета държава и обратно настоящият регламент се прилага за частта от пътуването на територията на всяка държава-членка на транзитно преминаване. Той не се прилага за частта от пътуването на територията на държавата-членка, където е извършено натоварването или разтоварването, докато не бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната трета държава.
3. До сключването на посочените в параграф 2 споразумения настоящият регламент не засяга:
 - a) разпоредбите, свързани с превоза от държава-членка до трета държава и обратно, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки и тези трети държави;
 - b) разпоредбите, свързани с превоза от държава-членка до трета държава и обратно, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки, които по силата на двустранни разрешителни или на споразумения за либерализация позволяват на превозвачи да извършват натоварване и разтоварване в държава-членка, в която не са установени..
4. Настоящият регламент се прилага за вътрешния автомобилен превоз на товари, извършван временно от превозвач, установен извън държавата-членка, както е предвидено в глава III.
5. Следните видове превоз и празни курсове, направени във връзка с такъв превоз, не изискват лиценз на Общността и са освободени от всякакви изисквания за други разрешителни за превоз:
 - a) превоз на поща като универсална услуга;
 - b) превоз на повредени или аварирани превозни средства;
 - b) превоз на товари с моторни превозни средства, чиято максимално допустима маса в натоварено състояние, включително ремаркетата, не превишава 3,5 тона;
 - г) превоз на товари с моторни превозни средства, при условие че са изпълнени следните условия:
 - i) превозваните товари са собственост на предприятието или са продадени, купени, отдадени под наем или наети, произведени, извлечени, обработени или ремонтирани от предприятието;

- ii) целта на пътуването е превоз на товарите до или от предприятието или тяхното преместване вътре във или извън предприятието поради негови собствени изисквания;
 - iii) моторните превозни средства, използвани за такъв превоз, се управляват от служители, назначени от или предоставени на разположение на предприятието съгласно договорно задължение;
 - iv) превозните средства, превозващи товарите, са собственост на предприятието или са закупени от него на изплащане, или са наети, при условие че в последния случай те отговарят на условията на Директива 2006/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. относно използването на превозни средства, наети без шофьори, за автомобилен превоз на товари ⁽¹⁾; и
 - v) такъв превоз има само допълнителен характер спрямо основните дейности на предприятието;
- д) превоз на лекарствени продукти, уреди, оборудване и други изделия, необходими за медицински грижи при оказване на помощ при извънредни обстоятелства, по-специално при природни бедствия.

Първа алинея, буква г), подточка iv) не се прилага за използването на заменящо превозно средство по време на кратка авария на обичайно използваното превозно средство.

6. Разпоредбите на параграф 5 не засягат условията, при които всяка държава-членка разрешава на своите граждани и предприятия да осъществяват дейностите, посочени в същия параграф.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

1. „превозно средство“ означава моторно превозно средство, което е регистрирано в държава-членка, или състав от превозни средства, като най-малко моторното превозно средство от състава е регистрирано в държава-членка, и които се използват изключително за превоз на товари;
2. „международен превоз“ означава:
 - а) пътуване с товар, което се извършва от превозно средство, чиито място на отпътуване и място на пристигане са в две различни държави-членки, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави,
 - б) пътуване с товар, което се извършва от превозно средство от държава-членка до трета държава или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки и трети държави,
 - в) пътуване с товар, което се извършва от превозно средство между трети държави, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки; или

⁽¹⁾ ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 82.

- г) празни курсове, направени във връзка с превоза, посочен в букви а), б) и в);

3. „приемаща държава-членка“ означава държавата-членка, в която даден превозвач извършва дейност и която е различна от неговата държава-членка на установяване;

4. „превозвач, установен извън държавата-членка“ означава предприятие за автомобилен превоз на товари, което извършва дейност в приемаща държава-членка;

5. „водач“ означава всяко лице, което управлява превозно средство, дори за кратък период, или което пътува в превозно средство като част от задълженията си, за да бъде на разположение при необходимост да управлява превозното средство;

6. „каботажни превози“ означава вътрешен превоз за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършван временно в приемаща държава-членка в съответствие с настоящия регламент;

7. „тежко нарушение на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт“ означава нарушение, което може да доведе до загуба на добрата репутация в съответствие с член 6, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1071/2009, и/или до временно или постоянно отнемане на лиценза на Общността.

ГЛАВА II

МЕЖДУНАРОДНИ ПРЕВОЗИ

Член 3

Общ принцип

Международни превози се извършват при притежаване на лиценз на Общността и когато водачът е гражданин на трета държава — заедно с атестация за водач.

Член 4

Лиценз на Общността

1. Държавите-членки издават лиценз на Общността в съответствие с настоящия регламент на всеки превозвач, извършващ автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, който:

- а) е установен в тази държава-членка в съответствие със законодателството на Общността и националното законодателство на тази държава-членка; и
- б) има право да извършва в държавата-членка на установяване международен автомобилен превоз на товари в съответствие със законодателството на Общността и националното законодателство на тази държава-членка относно достъпа до професията автомобилен превозвач.

2. Лицензът на Общността се издава от компетентните органи на държавата-членка на установяване за срок до десет години, който може да бъде подновяван.

Лицензите на Общността и заверените копия, издадени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, остават валидни до изтичане на срока им.

Комисията адаптира срока на валидност на лиценз на Общността към техническия прогрес, по-специално с оглед на националните електронни регистри на предприятията за автомобилни превози, предвидени в член 16 от Регламент (ЕО) № 1071/2009. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 2.

3. Държавата-членка на установяване издава на притежателя оригинал на лиценз на Общността, който се съхранява от превозвача, и заверени копия, чийто брой съответства на броя на превозните средства, с които разполага притежателят на лиценз на Общността, независимо дали тези превозни средства са изцяло негова собственост, или например се ползват по договор за покупко-продажба на изплащане, наем или лизинг.

4. Лицензът на Общността и заверените копия съответстват на дадения в приложение II образец, където са посочени и условията за неговото използване. Те съдържат най-малко два от защитните елементи, посочени в приложение I.

Комисията адаптира приложения I и II към техническия прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 2.

5. На лиценз на Общността и заверените копия от него има печат на издаващия орган, както и подпис и сериен номер. Сериен номер на лиценз на Общността и на заверените копия се вписват в националния електронен регистър на предприятията за автомобилни превози като част от данните за превозвача.

6. Лицензът на Общността се издава на името на превозвача и не може да бъде прехвърлян. Във всяко превозно средство на превозвача се съхранява заверено копие от лиценз на Общността и се представя при поискване от оправомощен инспектор.

При състави от превозни средства завереното копие придружава моторното превозно средство. То покрива състава от превозни средства, дори ако ремаркетото или полуремаркетото няма регистрация или разрешително за ползване на пътищата на името на притежателя на лиценз или има регистрация или разрешително за ползване на пътищата в друга държава.

Член 5

Атестация за водач

1. Атестацията за водач се издава от държавата-членка в съответствие с настоящия регламент на всеки превозвач, който:

- a) е притежател на лиценз на Общността; и
- b) в тази държава-членка законосъобразно наема на работа водач, който не е нито гражданин на държава-членка, нито е дългосрочно пребиваващ гражданин по смисъла на Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети

страни⁽¹⁾, или законосъобразно използва водач, който не е нито гражданин на държава-членка, нито е дългосрочно пребиваващ гражданин по смисъла на посочената директива, и който е поставен на разположение на превозвача в съответствие с условията за наемане на работа и за професионално обучение, определени в тази държава-членка:

- i) със законови, подзаконови и административни разпоредби и ако е приложимо;
- ii) с колективни трудови договори в съответствие с приложените правила за тази държава-членка.

2. Атестацията за водач се издава от компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача по искане на притежателя на лиценз на Общността за всеки водач, който не е нито гражданин на държава-членка, нито е дългосрочно пребиваващ гражданин по смисъла на Директива 2003/109/ЕО, когото превозвачът законосъобразно е наел, или за всеки водач, който не е нито гражданин на държава-членка, нито е дългосрочно пребиваващ гражданин по смисъла на посочената директива, и който е поставен на негово разположение. Всяка атестация за водач свидетелства, че водачът, чието име е посочено в атестацията, е нает на работа в съответствие с условията, определени в параграф 1.

3. Атестацията за водач съответства на образца, даден в приложение III. Тя съдържа най-малко два от защитните елементи, посочени в приложение I.

4. Комисията адаптира приложение III към техническия прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 15, параграф 2.

5. На атестацията за водач има печат на издаващия орган, както и подпис и сериен номер. Сериен номер на атестацията за водач се вписва в националния електронен регистър на предприятията за автомобилни превози като част от данните за превозвача, който я предоставя на посочения в атестацията водач.

6. Атестацията за водач принадлежи на превозвача, който я предоставя на водача, посочен в нея, когато водачът управлява превозно средство, като използва лиценз на Общността, издаден на този превозвач. Заверено копие от атестацията за водач, издадена от компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, се съхранява в помещенията на превозвача. Атестацията за водач се представя при поискване от страна на оправомощен инспектор.

7. Атестацията за водач се издава за срок, който се определя от държавата-членка, издава атестацията, като максималният срок на валидност е пет години. Атестациите за водач, издадени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, остават валидни до изтичане на срока им.

⁽¹⁾ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

Атестацията за водач е валидна, само ако се спазват условията, при които е издадена. Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че ако тези условия престанат да се спазват, превозвачът незабавно връща атестацията на органите, които са я издали.

Член 6

Проверка на спазването на условията

1. При подаване на заявление за лиценз на Общността или на заявление за подновяване на лиценза на Общността в съответствие с член 4, параграф 2 компетентните органи на държавата-членка на установяване проверяват дали превозвачът отговаря или продължава да отговаря на условията по член 4, параграф 1.

2. Компетентните органи в държавата-членка на установяване редовно проверяват, като ежегодно повеждат проверки, които обхващат не по-малко от 20 % от валидните атестации за водач, издадени от тази държава-членка, дали продължават да се спазват посочените в член 5, параграф 1 условия, при които е издадена атестацията за водач.

Член 7

Отказ за издаване и отнемане на лиценз на Общността и на атестация за водач

1. Когато не са спазени условията, определени в член 4, параграф 1, или тези, посочени в член 5, параграф 1, компетентните органи в държавата-членка на установяване отхвърлят заявлението за издаване или подновяване на лиценз на Общността или за издаване на атестация за водач с мотивирано решение.

2. Компетентните органи отнемат лиценза на Общността или атестацията за водач, когато притежателят:

- а) престане да отговаря на условията, определени в член 4, параграф 1, или тези, посочени в член 5, параграф 1; или
- б) е представил невярна информация във връзка със заявление за издаване на лиценз на Общността или атестация за водач.

ГЛАВА III

КАБОТАЖ

Член 8

Общ принцип

1. Всеки превозвач, осъществяващ превози за чужда сметка или срещу възнаграждение, който е притежател на лиценз на Общността и чийто водач, ако е гражданин на трета държава, притежава атестация за водач, има право съгласно условията, посочени в настоящата глава, да извършва каботажни превози.

2. След доставката на товарите, превозвани при входящия международен превоз, на посочените в параграф 1 превозвачи на товари се разрешава да извършват с едно и също превозно средство или — в случай на състав от превозни средства — с моторното превозно средство от състава, до три каботажни превоза непосредствено след международен превоз от друга държава-членка или от трета държава до приемащата държава-членка.

Последното разтоварване по време на каботажен превоз преди напускане на приемащата държава-членка се извършва в срок от седем дни от последното разтоварване в приемащата държава-членка по време на входящия международен превоз.

В срока, посочен в първа алинея, превозвачите на товари могат да извършат някои или всички каботажни превози, разрешени съгласно същата алинея, във всяка държава-членка, при условие че те са ограничени до един каботажен превоз на държава-членка в рамките на три дни след влизането без товар на територията на същата тази държава-членка.

3. Счита се, че услугите по вътрешен автомобилен превоз на товари, извършвани в приемащата държава-членка от превозвач, установен извън тази държава-членка, са в съответствие с настоящия регламент, единствено ако превозвачът може да представи недвусмислени доказателства за входящия международен превоз и за всеки последващ каботажен превоз.

Доказателствата, посочени в първа алинея, съдържат следните данни за всеки превоз:

- а) името, адреса и подписа на изпращача;
- б) името, адреса и подписа на превозвача;
- в) името и адреса на получателя, както и неговия подпис и датата на доставка, след като бъдат доставени товарите;
- г) мястото и датата на приемане на товарите за превоз и мястото, предвидено за доставката;
- д) обичайното описание на естеството на товарите и начина на опаковане, а за опасните товари — тяхното общоприето описание, както и броя на колетите, особената им маркировка и номерата им;
- е) брутната маса или изразеното по друг начин количество на товарите;
- ж) регистрационните номера на моторното превозно средство и на ремаркетото.

4. Не се изисква допълнителен документ, за да се докаже, че са спазени условията, предвидени в настоящия член.

5. Всеки превозвач, който в съответствие със законодателството на държавата-членка на установяване има право да извършва в тази държава-членка автомобилните превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, посочени в член 1, параграф 5, букви а), б) и в), се допуска при условията на настоящата глава да извършва, в зависимост от случая, каботажни превози от същия вид или каботажни превози с превозни средства от същата категория.

6. Разрешението за извършване на каботажни превози в рамките на видовете превоз, посочени в член 1, параграф 5, букви г) и д), е неограничено.

Член 9

Правила, приложими за каботажните превози

1. Освен ако в общностното законодателство не е предвидено друго, извършването на каботажните превози се подчинява на действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на приемащата държава-членка относно:

- a) условията, приложими към договора за превоз;
- b) масата и размерите на превозните средства;
- b) изискванията във връзка с превоза на някои категории товари, по-специално опасни товари, лесноразвалящи се хранителни продукти и живи животни;
- г) продължителността на периодите на управление и почивка;
- д) данъка върху добавената стойност (ДДС) върху транспортните услуги.

Масата и размерите, посочени в първа алинея, буква б), може, ако е уместно, да превишават приложимите в държавата-членка на установяване, но в никакъв случай не може да превишават установените от приемащата държава-членка ограничения за националния трафик или техническите характеристики, вписани в доказателствата, посочени в член 6, параграф 1 от Директива 96/53/ЕО на Съвета от 25 юли 1996 г. относно максимално допустимите размери в националния и международен трафик на някои пътни превозни средства, които се движат на територията на Общността, както и максимално допустимите маси в международния трафик ⁽¹⁾.

2. Посочените в параграф 1 закони, подзаконови и административни разпоредби се прилагат за установените извън приемащата държава-членка превозвачи при същите условия, каквито се прилагат от нея по отношение на установените в същата държава-членка превозвачи, за да се предотврати всяка дискриминация, основана на националност или място на установяване.

Член 10

Предпазна процедура

1. При сериозни смущения на националния транспортен пазар в определена географска област, възникнали или усложнени поради наличието на каботажна дейност, всяка държава-членка може да постави въпроса пред Комисията с оглед на приемането на предпазни мерки и предоставя на Комисията необходимата информация, и я нотифицира относно всички мерки, които възнамерява да предприеме спрямо превозвачи, установени в тази държава-членка.

2. За целите на параграф 1:

— „сериозни смущения на националния транспортен пазар в определена географска област“ означава съществуване на специфични за пазара проблеми, които водят до сериозен и потенциално дългосрочен превес на предлагането над търсенето, който представлява заплаха за финансовата стабилност и оцеляването на значителен брой превозвачи,

⁽¹⁾ ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 59.

— „географска област“ означава област, която обхваща изцяло или частично територията на държава-членка или се простира на част или на цялата територия на други държави-членки.

3. Комисията разглежда положението, по-специално въз основа на съответните данни, и след консултация с комитета, посочен в член 15, параграф 1, решава в едномесечен срок след получаването на искането на държавата-членка дали са необходими или не предпазни мерки и ги приема, ако такива са необходими.

Тези мерки може да включват временно изключване на засегнатата област от приложното поле на настоящия регламент.

Мерките, приети в съответствие с настоящия член, остават в сила за срок от не повече от шест месеца, който може да бъде еднократно подновен при същите условия за приложимост.

Комисията незабавно нотифицира държавите-членки и Съвета относно всички решения, които се вземат съгласно настоящия параграф.

4. Ако Комисията реши да приеме предпазни мерки по отношение на една или повече държави-членки, от компетентните органи на съответните държави-членки се изисква да предприемат мерки с равностоен обхват по отношение на превозвачите, установени в тях, и да уведомят Комисията за тях. Тези мерки се прилагат най-късно от началната дата на прилагане на предпазните мерки, приети от Комисията.

5. Всяка държава-членка може да сезира Съвета относно решение, прието от Комисията съгласно параграф 3, в срок от 30 дни след нотификацията на решението. Съветът, с квалифицирано мнозинство, може да вземе друго решение в срок от 30 дни след сезирането му или, ако е сезиран от няколко държави-членки, считано от първото сезиране.

Сроковете на прилагане, предвидени в параграф 3, трета алинея, се прилагат за решението на Съвета. Компетентните органи на съответните държави-членки са задължени да приемат мерки с равностоен обхват по отношение на превозвачите, установени в тях, и да уведомят Комисията за това. Ако Съветът не вземе решение в срока, предвиден в първа алинея, решението на Комисията става окончателно.

6. Ако Комисията сметне, че е необходимо срокът на посочените в параграф 3 мерки да бъде удължен, тя представя предложение пред Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство.

ГЛАВА IV

ВЗАИМОПОМОЩ И САНКЦИИ

Член 11

Взаимопомощ

Държавите-членки си съдействат за осигуряване на прилагането на настоящия регламент и съответния контрол. Те обменят информация чрез националните звена за контакт, създадени съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1071/2009.

Член 12

Санкциониране на нарушения от държавата-членка на установяване

1. В случай на тежко нарушение на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, извършено или установено в която и да е държава-членка, компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, който е извършил нарушението, предприемат подходящи действия във връзка с това, които може да включват предупреждение, ако това е предвидено в националното законодателство, за преследване на това нарушение, което може да доведе, *inter alia*, до налагането на следните административни санкции:

- a) временно или постоянно отнемане на някои или на всички заверени копия от лиценза на Общността;
- b) временно или постоянно отнемане на лиценза на Общността.

Тези санкции може да бъдат определени, след като бъде взето окончателно решение по въпроса, и отчитат тежестта на нарушението, извършено от притежателя на лиценза на Общността, и общия брой заверени копия на лиценза, с които той разполага във връзка с международния трафик.

2. В случай на тежко нарушение, свързано със злоупотреба с атестации за водач, компетентните органи в държавата-членка на установяване на превозвача, който е извършил такова нарушение, налагат подходящи санкции като:

- a) спиране на издаването на атестации за водач;
- b) отнемане на атестации за водач;
- b) налагане на допълнителни условия за издаване на атестации за водач, за да се предотвратят злоупотребите с тях;
- г) временно или постоянно отнемане на някои или всички заверени копия на лиценза на Общността;
- д) временно или постоянно отнемане на лиценза на Общността.

Тези санкции може да бъдат определени, след като бъде взето окончателно решение по въпроса, и отчитат тежестта на нарушението, извършено от притежателя на лиценза на Общността.

3. Компетентните органи на държавата-членка на установяване съобщават на компетентните органи на държавата-членка, в която са установени нарушенията, във възможно най-кратък срок и най-късно в срок от шест седмици след вземане на окончателно решение от тяхна страна по въпроса, дали и кои от санкциите, предвидени в параграфи 1 и 2, са били наложени.

Ако не бъдат наложени такива санкции, компетентните органи на държавата-членка на установяване посочват основанията за това.

4. Компетентните органи гарантират, че наложените на съответния превозвач санкции като цяло са пропорционални на нарушението или нарушенията, което(ито) е(са) довело(и) до налагането им, като вземат предвид всички санкции за такива нарушения, наложени в държавата-членка, в която е било установено нарушението.

5. Компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача може също така да заведат дело срещу съответния превозвач пред компетентен национален съд или правораздавателен орган в съответствие с националното право. Те уведомяват компетентния орган на приемащата държава-членка за всички решения, взети за тази цел.

6. Държавите-членки гарантират, че превозвачите имат право да обжалват всяка административна санкция, която им е наложена съгласно настоящия член.

Член 13

Санкциониране на нарушения от приемащата държава-членка

1. Когато на компетентните органи на една държава-членка им стане известно тежко нарушение на настоящия регламент или на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, извършено от превозвач, установен извън тази държава-членка, държавата-членка, на територията на която е установено нарушението, във възможно най-кратък срок и най-късно в срок от шест седмици след вземането на окончателно решение по въпроса предава на компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача следната информация:

- a) описание на нарушението, както и датата и времето на извършването му;
- b) категорията, вида и тежестта на нарушението; и
- b) наложените санкции и изпълнените санкции.

Компетентните органи на приемащата държава-членка могат да поискат от компетентните органи на държавата-членка на установяване да наложат административни санкции в съответствие с член 12.

2. Без да се засяга възможността за наказателно преследване, компетентните органи на приемащата държава-членка са оправомощени да налагат санкции на установен извън тази държава-членка превозвач, извършил на тяхна територия нарушение на настоящия регламент или на националното или общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт по време на каботажен превоз. Те налагат тези санкции на недискриминационна основа. Тези санкции може, *inter alia*, да включват предупреждение или, в случай на тежко нарушение, временна забрана за извършване на каботажен превоз на територията на приемащата държава-членка, в която е извършено нарушението.

3. Държавите-членки гарантират, че превозвачите имат право да обжалват всяка административна санкция, която им е наложена съгласно настоящия член.

Член 14

Вписване в националните електронни регистри

Държавите-членки гарантират, че тежките нарушения на общественото законодателство в областта на автомобилния транспорт, извършени от превозвачи, установени на тяхна територия и довели до налагане на санкция от която и да е държава-членка, както и временното или постоянното отнемане на лиценза на Общността или на завереното копие от него се вписват в националния електронен регистър на предприятията за автомобилни превози. Вписванията в регистъра, които се отнасят до временно или постоянно отнемане на лиценз на Общността, се съхраняват в базата данни две години от датата на изтичане на срока за отнемане — в случай на временно отнемане, или от датата на отнемането — в случай на постоянно отнемане.

ГЛАВА V

ПРИЛАГАНЕ

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3821/85.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 16

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции за нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент и вземат всички необходими мерки, за да осигурят тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават на Комисията тези разпоредби до 4 декември 2011 г. и ѝ съобщават без забавяне всяко последващо изменение, което ги засяга.

Държавите-членки гарантират, че такива мерки се вземат без дискриминация, основана на националността или мястото на установяване на превозвача.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

Член 17

Доклади

1. На всеки две години държавите-членки съобщават на Комисията броя на превозвачите, които притежават лицензи на Общността към 31 декември на предходната година и броя на заверените копия, съответстващи на превозните средства в движение към тази дата.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията и броя на атестациите за водач, издадени през предходната календарна година, както и броя на атестациите за водач в обращение към 31 декември на същата година.

3. До края на 2013 г. Комисията изготвя доклад относно състоянието на пазара на Общността в областта на автомобилния транспорт. Докладът съдържа анализ на пазарната конюнктура, включително оценка на ефективността на контрола и развитието на условията за наемане на работа в професията, както и преценка дали хармонизирането на правилата, *inter alia*, в областта на изпълнението, таксите за ползване на пътища, както и на социалното законодателство и законодателството в областта на безопасността се е развило до степен, която позволява да се разгледа възможността за по-нататъшно отваряне на вътрешните пазари на автомобилен транспорт, включително в сектора на каботажните превози.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 18

Отмяна

Регламенти (ЕИО) № 881/92 и (ЕИО) № 3118/93 и Директива 2006/94/ЕО се отменят.

Позоваванията на отменените регламенти и директива се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието, дадена в приложение IV.

Член 19

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 4 декември 2011 г., с изключение на членове 8 и 9, които се прилагат от 14 май 2010 г.

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Защитни елементи на лиценза на Общността и атестацията за водач

Лицензът на Общността и атестацията за водач трябва да притежават най-малко два от следните защитни елементи:

- холограма,
 - специални нишки в хартията, които стават видими на ултравиолетова (UV) светлина,
 - най-малко един ред с микротекст (печатът е видим само под лупа и не може да бъде възпроизведен на фотокопирни машини),
 - осезаеми при допир букви, символи или мотиви,
 - двойно номериране — сериен номер на лиценза на Общността, на завереното копие от него или на атестацията за водач, както и, във всички случаи — номер на издаване,
 - фон със защитни характеристики, включващ мотиви с плетеници (гийоши) от тънки линии и ирисов печат.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Образец на лиценз на Общността

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

а)

(цвят: светлосин по цветовата палитра Pantone, формат DIN A4, целулозна хартия с плътност 100 g/m² или повече)

(първа страница на лиценза)

(текст на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, която издава лиценза)

Отличителен знак на държавата-членка (*), която издава лиценза	Наименование на компетентния орган или структура
--	--

ЛИЦЕНЗ № ...

(или)

ЗАВЕРЕНО КОПИЕ №

за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение

Настоящият лиценз дава право на ⁽²⁾

.....

.....

да извършва международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение по всеки маршрут, за пътувания или част от пътувания, които се извършват за чужда сметка или срещу възнаграждение на територията на Общността така, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари и в съответствие с общите условия на настоящия лиценз.

Специални забележки:	
.....	
Настоящият лиценз е валиден от	до
Издаден в	на
..... ⁽³⁾	

(¹) Отличителни знаци на държавите-членки: (B) Белгия, (BG) България, (CZ) Чешка република, (DK) Дания, (D) Германия, (EST) Естония, (IRL) Ирландия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (I) Италия, (CY) Кипър, (LV) Латвия, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Унгария, (MT) Малта, (NL) Нидерландия, (A) Австрия, (PL) Полша, (P) Португалия, (RO) Румъния, (SLO) Словения, (SK) Словакия, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединено кралство.

(²) Наименование или фирма и пълен адрес на превозвача.

(³) Подпис и печат на издаващия компетентен орган или структура.

б)

(втора страница на лиценза)

(текст на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, която издава лиценза)

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Настоящият лиценз се издава съгласно Регламент (ЕО) № 1072/2009.

Той дава право на притежателя да участва в международния автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение по всеки маршрут за пътувания или части от пътувания, които се извършват на територията на Общността, и когато е целесъобразно, при спазване на посочените по-долу условия:

- когато мястото на отпътуване и мястото на пристигане са в две различни държави-членки, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави,
- от държава-членка до трета държава или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави,
- между трети държави, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки,

и за празни курсове, направени във връзка с такъв превоз.

При превоз от държава-членка до трета държава или обратно настоящият лиценз важи за онази част от пътуването, която се извършва на територията на Общността. Той е валиден в държавата-членка, където е извършено натоварването или разтоварването, само след като бъде сключено необходимото споразумение между Общността и съответната трета държава в съответствие с Регламент (ЕО) № 1072/2009.

Лицензът се издава лично на притежателя и не може да бъде прехвърлян.

Той може да бъде отнет от компетентния орган на държавата-членка, която го е издала, по-специално в случай че притежателят:

- не е спазил всички условия за използване на лиценза,
- е представил невярна информация във връзка с необходимите за издаване или удължаване на срока на лиценза данни.

Оригиналът на лиценза се съхранява от предприятието превозвач.

Заверено копие на лиценза се съхранява в превозното средство ⁽¹⁾. При състави от превозни средства то трябва да придружава моторното превозно средство. То покрива състав от превозни средства, дори ако ремаркетото или полуремаркетото няма регистрация или разрешително за ползване на пътищата на името на притежателя на лиценза или има регистрация или разрешително за ползване на пътищата в друга държава.

Лицензът се представя при поискване от оправомощен инспектор.

На територията на всяка държава-членка притежателят трябва да спазва действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на тази държава, по специално по отношение на транспорта и движението по пътищата.

⁽¹⁾ „Превозно средство“ означава моторно превозно средство, регистрирано в държава-членка, или състав от превозни средства, като най-малко моторното превозно от състава е регистрирано в държава-членка, и които се използват изключително за превоз на товари.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Образец на атестация за водач
ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

а)

(цвет: розов по цветовата палитра Pantone, формат DIN A4, целулозна хартия с плътност 100 g/m² или повече)

(първа страница на атестацията)

(текст на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, която издава атестацията)

Отличителен знак на държавата-членка ⁽¹⁾ , която издава атестацията	Наименование на компетентния орган или структура
---	---

АТЕСТАЦИЯ ЗА ВОДАЧ № ...

за автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършван с лиценз на Общността

(Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари)

Настоящата атестация свидетелства за това, че въз основа на документите, представени от:

.....
.....⁽²⁾

водачът:

Име и фамилия	
Дата и място на раждане	Гражданство
Вид и номер на документа за самоличност	
Дата на издаване	Място на издаване
Номер на свидетелството за управление на МПС	
Дата на издаване	Място на издаване
Социалноосигурителен номер	

е нает на работа в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби и когато е приложимо, колективните трудови договори в съответствие с приложимите правила в посочената по-долу държава-членка относно условията за наемане на работа и професионалното обучение на водачите, приложими в тази държава-членка за извършване на автомобилни превози в тази държава:

.....⁽³⁾

Специални забележки

Настоящата атестация е валидна от	до
Издадена в	на
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Отличителни знаци на държавите-членки: (B) Белгия, (BG) България, (CZ) Чешка република, (DK) Дания, (D) Германия, (EST) Естония, (IRL) Ирландия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (I) Италия, (CY) Кипър, (LV) Латвия, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Унгария, (MT) Малта, (NL) Нидерландия, (A) Австрия, (PL) Полша, (P) Португалия, (RO) Румъния, (SLO) Словения, (SK) Словакия република, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединеното кралство.

⁽²⁾ Наименование или фирма и пълен адрес на превозвача.

⁽³⁾ Наименование на държавата-членка на установяване на превозвача.

⁽⁴⁾ Подпис и печат на издаващия компетентен орган или структура.

б)

(втора страница на атестацията)

(текст на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, която издава атестацията)

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Настоящата атестация се издава съгласно Регламент (ЕО) № 1072/2009.

Тя свидетелства за това, че водачът, чието име е посочено в нея, е нает на работа в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби и когато е приложимо, с колективните трудови договори в съответствие с приложимите правила в държавата-членка, посочена в атестацията, относно условията за наемане на работа и професионално обучение на водачите, приложими в тази държава-членка за извършване на автомобилни превози в тази държава.

Атестацията за водач принадлежи на превозвача, който я предоставя на водача, посочен в нея, когато този водач управлява превозно средство ⁽¹⁾, с което извършва превози, като използва лиценза на Общността, издаден на превозвача. Атестацията за водач не може да се прехвърля. Атестацията за водач е валидна само ако се спазват условията, при които е издадена, и подлежи на незабавно връщане на органите, които са я издали, ако превозвачът не спазва условията.

Тя може да бъде отнета от компетентния орган на държавата-членка, който я е издал, по-специално когато превозвачът:

- престане да отговаря на всички условия за използване на атестацията,
- е представил невярна информация във връзка с данните, необходими за издаване или удължаване на срока на атестацията.

Заверено копие на атестацията трябва да се съхранява в предприятието превозвач.

Оригиналът на атестацията трябва да се съхранява в превозното средство и да се представя от водача при поискване от страна на оправомощен инспектор.

⁽¹⁾ „Превозно средство“ означава моторно превозно средство, което е регистрирано в държава-членка, или състав от превозни средства, като най-малко моторното превозно средство от състава е регистрирано в държава-членка, и които се използват изключително за превоз на товари.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Таблица на съответствието

Регламент (ЕИО) № 881/92	Регламент (ЕИО) № 3118/93	Директива 2006/94/ЕО	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1			Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2			Член 1, параграф 2
Член 1, параграф 3			Член 1, параграф 3
Приложение II		Член 1, параграфи 1 и 2, приложение I; член 2	Член 1, параграф 5
		Член 2	Член 1, параграф 6
Член 2			Член 2
Член 3, параграф 1			Член 3
Член 3, параграф 2			Член 4, параграф 1
Член 3, параграф 3			Член 5, параграф 1
Член 4			
Член 5, параграф 1			Член 4, параграф 2
Член 5, параграф 2			Член 4, параграф 3
Член 5, параграф 3			Член 4, параграф 4
			Член 4, параграф 5
Член 5, параграф 4, приложение I			Член 4, параграф 6
Член 5, параграф 5			Член 4, параграф 2
Член 6, параграф 1			Член 5, параграф 2
Член 6, параграф 2			Член 5, параграф 2
Член 6, параграф 3			Член 5, параграф 3
Член 6, параграф 4			Член 5, параграф 6
Член 6, параграф 5			Член 5, параграф 7
Член 7			Член 6
Член 8, параграф 1			Член 7, параграф 1
Член 8, параграф 2			Член 7, параграф 2
Член 8, параграф 3			Член 12, параграф 1
Член 8, параграф 4			Член 12, параграф 2
Член 9, параграфи 1 и 2			Член 12, параграф 6
	Член 1, параграф 1		Член 8, параграф 1
	Член 1, параграф 2		Член 8, параграф 5
	Член 1, параграфи 3 и 4		Член 8, параграф 6
	Член 2		
	Член 3		
	Член 4		
	Член 5		
	Член 6, параграф 1		Член 9, параграф 1
	Член 6, параграф 2		
	Член 6, параграф 3		Член 9, параграф 2
	Член 6, параграф 4		
	Член 7		Член 10

Регламент (ЕИО) № 881/92	Регламент (ЕИО) № 3118/93	Директива 2006/94/ЕО	Настоящият регламент
Член 10			Член 17, параграф 1
Член 11, параграф 1	Член 8, параграф 1		Член 11
Член 11, параграф 2			Член 13, параграф 1
Член 11, параграф 3			Член 12, параграф 4
Член 11а			
	Член 8, параграфи 2 и 3		Член 13, параграф 2
	Член 8, параграф 4, първа и трета алинея		
	Член 8, параграф 4, втора алинея		Член 12, параграф 4
	Член 8, параграф 4, четвърта и пета алинея		Член 12, параграф 5
	Член 9		Член 13, параграф 3
Член 12			Член 18
Член 13			
Член 14	Член 10		
	Член 11		
Член 15	Член 12	Член 4	Член 19
		Член 3	
		Член 5	
		Приложения II и III	
Приложение I			Приложение II
Приложение III			Приложение III
	Приложение I		
	Приложение II		
	Приложение III		
	Приложение IV		

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1073/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 21 октомври 2009 година****относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006****(преработен)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 71 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) В Регламент (ЕИО) № 684/92 на Съвета от 16 март 1992 г. относно общите правила за международен превоз на пътници с автобус ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 12/98 на Съвета от 11 декември 1997 г. относно условията, при които превозвачи, установени извън държава-членка, могат да извършват вътрешни автомобилни пътнически транспортни услуги в границите на държава-членка ⁽⁴⁾ предстои да бъдат внесени няколко съществени изменения. С оглед постигане на яснота и опростяване посочените регламенти следва да бъдат преработени и обединени в един общ регламент.

(2) Създаването на обща транспортна политика включва, *inter alia*, установяването на общи правила, приложими към международния автомобилен превоз на пътници, както и определянето на условията, при които превозвачи, установени извън държава-членка, могат да извършват вътрешни превозни услуги в границите на държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ С 10, 15.1.2008 г., стр. 44.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 5 юни 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник), обща позиция на Съвета от 9 януари 2009 г. (ОВ С 62 Е, 17.3.2009 г., стр. 25), позиция на Европейския парламент от 23 април 2009 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 септември 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 74, 20.3.1992 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 4, 8.1.1998 г., стр. 10.

(3) За да се осигури съгласувана рамка за международния автобусен превоз на пътници в цялата Общност, настоящият регламент следва да се прилага за всички международни превози на територията на Общността. Превозът от държави-членки до трети държави все още се обхваща в голяма степен от двустранни споразумения между държавите-членки и тези трети държави. Поради това настоящият регламент не следва да се прилага за частта от пътуването на територията на държавата-членка, където са качени или свалени пътниците, преди сключване на необходимите споразумения между Общността и съответните трети държави. Въпреки това той следва да се прилага за територията на държави-членки на транзитно преминаване.

(4) Свободата на предоставяне на услуги представлява основен принцип на общата транспортна политика и изисква да бъде гарантиран достъп на превозвачите от всички държави-членки до международните транспортни пазари без дискриминация, основана на тяхната националност или място на установяване.

(5) Международният превоз на пътници с автобус следва да бъде обвързан с условието за притежаване на лиценз на Общността. От превозвачите следва да се изисква във всяко тяхно превозно средство да има заверено копие от лиценза на Общността, с цел да се улесни ефективното извършване на проверки от правоприлагащите органи, особено извън държавата-членка, в която е установен превозвачът. Следва да се определят условията за издаване и отнемане на лицензи на Общността, сроковете на валидност и подробните правила за използването им. Необходимо е също така да се установят подробни спецификации относно формата и други характеристики на лиценза на Общността и заверените копия от него.

(6) Пътните проверки следва да се извършват при отсъствие на пряка или непряка дискриминация, основана на националността на автомобилния превозвач или държавата на установяване на автомобилния превозвач, или на регистрацията на превозното средство.

(7) Необходимо е да се предвиди гъвкав режим при определени условия за специализираните редовни превози и някои случайни превози с цел да се отговори на търсенето на пазара.

(8) Едновременно със запазването на разрешителния режим за някои редовни превози, някои правила следва да бъдат изменени, и по-конкретно по отношение на реда на издаване на разрешителните.

- (9) В бъдеще разрешително за редовни превози следва да се издава след процедура по издаване на разрешително, освен ако не съществуват ясно посочени основания за отказ, дължащи се на заявителя. Основанието за отказ, свързано със съответния пазар, следва да бъде или обстоятелството, че превозът, за който е подадено заявление, ще засегне сериозно жизнеспособността на сходна услуга по превоз, извършвана съгласно един или повече договори за обществена услуга в съответните преки участъци, или че основното предназначение на услугата не е да превозва пътници между спирки, разположени в различни държави-членки.
- (10) На превозвачите, установени извън държава-членка, следва да бъде разрешено да извършват вътрешни автомобилни пътнически превози, като обаче се вземат предвид специфичните особености на всеки вид превоз. Когато се извършват такива каботажни превози, за тях следва да се прилага общностното законодателство, като Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт ⁽¹⁾, и действащото национално законодателство на приемащата държава-членка в определени области.
- (11) Разпоредбите на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽²⁾ се прилагат за предприятията за превози, извършващи каботажни превози.
- (12) Когато се касае за редовни превози, превозвачите, установени извън държава-членка, следва да имат достъп единствено до редовни превози, извършвани като част от редовна международна услуга, което изключва услуги на градския и извънградския транспорт, при спазване на определени условия и по-специално на действащото законодателство на приемащата държава-членка.
- (13) Държавите-членки следва да си оказват взаимопомощ с оглед на правилното прилагане на настоящия регламент.
- (14) Административните формалности следва да бъдат максимално намалени, без да се премахват контролът и санкциите, които гарантират правилното прилагане и ефективното привеждане в изпълнение на настоящия регламент. За тази цел съществуващите правила за отнемане на лиценза на Общността следва да бъдат по-ясни и по-строги. Настоящите правила следва да бъдат адаптирани, с цел да се позволи ефективно санкциониране на тежки нарушения, извършени в държава-членка, различна от държавата-членка на установяване. Санкциите следва да бъдат недискриминационни и пропорционални на тежестта на нарушенията. Наложените санкции следва да могат да бъдат обжалвани.
- (15) Държавите-членки следва да вписват в своя национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози всички тежки нарушения, за които носят отговорност превозвачи и които са довели до налагане на санкция.
- (16) За да се улесни и увеличи обменът на информация между националните органи, държавите-членки следва да обменят съответната информация чрез националните звена за контакт, създадени съгласно Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач ⁽³⁾.
- (17) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁴⁾.
- (18) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да установи формата на някои документи, които да бъдат използвани за прилагане на настоящия регламент, и да адаптира приложения I и II към настоящия регламент към техническия прогрес. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (19) Държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки за прилагане на настоящия регламент, по-специално по отношение на налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции.
- (20) За да се насърчат туризмът и употребата на екологично съобразни превозни средства, Регламент (ЕО) № 561/2006 следва да бъде изменен с цел да се даде възможност на водачите на превозни средства, които извършват еднократен случаен международен превоз на пътници, да отложат седмичната почивка с до 12 последователни 24-часови периода, ако извършват дейности по пътнически превоз, които обикновено не включват продължително и дълго време на управление. Това отлагане следва да бъде позволено единствено при много строги условия, които гарантират безопасността по пътищата и отчитат условията на труд на водачите на превозни средства, *inter alia*, задължението да ползват седмични почивки непосредствено преди или след превоза. Комисията следва да извършва непосредствен мониторинг на използването на тази дерогация. Ако настъпят съществени промени във фактическото положение, което обосновава използването на тази дерогация, и дерогацията доведе до влошаване на безопасността по пътищата, Комисията следва да предприеме подходящи мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

⁽³⁾ Вж. страница 51 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁴⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(21) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно осигуряването на последователна рамка за международните автобусни превози на пътници в рамките на Общността, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради неговите мащаб и последиците, може да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за международния автобусен превоз на пътници на територията на Общността, извършван за чужда сметка или срещу възнаграждение или за собствена сметка от превозвачи, установени в държава-членка в съответствие с нейното законодателство, които използват регистрирани в тази държава-членка превозни средства, конструирани и оборудвани по такъв начин, че са подходящи и предназначени за превозване на повече от девет души, включително водача, и за празните курсове на такива превозни средства във връзка с извършването на такива превози.

Смяната на превозното средство или прекъсването на превоза, с цел част от пътуването да се извърши с друг вид транспорт, не засягат прилагането на настоящия регламент.

2. При превоз от държава-членка до трета държава и обратно настоящият регламент се прилага към частта от пътуването в рамките на територията на всяка държава-членка на транзитно преминаване. Той не се прилага за частта от пътуването на територията на държавата-членка, където са качени или свалени пътниците, докато не бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната трета държава.

3. До сключването на посочените в параграф 2 споразумения настоящият регламент не засяга разпоредбите, свързани с превоза от държава-членка до трета държава и обратно, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки и съответните трети държави.

4. Настоящият регламент се прилага за вътрешните автомобилни превози на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършвани временно от превозвач, установен извън държавата-членка, както е предвидено в глава V.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „международен превоз“ означава:
 - а) пътуване, което се извършва от превозно средство, чиито място на отпътуване и място на пристигане са в две различни държави-членки със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави;
 - б) пътуване, което се извършва от превозно средство, чиито място на отпътуване и място на пристигане са в една и съща държава-членка, при което пътниците се качват или слизат в друга държава-членка или в трета държава;
 - в) пътуване, което се извършва от превозно средство от държава-членка до трета държава или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави; или
 - г) пътуване, което се извършва от превозно средство между трети държави, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки.
2. „редовни превози“ означава услуги по извършване на превоз на пътници с определена честота и по определени маршрути, като пътниците се качват и слизат на предварително определени места за спиране.
3. „специализирани редовни превози“ означава редовни превози, независимо от организатора им, при които се превозват определени категории пътници, като се изключват всички останали пътници.
4. „случайни превози“ означава превози, които не попадат в определението за редовни превози, включително специализираните редовни превози, и чиято основна характеристика е превозът на групи пътници, образувани по инициатива на клиента или на самия превозвач.
5. „транспортни операции за собствена сметка“ означава операции, които се извършват с нетърговска или с нестопанска цел от физическо или юридическо лице, когато:
 - транспортната дейност представлява за това физическо или юридическо лице само допълнителна дейност, и
 - използваните превозни средства са собственост на това физическо или юридическо лице или са получени от това лице на изплащане, или са предмет на дългосрочен договор за лизинг и се управляват от член на персонала на това физическо или юридическо лице или от самото физическо лице, или от служители, назначени от или предоставени на разположение на предприятието съгласно договорно задължение;

6. „приемаща държава-членка“ означава държавата-членка, в която извършва дейност превозвачът и която е различна от неговата държава-членка на установяване;
7. „каботажни превози“ означава едно от следните:
- вътрешен автомобилен превоз на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение, извършван временно от превозвач в приемаща държава-членка, или
 - качването и слизането на пътници на територията на една и съща държава-членка в рамките на редовна международна услуга при спазване на разпоредбите на настоящия регламент, при условие че това не е основното предназначение на тази услуга;
8. „тежко нарушение на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт“ означава нарушение, което може да доведе до загуба на добрата репутация в съответствие с член 6, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 и/или до временно или постоянно отнемане на лиценза на Общността.

Член 3

Свобода на предоставяне на услуги

1. Всеки превозвач, който извършва дейност за чужда сметка или срещу възнаграждение, посочен в член 1, има възможност съгласно настоящия регламент да извършва редовни превози, включително специализирани редовни превози, и случайни превози с автобус, без дискриминация, основана на неговата националност или място на установяване, ако той:
- а) има разрешително да извършва в държавата на установяване автобусни превози под формата на редовни превози, включително и специализирани редовни превози или случайни превози с автобус, в съответствие с условията за достъп до пазара, предвидени в националното законодателство;
 - б) отговаря на определените в съответствие с правилата на Общността условия за достъп до професията автомобилен превозвач на пътници в областта на вътрешните и международните транспортни операции; и
 - в) изпълнява законовите изисквания относно стандартите за водачите и превозните средства, установени по-специално в Директива 92/6/ЕИО на Съвета от 10 февруари 1992 г. относно монтирането и използването на устройства за ограничаване на скоростта за някои категории моторни превозни средства в Общността ⁽¹⁾, Директива 96/53/ЕО на Съвета от 25 юли 1996 г. относно максимално допустимите размери в националния и международен трафик на някои пътни превозни средства, които се движат на територията на Общността, както и максимално допустимите маси в международния трафик ⁽²⁾ и Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 57, 2.3.1992 г., стр. 27.

⁽²⁾ ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 59.

⁽³⁾ ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4.

2. На всеки превозвач, който извършва дейност за собствена сметка, посочен в член 1, се разрешава да извършва транспортните услуги по член 5, параграф 5 без дискриминация, основана на неговата националност или място на установяване, ако той:

- а) е получил разрешително в държавата-членка на установяване да извършва превоз с автобус в съответствие с условията за достъп до пазара, предвидени в националното законодателство; и
- б) отговаря на законовите изисквания относно стандартите за водачи и превозни средства, установени по-специално в директиви 92/6/ЕИО, 96/53/ЕО и 2003/59/ЕО.

ГЛАВА II

ЛИЦЕНЗ НА ОБЩНОСТТА И ДОСТЪП ДО ПАЗАРА

Член 4

Лиценз на Общността

1. Международните автобусни превози на пътници се извършват при наличие на лиценз на Общността, издаден от компетентните органи на държавата-членка на установяване.

2. Компетентните органи на държавата-членка на установяване издават на притежателя оригинал на лиценза на Общността, който се съхранява от превозвача, и заверени копия от него, чийто брой съответства на броя на превозните средства, използвани за международен превоз на пътници, с които разполага притежателят на лиценза, независимо дали са изцяло негова собственост или се използват на друго основание — по-специално съгласно договор за покупко-продажба на изплащане, наем или лизинг.

Лицензът на Общността и заверените копия от него съответстват на образца, даден в приложение II. Той съдържа най-малко два от защитните елементи, изброени в приложение I.

Комисията адаптира приложения I и II към техническия прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

Върху лиценза на Общността и заверените копия от него има печат на издаващия орган, както и подпис и сериен номер. Сериите номер на лиценза на Общността и заверените копия от него се вписват в националния електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, предвиден в член 16 от Регламент (ЕО) № 1071/2009, като част от данните за превозвача.

3. Лицензът на Общността се издава на името на превозвача и не може да бъде прехвърлян. Във всяко превозно средство на превозвача се съхранява заверено копие от лиценза, което се представя при поискване от оправомощен инспектор.

4. Лицензът на Общността се издава за срок до десет години, който може да бъде подновяван.

Лицензите на Общността и заверените копия от тях, издадени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, остават валидни до изтичането на срока им.

5. При подаване на заявление за лиценз на Общността или при подновяване на лиценз на Общността в съответствие с параграф 4 от настоящия член компетентните органи на държавата-членка на установяване проверяват дали превозвачът отговаря или продължава да отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1.

6. В случай че не са спазени условията по член 3, параграф 1, компетентните органи на държавата-членка на установяване отказват чрез мотивирано решение издаването или подновяването на лиценза на Общността или го отнемат с мотивирано решение.

7. Държавите-членки гарантират, че заявителят или притежателят на лиценз на Общността може да обжалва решението за отказ или отнемане на този лиценз от компетентните органи на държавата-членка на установяване.

8. Държавите-членки могат да решат лицензът на Общността да бъде валиден и за извършването на национални транспортни операции.

Член 5

Достъп до пазара

1. Редовните превози трябва да са достъпни за всички при спазване на изискването за задължителна резервация, когато е уместно.

За тези превози се изисква разрешително в съответствие с разпоредбите на глава III.

За редовни превози от държава-членка до трета държава и обратно се изисква разрешително в съответствие с двустранното споразумение между държавата-членка и третата държава и когато е подходящо, държавата-членка на транзитно преминаване, докато не бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната трета държава.

Редовният характер на превода не се засяга от адаптирането на условията за експлоатация на линиите.

Организирането на паралелни или временни превози, които обслужват същите клиенти, които се обслужват от съществуващите редовни превози, необслужването на определени спирки и обслужването на допълнителни спирки в рамките на съществуващите редовни превози се ръководят от същите правила като приложимите към съществуващите редовни превози.

2. Специализираните редовни превози включват:

- a) превоз на работници между дома и работното място;
- b) превоз на ученици и студенти от и до учебната институция.

Фактът, че специализираният превоз може да се променя в зависимост от нуждите на потребителите, не се отразява върху определянето му като редовен превоз.

За специализираните редовни превози не се изисква разрешително в съответствие с глава III, когато са обхванати от договор, сключен между организатора и превозвача.

3. За случайните превози не се изисква разрешително в съответствие с глава III.

Въпреки това организирането на паралелни или временни превози, които са подобни на съществуващите редовни превози и обслужват същите клиенти като последните, е обусловено от получаването на разрешително съгласно процедурата, установена в глава III.

Случайните превози не престават да бъдат случайни превози единствено поради обстоятелството, че се извършват с определена честота.

Случайни превози могат да се извършват от група превозвачи, действащи за сметка на един и същи възложител, като пътниците могат да правят връзка по маршрута с друг превозвач от същата група на територията на държава-членка.

Комисията установява процедурите за съобщаване на компетентните органи в заинтересованите държави-членки на наименованията на такива превозвачи и местата за връзка по маршрута. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

4. Не се изисква разрешително и за празните курсове на превозните средства във връзка с транспортните операции, посочени в параграф 2, трета алинея и параграф 3, първа алинея.

5. Транспортните операции за собствена сметка са освободени от прилагането на разрешителен режим, но подлежат на режим на издаване на сертификати.

Сертификатите се издават от компетентните органи на държавата-членка, в която е регистрирано превозното средство, и важат за цялото пътуване, включително за транзита.

Комисията определя формата на сертификатите. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

ГЛАВА III

РЕДОВНИ ПРЕВОЗИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 6

Характер на разрешителното

1. Разрешителните се издават на името на превозвача и не могат да се прехвърлят. Въпреки това, превозвач, получил разрешително, може, със съгласието на компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия се намира мястото на отпътуване, по-долу наричан „разрешаващ орган“, да извършва превоза чрез подизпълнител. В този случай името на подизпълнителя и неговата роля се посочват в разрешителното. Подизпълнителят отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1. За целите на настоящия параграф „място на отпътуване“ означава една от крайните спирки на линията.

В случая на сдружение на предприятия за експлоатация на редовна линия разрешителното се издава за всички предприятия и в него се посочват наименованията на всички оператори. То се издава на предприятието, което управлява дейността, а на останалите предприятия се предоставят копия.

2. Максималният срок на валидност на разрешителното е пет години. По-кратък срок може да се определя или по искане на заявителя, или по взаимно съгласие на компетентните органи на държавите-членки, на територията на които се качват или слизат пътници.

3. В разрешителните се посочва следното:

- а) вид на превоза;
- б) маршрут на превоза, и в частност мястото на отпътуване и мястото на пристигане;
- в) срок на валидност на разрешителното;
- г) спирките и разписанията.

4. Комисията определя формата на разрешителните. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

5. Разрешителното дава право на неговия(те) притежател(и) да изпълнява(т) редовни превози на територията на всички държави-членки, през които преминава маршрутът на линията.

6. Операторът, извършващ редовен превоз, може да използва допълнителни превозни средства, за да се справи с временни или извънредни ситуации. Такива допълнителни превозни средства може да бъдат използвани единствено съгласно същите условия, като установените в разрешителното, посочено в параграф 3.

В този случай превозвачът осигурява наличието на следните документи в превозното средство:

- а) копие от разрешителното за редовен превоз;

- б) копие от договора, сключен между превозвача, извършващ редовен превоз, и предприятието, което предоставя допълнителните превозни средства, или равностоен документ;

- в) заверено копие от лиценза на Общността, издаден на превозвача, който предоставя допълнителни превозни средства за целите на превоза.

Член 7

Подаване на заявление за разрешително

1. Заявленията за разрешително за редовни превози се подават до разрешаващия орган.

2. Комисията определя формата на заявленията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

3. Заявителите представят всякакви допълнителни сведения, които сметнат за необходими или които са им поискани от разрешаващия орган, и по-специално разписанието за управление, позволяващо да се осъществява мониторинг върху спазването на правилата на Общността по отношение на периодите на управление на превозното средство и почивка, както и копие от лиценза на Общността.

Член 8

Процедура за издаване на разрешително

1. Разрешителното се издава със съгласието на органите от всички държави-членки, на чиито територии се качват или слизат пътници. Разрешаващият орган предоставя на тези органи, както и на компетентните органи на държавите-членки, през чиито територии се преминава, без да се качват или да слизат пътници, едновременно със своята преценка и копие от заявлението, както и от всякакви други относими документи.

2. Компетентните органи на държавите-членки, чието съгласие е било поискано, уведомяват разрешаващия орган за своето решение в срок от два месеца. Този срок се изчислява от датата на получаване на искането за съгласие, която е посочена в разписката за получаване. Ако решението, получено от компетентните органи на държавите-членки, чието съгласие е било поискано, съдържа отказ, в него се посочват мотивите за това. Ако разрешаващият орган не получи отговор в срок от два месеца, се счита, че запитаните органи са дали своето съгласие и разрешаващият орган може да издаде разрешителното.

Органите на държавите-членки, през чиито територии се преминава, без да се качват или слизат пътници, могат, в рамките на срока, посочен в първа алинея, да уведомят разрешаващия орган за забележките си.

3. Разрешаващият орган взема решение в срок от четири месеца, считано от датата на подаване на заявлението от превозвача.

4. Разрешително не се издава, ако:
- заявителят не е в състояние да извършва превоза, предмет на заявлението, с оборудването, с което непосредствено разполага;
 - заявителят е нарушил националните или международните разпоредби в областта на автомобилния транспорт, и по-специално условията и изискванията, отнасящи се до разрешителните за международни автомобилни пътнически превози, или е извършил тежки нарушения на законодателството на Общността в областта на автомобилния транспорт, особено по отношение на правилата, приложими за превозните средства, периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите;
 - в случай на заявление за подновяване на разрешително — не са спазени условията за издаване на разрешително;
 - дадена държава-членка реши въз основа на подробен анализ, че съответният превоз ще засегне сериозно жизнеспособността на сходна услуга, обхваната от един или повече договори за обществени услуги съгласно общностното законодателство за съответните преки участъци. В тези случаи държавата-членка, на недискриминационна основа, установява критерии, за да се определи дали превозът, за който е подадено заявление, би застрашил сериозно жизнеспособността на посочената по-горе сходна услуга, и съобщава тези критерии на Комисията при поискване от нейна страна;
 - дадена държава-членка реши въз основа на подробен анализ, че основното предназначение на услугата не е да превозва пътници между спирки, разположени в различни държави-членки.

В случаите, когато съществуваща международна автобусна услуга засяга сериозно жизнеспособността на сходна услуга по превоз, обхваната от един или повече договори за обществена услуга съгласно общностното законодателство за съответните преки участъци, по изключителни причини, които не са могли да бъдат предвидени към момента на издаване на разрешителното, държавата-членка може, със съгласието на Комисията, да спре или да отнеме разрешителното за предоставяне на международната автобусна услуга, след като даде шестмесечно предизвестие на превозвача.

Фактът, че превозвач предлага по-ниски цени от тези, предлагани от други автомобилни превозвачи, или че въпросната връзка вече се обслужва от други автомобилни превозвачи, не е сам по себе си основание за отказ на заявлението.

5. Разрешаващият орган, както и компетентните органи на всички държави-членки, участващи в процедурата по постигане на съгласието, предвидено в параграф 1, могат да отхвърлят заявлението единствено поради причините, предвидени в настоящия регламент.
6. След като приключи процедурата, предвидена в параграфи 1—5, разрешаващият орган издава разрешителното или изрично отхвърля заявлението.

Решенията за отказ се обосновават. Държавите-членки осигуряват на предприятията за превози възможност да представят мнението си в случай на отказ.

Разрешаващият орган информира всички органи, посочени в параграф 1, за своето решение и им изпраща копие от разрешителното.

7. Ако процедурата по постигане на съгласието, посочено в параграф 1, не даде възможност на разрешаващия орган да вземе решение по заявлението, Комисията може да бъде сезирана в срок до два месеца, считано от датата на съобщаване на отрицателно решение от една или повече от държавите-членки, с които е проведена консултация съгласно параграф 1.

8. След консултация със заинтересованите държави-членки Комисията взема решение в срок до четири месеца от датата на получаване на съобщението от разрешаващия орган, което поражда действие 30 дни след уведомяването на заинтересованите държави-членки.

9. Решението на Комисията се прилага до постигането на съгласие между заинтересованите държави-членки.

Член 9

Подновяване и изменение на разрешителното

Член 8 се прилага *mutatis mutandis* по отношение на заявленията за подновяване на разрешителни или за изменение на условията, при които трябва да се извършват превозите, за които се изисква разрешително.

При незначителни промени в условията за извършване на дейността, и по-конкретно при коригиране на интервали, тарифи и разписания, е необходимо само разрешаващият орган да предостави свързаната с промяната информация на другите заинтересовани държави-членки.

Заинтересованите държави-членки могат да постигнат съгласие разрешаващият орган сам да взема решения за промяна на условията за извършване на услугата.

Член 10

Прекратяване на действието на разрешително

1. Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт⁽¹⁾, действието на разрешителното за редовен превоз се прекратява след изтичане на срока му на валидност или три месеца след като разрешаващият орган е получил от неговия притежател уведомление за намерението му да преустанови предоставянето на услугата. В уведомлението се посочват причините за това.

2. Ако вече няма търсене на услугата, предвиденият в параграф 1 срок за уведомление е един месец.

3. Разрешаващият орган информира компетентните органи на другите заинтересовани държави-членки за прекратяването на действието на разрешителното.

⁽¹⁾ ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1.

4. Притежателят на разрешителното информира потребителите на съответната услуга за нейното преустановяване един месец предварително чрез разгласяване с подходящи средства.

Член 11

Задължения на превозвачите

1. Освен в случаите на непреодолима сила, до изтичането на срока на разрешителното операторът на редовен превоз взема всички мерки, за да осигури транспортна услуга, която съответства на стандартите за продължителност, редовност и капацитет, и отговаря на условията, определени от компетентния орган в съответствие с член 6, параграф 3.

2. Превозвачът излага на видно място маршрута на превоза, автобусните спирки, разписанието, таксите и условията за превоз по начин, който гарантира лесен достъп на всички потребители до тази информация.

3. Без да се засяга Регламент (ЕО) № 1370/2007, заинтересованите държави-членки могат по общо съгласие и със съгласието на притежателя на разрешителното да променят условията, приложими за извършването на редовен превоз.

ГЛАВА IV

СЛУЧАЙНИ ПРЕВОЗИ И ДРУГИ ПРЕВОЗИ, ЗА КОИТО НЕ СЕ ИЗИСКВА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 12

Контролни документи

1. Случайните превози се извършват с пътен формуляр, с изключение на превозите, посочени в член 5, параграф 3, втора алинея.

2. Превозвачите, извършващи случайни превози, попълват пътния формуляр преди всяко пътуване.

3. Пътният формуляр съдържа най-малко следната информация:

- вид на превоза;
- основен маршрут;
- съответен(ни) превозвач(и).

4. Пътните книжки с пътни формуляри се издават от компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвачът, или от определени от тях структури.

5. Комисията определя формата на пътните формуляри и на пътната книжка с пътни формуляри, както и начина на използването им. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

6. По отношение на специализираните редовни превози, посочени в член 5, параграф 2, трета алинея, договорът или заверено копие от него служи за контролен документ.

Член 13

Местни екскурзии

В рамките на международен случаен превоз превозвачът може да извършва случайни превози (местни екскурзии) в държава-членка, различна от тази, в която е установен.

Тези превози са предназначени за пътници, които не пребивават и са били превозени преди от същия превозвач в рамките на някой от посочените в първа алинея международни превози, и се извършват със същото превозно средство или с друго превозно средство на същия превозвач или група превозвачи.

ГЛАВА V

КАБОТАЖ

Член 14

Общ принцип

На всеки превозвач, който извършва автомобилни пътнически превозни услуги за чужда сметка или срещу възнаграждение и който притежава лиценз на Общността, се разрешава съгласно условията, предвидени в настоящата глава, и без дискриминация, основана на националност или място на установяване, да извършва каботажните превози, посочени в член 15.

Член 15

Разрешени каботажни превози

Каботажни превози са разрешени за следните видове превози:

- специализирани редовни превози, при условие че са включени в договор, сключен между организатора и превозвача;
- случайни превози;
- редовни превози, извършвани от превозвачи, установени извън приемащата държава-членка, по време на редовна международна услуга в съответствие с настоящия регламент, с изключение на транспортните услуги, които задоволяват нуждите на градски център или агломерация, както и транспортните нужди между такива центрове или агломерации и околните райони. Каботажни превози не се извършват извън рамките на тази международна услуга.

Член 16

Правила, приложими за каботажните превози

1. Освен ако в общностното законодателство не е предвидено друго, извършването на каботажни превози се подчинява на действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на приемащата държава-членка в следните области:

- условия, уреждащи договора за превоз;
- маса и размери на пътните превозни средства;

- в) изисквания, свързани с превоза на определени категории пътници, а именно ученици, деца и хора с намалена подвижност;
- г) периоди на управление на превозното средство и почивка;
- д) данък върху добавената стойност (ДДС) върху транспортните услуги.

Масата и размерите, посочени в първа алинея, буква б), може, ако е уместно, да превишават приложимите в държавата-членка на установяване на превозвача, но при никакви обстоятелства не може да превишават установените от приемащата държава-членка ограничения за националния трафик или техническите характеристики, вписани в доказателствата, предвидени в член 6, параграф 1 от Директива 96/53/ЕО.

2. Освен ако в законодателството на Общността не е предвидено друго, за каботажните превози, които са част от транспортните услуги, предвидени в член 15, буква в), се прилагат действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на приемащата държава-членка относно разрешителните, тържните процедури, обслужваните маршрути и редовността, продължителността и честотата на услугите, както и самите маршрути.

3. Техническите стандарти за конструкция и оборудване, на които трябва да отговарят превозните средства, използвани за извършване на каботажни превози, са стандартите, определени за превозни средства, които се използват за извършване на международен транспорт.

4. Националните закони, подзаконови и административни разпоредби, посочени в параграфи 1 и 2, се прилагат спрямо превозвачите, установени извън държава-членка, при същите условия като тези, прилагани спрямо превозвачите, установени в приемащата държава-членка, за да може да се избегне всякакъв вид дискриминация, основана на националност или място на установяване.

Член 17

Контролни документи за каботажни превози

1. Каботажните превози под формата на случайни превози се извършват с пътен формуляр, както е посочено в член 12, който се съхранява в самото превозно средство и се представя при поискване на оправомощен инспектор.
2. В пътния формуляр се вписва следната информация:
 - а) местата на отпътуване и пристигане при превоза;
 - б) датата на отпътуване и датата, на която приключва превозът.
3. Пътните формуляри се издават в заверени от компетентния орган или структура книжки в държавата-членка на установяване, както е посочено в член 12.
4. В случай на специализирани редовни превози за контролен документ служи договорът, сключен между превозвача и организатора на превоза, или заверено копие от него.

Въпреки това се попълва пътен лист във вид на месечен отчет.

5. Използваните пътни листове се връщат на компетентния орган или структура в държавата-членка на установяване в съответствие с процедурите, определени от този орган или структура.

ГЛАВА VI

КОНТРОЛ И САНКЦИИ

Член 18

Билети за превоз

1. Превозвачите, извършващи редовни превози, с изключение на специализираните редовни превози, издават индивидуални или групови билети за превоз, в които са посочени:
 - а) местата на отпътуване и пристигане, а според случая — и обратното пътуване;
 - б) срокът на валидност на билета;
 - в) цената на превоза.
2. Предвиденият в параграф 1 билет за превоз се представя при поискване на оправомощен инспектор.

Член 19

Проверки на пътя и в предприятията

1. Разрешителното или контролният документ се съхранява в превозното средство и се представя при поискване от оправомощен инспектор.
2. Превозвачите, които извършват международни автобусни превози на пътници, допускат проверки, чиято цел е да гарантират правилното извършване на дейностите, най-вече по отношение на периодите на управление на превозното средство и почивка. В контекста на прилагането на настоящия регламент оправомощените инспектори имат право:
 - а) да проверяват книжките и другите документи, свързани с дейността на предприятието за превози;
 - б) да правят копия или да вземат извлечения от книжките и документите в помещенията;
 - в) да получат достъп до всички помещения, обекти и превозни средства на предприятието за превози;
 - г) да изискват предоставянето на всякаква информация, съдържаща се в книжките, документите или базите данни.

Член 20

Взаимопомощ

Държавите-членки си съдействат за осигуряване на прилагането на настоящия регламент и съответния мониторинг. Те обменят информация чрез националните звена за контакт, създадени съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1071/2009.

Член 21

Отнемане на лицензи на Общността и на разрешителни

1. Компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача отнемат лиценза на Общността, когато притежателите му:

- a) престане да отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1; или
- b) е представил невярна информация относно данните, които са били необходими за издаването на лиценз на Общността.

2. Разрешаващият орган отнема разрешителното, когато притежателят е престанал да отговаря на условията, въз основа на които е издадено разрешителното съгласно настоящия регламент, и по-специално при искане от страна на държавата-членка, в която е установен превозвачът. Този орган незабавно уведомява компетентните органи на заинтересованата държава-членка.

Член 22

Санкциониране на нарушения от държавата-членка на установяване

1. В случай на тежко нарушение на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, извършено или установено в държава-членка, по-специално що се отнася до правилата, приложими за превозните средства, периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите и предоставянето без разрешително на посочените в член 5, параграф 1, пета алинея паралелни или временни превози, компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, който е извършил нарушението, предприемат подходящи действия, които може да включват предупреждение, ако това е предвидено в националното законодателство, за преследване на това нарушение. Това може да доведе, *inter alia*, до налагането на следните административни санкции:

- a) временно или постоянно отнемане на някои или на всички заверени копия от лиценза на Общността;
- b) временно или постоянно отнемане на лиценза на Общността.

Тези санкции могат да бъдат определени, след като бъде взето окончателно решение по въпроса, и отчетат тежестта на нарушението, извършено от притежателя на лиценза на Общността, и общия брой заверени копия на лиценза, притежаван във връзка с международния трафик.

2. Компетентните органи на държавата-членка на установяване съобщават на компетентните органи на държавата-членка, в която са установени нарушенията, във възможно най-кратък срок и най-късно в срок от шест седмици след вземане на окончателно решение от тяхна страна по въпроса дали и кои от санкциите, предвидени в параграф 1, да бъдат наложени.

Ако не бъдат наложени такива санкции, компетентните органи на държавата-членка на установяване посочват основанията за това.

3. Компетентните органи гарантират, че наложените на съответния превозвач санкции като цяло са пропорционални на нарушението(ята), което(ито) е(са) довело(и) до налагането им, като вземат предвид всички санкции за такива нарушения, налагани в държавата-членка, в която е било установено нарушението.

4. Настоящият член не засяга възможността компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача да заведат дело пред национален съд или друг правораздавателен орган. В случай че бъде образувано производство, въпросният компетентен орган уведомява за това компетентните органи на държавата-членка, в която са били установени нарушенията.

5. Държавите-членки гарантират, че превозвачите имат правото да обжалват всяка административна санкция, която им е наложена съгласно настоящия член.

Член 23

Санкциониране на нарушения от приемащата държава-членка

1. Когато на компетентните органи на държава-членка стане известно тежко нарушение на настоящия регламент или на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, извършено от превозвач, установен извън държавата-членка, държавата-членка, на чиято територия е установено нарушението, във възможно най-кратък срок и най-късно в срок от шест седмици след вземането на окончателно решение по въпроса предава на компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача следната информация:

- a) описание на нарушението, както и датата и времето на извършването му;
- b) категорията, вида и тежестта на нарушението; и
- v) наложените санкции и изпълнените санкции.

Компетентните органи на приемащата държава-членка могат да поискат от компетентните органи на държавата-членка на установяване да наложат административни санкции в съответствие с член 22.

2. Без да се засяга възможността за наказателно преследване, компетентните органи на приемащата държава-членка могат да налагат санкции на превозвачи, установени извън държавата-членка, извършили на нейна територия нарушения на настоящия регламент или на националното или общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт във връзка с каботажен превоз. Санкциите се налагат на недискриминационна основа и може, *inter alia*, да включват предупреждение или в случай на тежко нарушение, временна забрана за извършване на каботажни превози в рамките на територията на приемащата държава-членка, в която е извършено нарушението.

3. Държавите-членки гарантират, че превозвачите имат право да обжалват всяка административна санкция, която им е наложена съгласно настоящия член.

Член 24

Вписване в националните електронни регистри

Държавите-членки гарантират, че тежките нарушения на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт, за които носят отговорност превозвачи, установени на тяхна територия и довели до налагане на санкция от която и да е държава-членка, както и временното или постоянното отнемане на лиценза на Общността или на завереното копие от него се вписват в националния електронен регистър на предприятията за автомобилни превози. Вписванията в регистъра, които се отнасят до временно или постоянно отнемане на лиценз на Общността, се съхраняват в базата данни най-малко две години от датата на изтичане на срока за отнемане в случай на временно отнемане или от датата на отнемането в случай на постоянно отнемане.

ГЛАВА VII

ПРИЛАГАНЕ

Член 25

Споразумения между държавите-членки

1. Държавите-членки може да сключват двустранни и многостранни споразумения за по-нататъшно либерализиране на услугите, които са предмет на настоящия регламент, в частност по отношение на разрешителния режим и на опростяването или премахването на контролните документи, по-специално в граничните региони.

2. Държавите-членки информират Комисията за споразуменията, сключени съгласно параграф 1.

Член 26

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт ⁽¹⁾.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и параграф 5, буква б) и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 27

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции за нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки, за да осигурят тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават на Комисията тези разпоредби най-късно до 4 декември 2011 г. и ѝ съобщават без забавяне всяко последващо изменение, което ги засяга.

Държавите-членки гарантират, че такива мерки се вземат без дискриминация, основана на националността или мястото на установяване на превозвача.

Член 28

Доклади

1. На всеки две години държавите-членки съобщават на Комисията броя на разрешителните за редовни превози, издадени през предходната година, и общия брой разрешителни за редовни превози, валидни към края на съответния отчетен период. Тази информация се предоставя отделно за всяка държава на местоназначение на редовния превоз. Държавите-членки съобщават на Комисията и данните за каботажните превози под формата на специализирани редовни превози и случайни превози, извършени от превозвачи, установени в тази държава-членка през отчетния период.

2. На всеки две години компетентните органи на приемащата държава-членка изпращат на Комисията статистика за броя на разрешителните, издадени за каботажни превози под формата на редовни превози, посочени в член 15, буква в).

3. Комисията определя формата на таблицата, която трябва да се използва за съобщаване на статистиката, посочена в параграф 2. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 26, параграф 2.

4. Най-късно до 31 януари всяка година държавите-членки съобщават на Комисията броя на превозвачите, които към 31 декември на предходната година са били притежатели на лиценз на Общността, както и броя заверени копия, съответстващи на превозните средства в движение към тази дата.

Член 29

Изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006

В член 8 от Регламент (ЕО) № 561/2006 се вмъква следният параграф:

„ба. Чрез дерогация от параграф 6 водач на превозно средство, с което се извършва еднократен случаен международен превоз на пътници по смисъла на Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози (*), може да отлага седмичната почивка с до 12 последователни 24-часови периода след предходна нормална седмична почивка, при условие че:

а) превозът е с продължителност от най-малко 24 последователни часа в държава-членка или трета държава, за която се прилага настоящият регламент, различна от държавата, в която е започнал превозът;

б) след използване на дерогацията водачът на превозно средство ползва:

і) две нормални седмични почивки, или

⁽¹⁾ ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8.

- ii) една нормална седмична почивка и една намалена седмична почивка от най-малко 24 часа. При все това намалената почивка се компенсира чрез непрекъснатата почивка със същата продължителност, която се ползва преди края на третата седмица след края на периода на дерогация;
- в) след 1 януари 2014 г., превозното средство е оборудвано със записващо устройство в съответствие с изискванията на приложение IB към Регламент (ЕИО) № 3821/85; и
- г) след 1 януари 2014 г., управлението през периода от 22,00 ч. до 6,00 ч. се осигурява от няколко водачи на превозното средство или периодът на управление, посочен в член 7, е намален на три часа.

Комисията извършва непосредствен мониторинг на използването на тази дерогация с цел да гарантира поддържането на много строги условия във връзка с безопасността по пътищата, по-специално като проверява дали общата продължителност на времето на управление през периода, обхванат от дерогацията, не е превишена. До 4 декември 2012 г. Комисията изготвя доклад за оценка на последиците от дерогацията по отношение на безопасността по пътищата, както и на социалните аспекти. Ако счете за необходимо, Комисията предлага изменение на настоящия регламент във връзка с това.

(*) ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88“.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Отмяна

Регламенти (ЕИО) № 684/92 и (ЕО) № 12/98 се отменят.

Позоваванията на отменените регламенти се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение III.

Член 31

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 4 декември 2011 г., с изключение на член 29, който се прилага от 4 юни 2010 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Защитни елементи на лиценза на Общността

Лицензът на Общността трябва да притежава най-малко два от следните защитни елементи:

- холограма,
 - специални нишки в хартията, видими на ултравиолетова (UV) светлина,
 - най-малко един ред с микротекст (печатът е видим само под лупа и не може да бъде възпроизведен на фотокопирни машини),
 - осезаеми при допир букви, символи или мотиви,
 - двойно номериране — сериен номер и номер на издаване,
 - фон със защитни характеристики, включващ мотиви с плетеници (гийоши) от тънки линии и ирисов печат.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Образец на лиценз на Общността

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

(a)

(Цвят: светлосин по цветовата палитра Pantone, формат DIN A4, целулозна хартия с плътност 100 g/m² или повече)

(Първа страница на лиценза)

(Текст на официалния(ите) език(ци) или един от официалните езици на държавата-членка, която издава лиценза)

Отличителен знак на държавата-членка ⁽¹⁾ , която издава лиценза

Наименование на компетентния орган или структура

ЛИЦЕНЗ № ...

или

ЗАВЕРЕНО КОПИЕ № ...

за международен автобусен превоз на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение

На притежателя на настоящия лиценз ⁽²⁾

.....

се разрешава да извършва на територията на Общността международни автомобилни превози на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение при условията, определени в Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози, и в съответствие с общите разпоредби на настоящия лиценз.

Забележки:	
.....	
Настоящият лиценз е валиден от	до
Издаден в	на
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Отличителни знаци на държавите-членки: (B) Белгия, (BG) България, (CZ) Чешка република, (DK) Дания, (D) Германия, (EST) Естония, (IRL) Ирландия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (I) Италия, (CY) Кипър, (LV) Латвия, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Унгария, (MT) Малта, (NL) Нидерландия, (A) Австрия, (PL) Полша, (P) Португалия, (RO) Румъния, (SLO) Словения, (SK) Словакия, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединено кралство.

⁽²⁾ Наименование или фирма и пълен адрес на превозвача.

⁽³⁾ Подпис и печат на компетентния орган или структура, който(ято) е издал(а) лиценза.

(б)

(Втора страница на лиценза)

(Текст на официалния(ите) език(ци) или един от официалните езици на държавата-членка, която издава лиценза)

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Настоящият лиценз се издава съгласно Регламент (ЕО) № 1073/2009.
2. Настоящият лиценз се издава от компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, който за чужда сметка или срещу възнаграждение:
 - а) има разрешително да извършва в държавата на установяване автобусни превози по формата на редовни превози, включително и специализирани редовни превози или случайни превози;
 - б) отговаря на определените в съответствие с правилата на Общността условия за достъп до професията автомобилен превозвач на пътници в областта на международните и вътрешните транспортни операции;
 - в) изпълнява законовите изискванията относно стандартите за водачите и превозните средства.
3. Настоящият лиценз дава право да се извършват, по всички транспортни връзки, за пътувания, извършвани на територията на Общността, международни автобусни превози на пътници за чужда сметка или срещу възнаграждение:
 - а) чиито място на отпътуване и място на пристигане се намират в две различни държави-членки, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави;
 - б) чиито място на отпътуване и място на пристигане са в една и съща държава-членка, при което пътниците се качват или слизат в друга държава-членка или в трета държава;
 - в) от държава-членка към трета държава и обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или трети държави;
 - г) между трети държави, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки,

както и празни курсове във връзка с транспортните операции съгласно условията, определени с Регламент (ЕО) № 1073/2009.

При транспортна операция от държава-членка до трета държава и обратно Регламент (ЕО) № 1073/2009 се прилага за частта от пътуването на територията на държавите-членки на транзитно преминаване. Той не се прилага за частта от пътуването в рамките на територията на държавата-членка, където са качени или свалени пътници, докато не бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната трета държава.

4. Настоящият лиценз е поименен и не може да бъде прехвърлян.
5. Настоящият лиценз може да бъде отнет от компетентния орган на държавата-членка, който го е издал, по-специално когато превозвачът:
 - а) престане да отговаря на условията, предвидени в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1073/2009;
 - б) е представил невярна информация относно данните, които са били необходими за издаването или подновяването на лиценза;
 - в) е извършил тежко(и) нарушение(я) на общностното законодателство в областта на автомобилния транспорт в която и да е държава-членка, по-специално що се отнася до правилата, приложими за превозните средства, периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите и предоставянето без разрешително на посочените в член 5, параграф 1, пета алинея от Регламент (ЕО) № 1073/2009 паралелни или временни превози. Компетентните органи на държавата-членка на установяване на превозвача, който е извършил нарушението, могат, *inter alia*, да отнемат лиценза на Общността или да отнемат временно или постоянно някои или всички заверени копия на лиценза на Общността.

Тези санкции се определят в зависимост от тежестта на извършеното от притежателя на лиценза на Общността нарушение и в зависимост от общия брой заверени копия, с които той разполага за своите международни транспортни услуги.

6. Оригиналът на лиценза се съхранява от превозвача. Заверено копие от лиценза трябва да се съхранява в превозното средство, извършващо международна транспортна операция.
7. Настоящият лиценз се представя при поискване от оправомощен инспектор.
8. Притежателят трябва да спазва на територията на всяка държава-членка действащите в тази държава закони, подзаконови и административни разпоредби, по-специално в областта на транспорта и движението.
9. „Редовни превози“ означава услуги по извършване на превоз на пътници с определена честота и по определени маршрути, като пътниците се качват и слизат на предварително определени места за спиране, и които услуги са достъпни за всички, при спазване, когато е уместно, на изискването за задължителна резервация.

Редовният характер на превоза не се засяга от адаптирането на условията за експлоатация на линията.

За редовните превози се изисква разрешително.

„Специализирани редовни превози“ означава редовни превози, независимо от организатора им, при които се превозват определени категории пътници, като се изключват всички останали пътници, с определена честота и по определен маршрут, като пътниците се качват и слизат на предварително определени места за спиране.

Специализираните редовни превози включват:

- а) превоз на работници между дома и работното място;
- б) превоз на ученици и студенти от и до учебната институция.

Фактът, че специализираният превоз може да се променя в зависимост от нуждите на потребителите, не се отразява върху определянето му като редовен превоз.

За специализираните редовни превози не се изисква разрешително, при условие че те са обхванати от договор, сключен между организатора и превозвача.

Изисква се разрешително за организирането на паралелни или временни превози, които обслужват същите клиенти както съществуващите редовни превози.

„Случайни превози“ означава превози, които не попадат в определението за редовни превози, включително специализираните редовни превози, и чиято основна характеристика е превозът на групи пътници, образувани по инициатива на клиента или на самия превозвач. Организирането на паралелни или временни превози, които са подобни на съществуващите редовни превози и обслужват същите клиенти като последните, е обусловено от получаването на разрешително съгласно процедурата, установена в глава III от Регламент (ЕО) № 1073/2009. Тези превози не престават да бъдат случайни превози единствено поради това, че се извършват с определена честота.

За случайните превози не се изисква разрешително.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕИО) № 684/92	Регламент (ЕО) № 12/98	Настоящият регламент
Член 1		Член 1
Член 2, точка 1.1	Член 2, точка 1	Член 2, точка 2, член 5, параграф 1
Член 2, точка 1.2	Член 2, точка 2	Член 2, точка 3, член 5, параграф 2
Член 2, точка 1.3		Член 5, параграф 1, пета алинея
Член 2, точка 3.1	Член 2, точка 3	Член 2, точка 4, член 5, параграф 3
Член 2, точка 3.3		Член 5, параграф 3
Член 2, точка 3.4		Член 5, параграф 3
Член 2, точка 4		Член 2, точка 5, член 5, параграф 5
Член 3		Член 3
Член 3а		Член 4
Член 4		Член 5
Член 5		Член 6
Член 6		Член 7
Член 7		Член 8
Член 8		Член 9
Член 9		Член 10
Член 10		Член 11
Член 11		Член 12
Член 12		Член 13
Член 13		Член 5, параграф 5
	Член 1	Член 14
	Член 2, точка 4	
	Член 3	Член 15
	Член 4	Член 16
	Член 5	Член 4, параграф 3
	Член 6	Член 17
	Член 7	Член 28, параграф 3
	Член 8	Член 26
	Член 9	
Член 14		Член 18
Член 15		Член 19
	Член 11, параграф 1	Член 20
Член 16, параграф 1		Член 21, параграф 1
Член 16, параграф 2		Член 21, параграф 2
Член 16, параграф 3		Член 22, параграф 1
Член 16, параграф 4		Член 23, параграф 1
Член 16, параграф 5		Член 22, параграф 2
	Член 11, параграф 2	Член 23, параграф 2
	Член 11, параграф 3	Член 23, параграф 2
	Член 11, параграф 4	
	Член 12	Член 22, параграф 5, член 23

Регламент (ЕИО) № 684/92	Регламент (ЕО) № 12/98	Настоящият регламент
	Член 13	
Член 16а	Член 10	Член 26
Член 17		
Член 18		Член 25
Член 19	Член 14	Член 27
Член 20		
Член 21		Член 30
Член 22	Член 15	Член 31
Приложение		Приложение II

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2009 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 000 EUR за годишен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за месечен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	700 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	70 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	40 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L+C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	500 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	360 EUR за годишен абонамент (= 30 EUR за месечен абонамент)
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език (езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

(*) Цена на отделен брой: до 32 страници: 6 EUR
от 33 до 64 страници: 12 EUR
над 64 страници: цена, фиксирана според случая

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Платените издания на Службата за публикации могат да бъдат закупени от всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG